

ВЕЛИКА СРБИЈА

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ
БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

БЕОГРАД,
СЕПТЕМБАР 1997.
ГОДИНА VIII,
БРОЈ 419

Др Шешељ на ТВ

РТС

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ

Студио Б

ИНТЕРВЈУ ГЛЕДАЛАЦА

ПОСЛАНИЧКИ КАНДИДАТИ
СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Посланички клуб Српске радикалне странке у
Већу грађана Савезне скупштине

Скупштина Србије - после септембарских избора биће више српских радикала

ВЕЛИКА СРБИЈА

Београд
Француска 31

НОВИНЕ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

Оснивач и издавач:
др Војислав Шешељ

Главни и одговорни уредник:
Синиша Аксентијевић

Заменик главног
и одговорног уредника:
Душан Весић

Помоћник главног
и одговорног уредника:
Дмитриј Јанковић

Редакција:
Рајко Горановић, Момир Марковић,
Мирослав Васиљевић,
Наташа Јовановић,
Јадранка Шешељ, Дејан Анђус,
Александар Вучић, Рајко Ђурђевић,
Коста Димитријевић,
Драгољуб Стаменковић

Председник Издавачког савета:
др Ђорђе Николић

Потпредседник Издавачког савета:
Петар Димовић

Издавачки савет:
Томислав Николић, Маја Гојковић,
Ранко Вујић, Драган Ђодоровић,
Ратко Горди, др Никола Поплашен,
Стево Драгишић, Зоран Красић,
Милован Радовановић,
Јоргованка Табаковић,
Ратко Марчетић, Владимир Башкот

Секретар редакције:
Љиљана Мијоковић

Шеф дистрибуције:
Зоран Дражиловић

Технички уредник
и компјутерски прелом:
Северин Поповић

Лектор:
Зорица Илић

Штампа:
НИПТ "АБЦ-ГРАФИКА" д.д.
Влајковићева 8, 11000 Београд

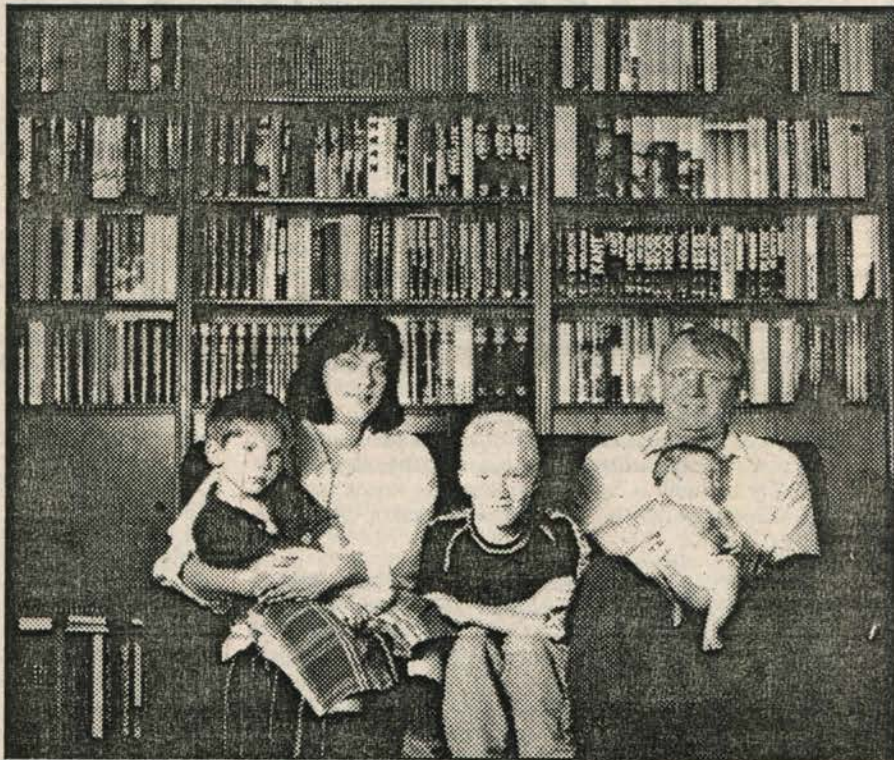
Карикатуре:
Синиша Аксентијевић

Тираж: 20.000 примерака

Редакција прима пошту на адресу:
"Велика Србија" Француска 31,
11000 Београд

Рукописи се не враћају

Новине "Велика Србија" уписане су у Регистар средстава јавног информисања Министарства за информације под бројем П104, од 5. јуна 1991. године. Министарство за информације Републике Србије 19. августа 1991. године дало је мишљење број 413-01-551/91-01 да се "Велика Србија" сматра производом из Тарифног броја 8, став 1, тачка 1 алинеје 10, за чији промет се плаћа основни порез по стопи од 3%.

КО ВОЛИ ДЕЦУ ВОЛИ И ОТАЏБИНУ

СВЕ ЗА СРПСТВО А СРПСТВО НИЗАШТА!

У овом броју:

ПРОГЛАС СРПСКОМ НАРОДУ	2
Избори за Народну скупштину ИЗБОРНЕ ЈЕДИНИЦЕ	5
ПОСЛАНИЧКИ КАНДИДАТИ НА ПРЕДСТОЈЕЋИМ ИЗБОРИМА	7
Гостовање др Шешеља на првом програму РТС-а РАЗГОВОР С ПОВОДОМ	35
Гостовање др Шешеља на студију Б ИНТЕРВЈУ ГЛЕДАЛАЦА	50

ПРОГЛАС СРПСКОМ НАРОДУ

Браћо Срби и сестре Српкиње!

Српска радикална странка придаје изванредан значај предстојећим председничким и парламентарним изборима у Србији. Уверени смо да су сазрели услови за суштинске промене на свим нивоима власти и да је дошло време да кормило из руку досадашњих управљачких гарнитура преузму искрени патриоти, некомпромитовани, наметни, вредни, образовани, способни и, што је најважније, беспрекорно морални, часни и поштени људи.

Српска радикална странка предложила је за председника Србије најбољег кога има у својим редовима. То је човек који са свима нама дели добро и зло, који је оличење скромности и пријатељства, који зрачи добродушношћу и самопожртвовањем, човек неиспрпне енергије коју уме да пренесе на сваког свог сарадника.

Предлажемо вам да своје поверење укажете председнику Српске радикалне странке др Војиславу Шешелу, јер је управо он та личност која ће оправдати ваша очекивања и бити онакав председник Србије какав нам је свима потребан - човек који ће се борити за интересе грађана Србије с једнаким жаром с којим се у републичком и савезном парламенту борио за српство у целини, демократизацију политичких односа, хуманизацију права, економски препород и социјалну правду.

Предлажемо вам да гласате за човека са највишим моралним одликама, са изразитим осећањем чести и достојанства, човека који се истиче великом храброшћу и промишљеношћу.

Још у најранијој младости он се побунио против властодржачке самовоље у условима Титове комунистичке диктатуре. Од тада, а има томе десенија и по, он је један од најистакнутијих бораца за људска права и један од првих српских интелектуалаца у постбродовској Југославији који се отворено изјаснио као присталица вишепартијског система. Страни медији прогласили су га најзначајнијим југословенским дисидентом и антикомунистичким борцем после Милована Ђиласа.

Најбољи студент у историји Правног факултета у Сарајеву, он је завршио факултет за свега две и по године. Био је најмлађи доктор наука у бившој Југославији. Био је најбољи војник у својој класи. Увек боље и више од других - то је гесло које му је после било у водиља и у политичкој борби.

Био је страх и трепет за никоговиће, покварењаке, улизике и полтроне. Уместо да се усели у нечију вилу и обогати се на народној грбачи, у часу кад су му била отворена сва врата успешне професионалне и политичке каријере, он се био побунио против владајућег система идеолошких вредности. Један је од првих српских интелектуалаца који су смело укази-

вали на реалност агресивног муслиманског фундаментализма и панисламизма у нашим условима, као и на катастрофалан положај српског народа у Босни и Херцеговини.

Спектакуларно се разишао са Савезом комуниста у који су га, као шеснаестогодишњака, по ухладаном механизму убацили, мада му нико у ужој породици никада није био комуниста. Његова родбина је у трагичним условима другог светског рата на најупечатљивији начин делила судбину целог српског народа - део је отишао у четнике, део се прикључио партизанима. Отрежњење је дошло након и болно је предочило тужну судбину српства, разореног и покороног, пониженог и ојађеног.

Др Војислав Шешел први је српски интелектуалац који је, још у јуну 1982, јавно довео у питање Устав из 1974. године и захтевао његову ревизију. Први је српски научник и публициста у отаџбини који је отворено и беспощедно критиковао марксистичку теорију и идеологију, и развио тезу о њиховој промашности и непримерности хуманистичким принципима. У јуну 1984. године, на режираном стаљинистичком суђењу у Сарајеву због необјављеног рукописа "Шта да се ради?" био је осуђен на осам година строгог затвора. Пресуда је изазвала дотад незапамћен отпор српске и све светске јавности. Зато је Врховни суд Босне и Херцеговине у другостепеном поступку смањио казну на четири године, да би је Савезни суд свео на годину и десет месеци, колико је др Шешел и одлежао у зеничкој робијашници.

У Зеници, он је био можда први политички затвореник бивше Југославије који се изборио за свој статус. Два пута је штрајковао глађу, укупно 64 дана, у одлучном настојању да се свим расположивим средствима супротстави комунистичкој диктатури и не прихвати уобичајени третман идеолошког превазпитавања политичких противника тоталитарног режима.

По изласку из затвора, без икаквих средстава за живот, био је принуђен да се пресели у Београд. Ту је приватно издавао сопствене књиге политичке садржине и са израженим критичним ангажманом, које су му донеле статус светског рекордера по броју забрањених књига. Од четрнаест наслова, објављених у периоду од 1986. до 1989. године, седам му је судски забрањено због критичког и аргументованог писања о Титу и угњетачком комунистичком режиму. Читавих петнаест година полиција га је непрекидно пратила, хапсила и прогањала. Године се нико није усуђивао да објављује његове текстове. Трибине на којима је требало да учествује забрањиване су.

Године 1987. био је први српски интелектуалац који се јавно декларисао као антикомуниста. Био је први српски интелектуалац који је јавно прозивао тадашње челнике комунистичког режима због бро-

јних злоупотреба власти, због чега су против њега више пута подношене кривичне пријаве. Први је у најотворенијој форми поставио питање положаја Срба у Румунији. Зато је био последњи противник комунистичког режима који се изборио за путну исправу.

Био је први српски интелектуалац који је дошао из отаџбине да упали свећу пред спомеником вођи трећег српског устанка генералу Дражи Михаиловићу у манастиру Либертвил, у САД. Указом Момчила Ђујића, јединог живог четничког војводе из рата 1941-1945, др Војислав Шешељ проглашен је првим новим четничким војводом. После светог чина миропомазања, обављеног 1990. године, он је развио српски четнички барјак по свим српским земљама и распламсао пламен четништва широм поробљене отаџбине.

Свуда се свесрдно залагао за српско национално помирење и дефинитивни крај грађанског рата који је готово уништио српски народ. Увек је инсистирао на томе да се четништво не обнавља како би се српска крв поново лила у обрачуима с комунистима или њиховим потомцима, него за спас Срба тамо где су били најугроженији. У последњем ослободилачком рату српског народа, српски четници, задвојени традиционалним слободољубљем и патриотским идеалима и руковођени принципима витештва и правдољубивости које им је уливао лично др Шешељ, пружили су пример сваког јунаштва и храбрости. Најбољу оцену њиховог патриотског рада дали су сами српски борци, називајући се између себе српским четницима, чак и ако сами нису били припадници Српског четничког покрета.

Др Војислав Шешељ био је једини политичар из Србије који је стално обилазио српске ратнике на првим линијама фронта. Зато није случајно да је он данас и једини политичар из свих српских земаља чији је патриотизам опеван у песмама. Хиљаде и хиљаде добровољаца Српске радикалне странке и Српског четничког покрета борило се под четничким барјацима на свим српским фронтима никада не доводећи у питање српску слободу и јединство, и никада не пристајући на идеолошке поделе и мржњу. Једино је др Шешељу пошло за руком да уједини потомке некадашњих партизана и некадашњих четника и успостави слободу и јединство свих српских патриота.

Др Војислав Шешељ основао је 23. јануара 1990. године у Српски слободарски покрет, претечу Српске радикалне странке. Био је на челу првих последратних демонстрација у Југославији, одржаних 31. јануара 1990. у Београду. Први је у отаџбини организовао јавни парастос и комеморацију генералу Михаиловићу, 17. јула 1990. године у центру Београда. На Илиндан исте године лично је поскидао македонска паганска знамења која су скривали зидине српског манастира Свети Прохор Пчињски. Предводио је већи број протестних манифестација у време кад је полиција, још ненавикнута на такве скупове, умела сурово да интервенише. У тим приликама никада се није скривао иза својих сарадника и следбеника, него је увек ишао испред њих. Уместо да они њега штите и покривају, он је штитио и покривао њих.

Само током 1990. године, против њега је поднесено десетак прекршајних пријава због ометања мир-

ног сна комунистичких властодржаца. Неколико таквих пријава режим је реализовао уочи председничке предизборне кампање 1990. године. У два наврата затваран је због организовања протестних митинга против тортуре коју је хрватски фашистички режим спроводио над српским живљем у српским крајинама, уписа добровољаца за одлазак у Книн и организовања петиције да се срамотна "кућа цвећа" уклони из Београда.

Међутим, иако је пола кампање провео у затвору а само његова странка остала нелегализована, он је, за свега сат времена проведених на телевизији у оквиру предизборног представљања, освојио симпатије српског народа и чак сто хиљада гласова српских патриота. Због искрености, интелигенције, промишљености, скромности и једног општег образовања које је недостајало сваком другом кандидату за председника Србије, Срби су га тада заволели и, временом, указивали му све више поверења.

Јуна 1991. године, на допунским изборима у Раковици, др Војислав Шешељ изабран је за народног посланика тако што је просто прегазео све противнике. Већ на првој скупштинској седници он је показао да ниједна политичка партија у Србији нема представника који би му могао достојно парирати у знању, бистрини и elokвенцији.

Све што се потом догађало бележиле су телевизијске камере. Др Шешељ је израстао у једног озбиљног политичког конкурента Слободану Милошевићу, а Српска радикална странка у једину значајну алтернативу Социјалистичкој партији. Подржавајући праведну борбу Срба за три највеће вредности сваког народа - државу, слободу и демократију, српски радикали стекли су наклоност свих слободарски и патриотски оријентисаних Срба. Зато је Српска радикална странка једина политичка странка која успешно делује у свим српским земљама.

Идеја државне заједнице свих Срба била је и остала прва тачака политичког програма српских радикала. Докле су се и Слободан Милошевић и Социјалистичка партија Србије залагали за исте циљеве, они су могли рачунати на сву помоћ и подршку српских радикала. Оног часа кад је режим у Србији почео да показује знаке спремности на издају, тада је изгубио подршку Српске радикалне странке. Тада је и почела жестока борба др Шешеља и српских радикала против једног издајничког режима, спремног да српски народ и српске територије преда у бесцење српским непријатељима.

У тој борби радикали су претрпели жестоку репресију режима. Др Војислав Шешељ затваран је два пута, у време када је режим припремао највеће издаје српства. Затварани су и други радикалски челници у свим српским земљама. Сваки рад Српске радикалне странке налазио се под непрекидном медијском блокадом. Због сталног указивања посланика Српске радикалне странке на издајничко, криминално и противуставно понашање режима у Србији, укинута су директни телевизијски преноси из свих скупштина. Српски режимски новинари имају обавезу доказивања лојалности режиму сталном сатанизацијом српских радикала. Она је установљена одмах у почетку вишестраначке утакмице на политичкој сцени у Србији, када је режим др Шешеља називао алкохолитарем, лудаком и криминалшем. Од тада, српски радикали прошли су кроз све фазе медијске

сатанизације, а да се никада и нигде није појавио ни један једини доказ режимских измишљотина.

Оптуживани стално да су странка рата и да могу функционисати само у ратним условима, српски радикали управо су се на прошлим изборима доказали као странка којој српски народ још више верује у миру. На савезним изборима новембра 1996, Српска радикална странка освојила је готово три стотине хиљада гласова више него на изборима одржаним 1993. године. То је знак да српски народ полако увиђа да су српски радикали једина шанса за препород Србије, уједињење српских земаља и излазак из економске кризе и социјалне беде. Неуспелим експериментом с коалицијом Заједно на локалном нивоу, насупрот домаћинској радикалној управи у општини Земун, то се мишљење само још више учврстило.

Др Војислав Шешељ је данас истински вођа поробљених, понижених и ојађених Срба. Он је последња нада свих оних који данас пате због немилосрдне и криминализоване власти, због националне издаје режимских моћника и свих превара политичара који су се до јуче заклињали да се Србија сагинуће.

Пркосно предвођени др Шешељем, српски радикали не боје се ни окова ни тамница. Они ће победити и у Србији обновити слободу и демократију и тако створити услове за повраћај привремено окупираних српских земаља.

Српски радикали су уверени да ће им српски народ на предстојећим парламентарним изборима

указати поверење и тако очитати лекцију корумпираној власти која је зарад властитих личних интереса запоставила интересе целог српског народа и довела га у тежак економски и социјални положај. Победа др Војислава Шешеља на председничким и Српске радикалне странке на парламентарним изборима у Србији имала би вишеструко симболичан значај за целу Србију и све српске земље. Победа др Шешеља и српских радикала показала би да су Срби и у најтежим условима сачували наду и веру у победу, у боље сутра за своју децу. Тријумф истинских српских патриота био би тријумф будућности над мрачном прошлошћу, тријумф памети над глупошћу, тријумф родољубља над издајом, тријумф поштења над доповлуком, тријумф храбрости над кукавичлуком.

Слободарска и поносна Србија има прилику да објави целом српству да долазе боља времена за цео српски народ, да се рађа нада у опоравак Србије, да се свим грађанима Србије рађа зора слободе и демократије, коју и данас, баш као и пре једног века, на својим барјацима доноси српски радикали.

Победићемо јер немамо више шта да изгубимо. Режим нам је одузео све оно што смо мукотрпно стварали кроз деценије одрицања. Победићемо, јер страдању српског народа коначно мора доћи крај!

Србија је вечна док су јој деца верна!

У Београду,
септембра 1997.

Централна отаџбинска управа
Српске радикалне странке

СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Када ме на предстојећим демократским изборима грађани Србије изабру за председника Републике:

- Обновићу демократску и јединствену српску државу
- Обезбедићу поштовање Устава и закона
- Гарантоваћу сигурност свим грађанима
- Спровестићу праведну приватизацију, која представља основни услов модерне тржишне привреде
- Омогућићу грађанима Србије достојанствен живот и материјалну сигурност
- Вратићу Србији углед и традиционалне пријатеље
- Бићу добар домаћин у земљи вредних људи

Војислав Шешељ

**ДР
ВОЈИСЛАВ
ШЕШЕЉ**

ЗА ПРЕДСЕДНИКА!

ПОСЛАНИЧКИ КАНДИДАТИ СРПСКЕ РАДИКАЛНЕ СТРАНКЕ

НА ПРЕДСТОЈЕЋИМ ИЗБОРИМА
ЗА НАРОДНУ СКУПШТИНУ
РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

ИЗБОРИ ЋЕ СЕ ОДРЖАТИ У НЕДЕЉУ 21. СЕПТЕМБРА

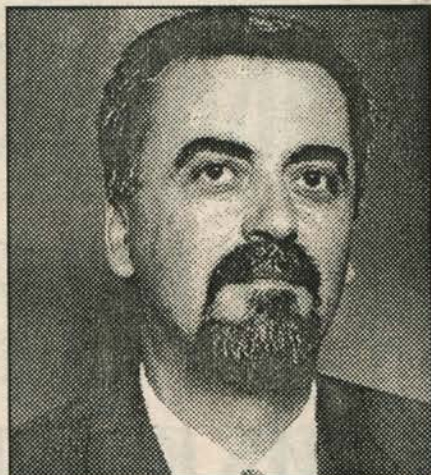

МИ ДОЛАЗИМО!
СРПСКА РАДИКАЛНА СТРАНКА

Изборна јединица 1 – ПАЛИЛУЛА

1. Веселин Петијевић

Рођен 1950. године. Инжењер геодезије. Члан Градског одбора СРС Београд, и координатор за Браничевски округ у Извршном одбору СРС

2. Синиша
Аксентијевић

Рођен 1939. године. Новинар и карикатуриста, главни и одговорни уредник "Велике Србије". Члан Централне отаџбинске управе СРС.

3. Драган
Љубојевић

Рођен је 28. 4. 1971. године у Београду. Пољопривредни инжењер. Председник Општинског одбора СРС Палилула и секретар Градског одбора СРС Београд.

4. Гордана
Витомиров
– Радојичић

Рођена 20. 3. 1947. године у Београду. Филмски радник, члан Удружења уметника Србије. Председник Општинског одбора СРС Стари Град.

5. Душица
Николић

Рођена 21. 12. 1962. године у Београду. Завршила средњу техничку школу. Члан Извршног одбора и Статутарне комисије СРС и руководства Општинског одбора Врачар. Народни посланик од децембарских избора 1992. године.

6. Љубиша
Новаковић

Рођен 6. маја 1950. године у Опацама. Економиста. Потпредседник Општинског одбора СРС Врачар.

7. Драгослав
Поповић

Рођен 9. априла 1937. године у Горачићима – Чачак. Пензионер. Потпредседник Општинског одбора Скупштине општине Палилула.

8. Радивој
Матић

Рођен 13. 10. 1953. године у Београду. Дипломирани економиста. В.д. председника Општинског одбора СРС Врачар.

9. Звонимир
Ристић

Рођен 4. 6. 1954. године у Кавадарцима. Дипломирани економиста. Сувласник и директор ПП "Ризотис"

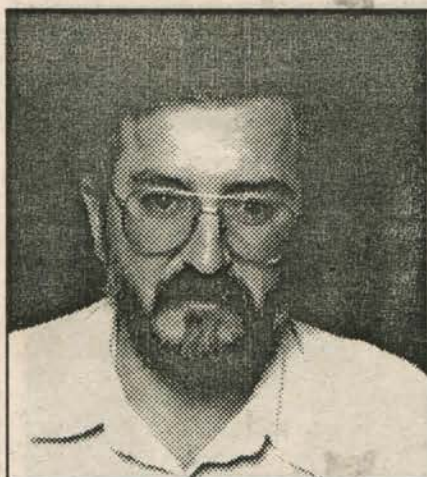
10. Првослав
Недељковић

Рођен 31. 8. 1956. године у Београду. Саобраћајни техничар. Потпредседник Месног одбора СРС 29. новембар Београд.

Изборна јединица 2 – ВОЖДОВАЦ

1. Драган Тодоровић

Рођен 25. 1. 1953. године у Горњем Милановцу. Дипломирани инжењер, приватни предузетник. Председник Извршног одбора СРС за Србију и посланик у Народној скупштини Републике Србије.

2. Радомир
Ђурђевић

Рођен у Калуђерици код Београда. Новинар, књижевник и публициста. Као новинар и борац, три године је провео на ратишту. Одборник у Скупштини града.

3. Миодраг
Панић

Рођен 10. 5. 1938. године у Жаркову. Професор географије. Члан Статутарне комисије СРС.

4. Радослав
Вучетић

Рођен 18. 7. 1950. године у Шапцу. Запослен у Предузећу ППТ, Београд. Председник Општинског одбора СРС Звездара.

5. Радомир
Веселић

Рођен пре 49 година у селу Кољани, Република Српска. Такси возач. По завршетку избора, 1996. године, долази на чело Општинског одбора СРС Вождовац.

6. Зоран
Огђановић

Рођен 23. 8. 1954. године у Београду. Економиста – приватник. Ради на координацији и организацији рада општинских одбора СРС.

7. Душан
Ступар

Рођен 13. 10. 1956. године у Вођеници, Босански Петровац. Машински техничар. У Србији живи од 1959. године. Члан општинског одбора СРС Звездара.

8. Зоран
Гогић

Рођен 10. 5. 1958. године у Јајинцима, електро-техничар.

9. Живадин
Лекић

Рођен 22. 1. 1954. године у Младеновцу, угодитељ.

10. Весна
Ђушић

Рођена 15. 10. 1967. године у Београду, просветни радник.

11. Драган
Јашић

Рођен 11. 8. 1950. године у Београду, приватни предузетник.

Изборна јединица 3 – НОВИ БЕОГРАД

1. Александар Вучић

Рођен 5. 3. 1970. године у Београду. Завршио Правни факултет. Посланик је у Републичкој Скупштини и заменик шефа посланичке групе СРС. Генерални секретар Странке. Директор Спортског, културног и пословног центра "Пинки" у Земуну.

2. Стево Драгишић

Рођен 1971. у Земуну. Посланик СРС у Скупштини Србије. Одборник у Скупштини града и општински одборник у СО Земун. Председник Градског одбора СРС

3. Божидар Вучуровић

Рођен 6. 1. 1951. године, по занимању економиста. Члан општинског одбора СРС Нови Београд.

4. Мирослав Васиљевић

Рођен 1956. Политиколог. Народни посланик. Председник Извршног одбора СО Земун, члан ИО градског одбора СРС Београд, члан Председничког колегијума СРС.

5. Драгомир Павловић

Рођен 7. 4. 1958. године у Скопљу. Грађевински инжењер. Председник Општинског одбора СРС Нови Београд.

6. Ратко Павловић

Рођен 1951. у Лајковцу, завршио ФОН. Председник Општинског одбора СРС Земун, члан Централне отаџбинске управе и потпредседник СО Земун.

7. Момир Марковић

Рођен 1950. Кулинар. Политиколог. Члан Централне отаџбинске управе СРС. Одборник у Скупштини града Београда и одборник у СО Земун.

8. Др Паја Момчилов

Рођен у Кикинди 24. 1. 1948. године. Начелник Породилишта института за гинекологију и акушерство Београда.

9. Александар Јоксимовић

Рођен 27. 4. 1972. године у Београду, студент. Члан је Општинског одбора СРС Нови Београд.

10. Војислав Расипанов

Рођен 30. 11. 1955. године у Јасенову, менаџер у хотелу "Hyatt Regency Belgrade".

11. Владимир Башкот

Рођен 5. 6. 1935. у Сурдуку. Приватни предузетник. Потпредседник СО Земун. Члан Централне отаџбинске управе СРС.

12. Радивоје Пејчић

Рођен 15. 1. 1957. године у Нишу. Општински одборник СРС у СО Нови Београд.

Изборна јединица 4 – ЧУКАРИЦА

1. Александар Ђорђевић

Рођен у Београду 20. 8. 1959. године. Геодетски инжењер. Одборник СРС у Скупштини града Београда. Члан Централне отаџбинске управе СРС.

2. Славко Нешковић

Рођен 22. 7. 1954. године у Барићу. Машински техничар. Председник Општинског одбора СРС Обреновац.

3. Драгиша Стублинчевић

Рођен 23. 10. 1954. у Звечкој. Дипломирани ветеринар. Члан СРС од оснивања.

4. Зоран Милошевић

Рођен 1974. у Београду. Студент ФОН-а. Потпредседник Месног одбора СРС "Лабудово брдо" и члан Општинског одбора СРС Раковица.

5. Миодраг Николић

Рођен 1950. године у Горњем Милановцу. Инжењер машинства. Потпредседник градског одбора СРС Београда и председник Општинског одбора СРС Чукарица.

6. Величко Оташевић

Рођен 15. 9. 1953. године у Мурину, Црна Гора. ВКВ радник. Потпредседник Општинског одбора СРС у Раковици.

7. Зоран Симић

Рођен 3. 5. 1971. године у Београду, машински техничар. Члан СРС од 1991. године.

8. Љубиша Стојмировић

Рођен 11. 9. 1950. године у Београду. Магистар техничких наука. Запослен у ДД Југоагент.

9. Срђан Коларић

Рођен 1965. у Београду. Приватни предузетник. Члан Централне отаџбинске управе СРС. Одборник у Скупштини града.

10. Владислав Митровић

Рођен 1946. у Бачевцима, Бајина Башта. Приватни предузетник. Потпредседник Општинског одбора СРС Раковица.

11. Дејан Протић

Рођен 2. 5. 1963. године у Београду, алатничар. Члан секретаријата Градског одбора СРС Београд.

12. Слободан Иванковић

Рођен 23. 4. 1956. године у Лазаревцу. Машински инжењер. У СРС од оснивања.

Изборна јединица 5 – СУБОТИЦА

1. Божидар Вујић

Рођен 22. 3. 1953. године. Машински техничар. Народни посланик и члан Централне отаџбинске управе СРС.

2. Никола
Лалић

Рођен 6. 6. 1946. године у Лалић Дољу – Хрватска, директор угоститељског предузећа.

3. Милан
Иваничевић

Рођен 1952. године у Његошеву. Дипломирани економиста. Председник Општинског одбора СРС Бачка Топола.

4. Љубомир
Марковић

Рођен 5. 12. 1952. године у Суботици. Пензионер. Председник Општинског одбора СРС Суботица.

5. Милан
Стојановић

Рођен 8. 12. 1947. године у Србобрану. Угоститељски радник. Члан Окружног одбора СРС Србобран.

6. Предраг
Шаровић

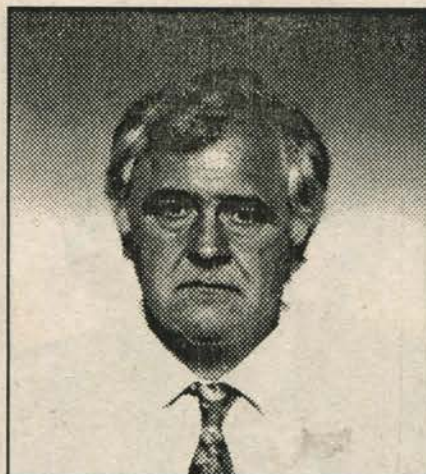
Рођен 1968. године у Крагујевцу, комерцијалиста. Потпредседник Општинског одбора СРС у Суботици.

Изборна јединица 6 – ЗРЕЊАНИН

1. Лазар Марјански

Рођен 2. 4. 1950. године у Меленцима. Дипломирани инжењер геологије. Народни посланик, председник Средњебанатског округа СРС члан Извршног одбора СРС за Србију и члан Централне отаџбинске управе СРС.

2. Др Милован Блажић

Рођен 8. 6. 1949. године у Кикинди. Лекар специјалиста. Народни посланик и члан Централне отаџбинске управе СРС.

3. Сава Синађиновић

Рођен 26. 1. 1954. године у селу Ечка. Приватни предузетник. Потпредседник Средњебанатског округа СРС.

4. Зоран Савин

Рођен 10. 12. 1963. године у Новом Кнежевцу. Металски техничар. Председник Општинског одбора Нови Кнежевац.

5. Милорад Крстин

Рођен 17. 11. 1955. године у селу Тараш. Приватни предузетник. Председник Општинског одбора и члан Окружног одбора СРС Зрењанин.

6. Бранко Ловренски

Рођен 7. 11. 1950. године у Остојићеву. Запослен у Индустији меса Чока. Одборник СРС у Скупштини општине Чока.

7. Драган Живков

Рођен 3. 11. 1958. године. Живи у Бачком Градишту. Приватни предузетник. Председник Општинског одбора СРС Бечеј.

8. Жарко Драгин

Рођен 25. 6. 1954. године у Бечеју. Електротехничар. Председник Општинског одбора СРС Ада.

9. Драгослав Бођић

Рођен 20. 9. 1949. године, у селу Кумане. Приватни предузетник. Потпредседник Окружног одбора СРС Кумане.

10. Драган Граховац

Рођен 29. 7. 1960. године у Српској Црњи. Средња стручна спрема. Потпредседник Општинског одбора СРС Српска Црња.

11. Илија Скулар

Рођен 13. 1. 1954. године, у Молину, у Новоцрњанској општини. Техничар. Председник Општинског одбора СРС Житиште.

Изборна јединица 7 – ПАНЧЕВО

1. Јован Даја

Рођен 31. 10. 1956. године у Белој Цркви, приватни предузетник. Председник Општинског одбора СРС у Белој Цркви.

2. Василије Минић

Рођен 1940. године у месту Бојновиће. Техничар-планер. Потпредседник Окружног одбора СРС за Јужни Банат и одборник СРС у СО Панчево.

3. Чеда Думбеловић

Рођен 1949. године у Кокином Броду. Машински техничар. Председник Општинског одбора СРС Опово.

4. Зоран Саванов

Рођен 1959. године у Београду. Кожарски техничар. Члан Општинског одбора СРС Панчево.

5. Петар Милошевић

Рођен 1949. године у Панчеву. Војни пензионер. Председник Општинског одбора СРС Панчево.

6. Никола Кравић

Рођен 1959. године у Великој Греди. Геолог у Београду. Председник Општинског одбора СРС Пландиште.

7. Војислав Влајић

Рођен 1931. године у Долову. Пензионер. Потпредседник Окружног одбора СРС за Јужни Банат.

8. Србољуб Маринковић

Рођен 1963. године у Падинској Скели. Бродомонтер. Секретар Месног одбора СРС Баваниште и председник Општинског одбора СРС Ковин.

9. Зоран Јахимовски

Рођен 1962. године у Глогоњу. Радник у обезбеђењу. Председник Месног одбора СРС у Глогоњу.

Изборна јединица 8 – СОМБОР

1. Др. Станко Студен

Рођен 1946. године у Врбасу, доктор медицинских наука. Народни посланик, члан Централне штабне управе СРС, председник одборничке групе СРС у Скупштини општине Кула.

2. Сима Куртушевић

Рођен 1956. године у Новом Саду. Економиста. Учесник рата од 1991. године.

3. Славко Хингић

Рођен 19. 12. 1940. године у Козјану. Текстилни техничар. Председник Општинског одбора СРС Ошаци.

4. Петар Адамовић

Рођен 1958. године у Сомбору. Секретар Општинског одбора СРС Апатин.

5. Радојка Дејановић

Рођена 1960. године. Економиста.

6. Милан Ћук

Рођен 21. 10. 1956. године у Ошацима. Потпредседник Општинског одбора СРС Ошаци.

Изборна јединица 9 – НОВИ САД

1. Милорад Мирчић

Рођен 22. 2. 1956. године у Малешевцима, Грахово. Дипломирани инжењер технологије. Народни посланик и члан Централне отаџбинске управе СРС.

2. Игор Мирковић

Рођен 1968. године у Крушевцу. Економиста. Председник Градског одбора СРС Нови Сад. Народни посланик и члан Централне отаџбинске управе СРС.

3. Милош Јојић

Рођен 1955. године. Самостални комерцијалиста.

4. Миладин Зарков

Рођен 1949. године у општини Димитровград. Приватни предузетник.

5. Владан Злоколица

Рођен у Новом Саду 1939. године. Електротехничар.

6. Саша Мирић

Рођен 9. 6. 1967. године у Земуну. Машински техничар. Члан Градског одбора СРС Нови Сад.

7. Вучета Ташковић

Рођен 1941. године у Баковици. Саобраћајни инжењер.

8. Зоран Баковић

Рођен 1956. године у Новом Саду. Дипломирани електроинжењер. Приватни предузетник.

9. Зоран Лакић

Рођен 15. 4. 1976. године у Новом Саду. Студент Правног факултета.

Изборна јединица – 10 ВРБАС

1. Драган Бозало

Рођен 1. 2. 1970. године у Бачкој Паланци. Хемијски техничар. Председник Општинског одбора СРС Бачка Паланка.

2. Игор Бечих

Рођен 1971. године у Равном Селу. Економиста. Потпредседник Општинског одбора СРС Врбас.

3. Божидар Вујановић

Рођен 1955. године у Новом Саду. Правник.

4. Ђуро Тривуновић

Рођен 1959. године у Теслићу. Машинбравар.

5. Божидар Мигровић

Рођен 1955. године у Србобрану. Аутомеханичар. Председник Општинског одбора СРС Србобран.

6. Јован Радовановић

Рођен 1954. године у Бали. Саобраћајни техничар. Председник Општинског одбора СРС Врбас.

Изборна јединица 11 – СРЕМСКА МИТРОВИЦА

1. Никола Васић

Рођен 1958. године. Економиста. Био је савезни посланик.

**2. Драган
Димић**

Рођен 1950. године. Машински техничар. Председник Општинског одбора СРС Инђије.

**3. Вигмир
Плуђаревић**

Рођен 1950. године у Бингули. Шумарски техничар. Председник Општинског одбора СРС Ириг.

**4. Мита
Аврамов**

Рођен 1952. године. Машински техничар.

**5. Сениша
Буђановчанин**

Рођен 1961. године у Земуну. Електротехничар.

**6. Радица
Николајевић**

Рођен 1956. године у Сремској Митровици. Угоститељски радник. Један од потпредседника Општинског одбора СРС.

**7. Сава
Жарков**

Рођен у Руми 1958. године. Саобраћајни техничар. Народни посланик.

**8. Душко
Јанић**

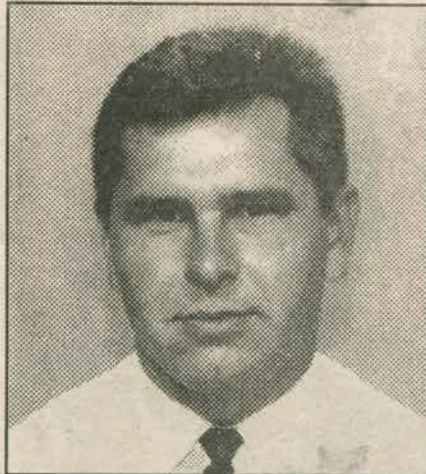
Рођен 1. 3. 1967. године у Руми. Грађевински техничар.

Изборна јединица 12 – ВАЉЕВО

1. Драгољуб Пангић

Рођен 1965. године. Квалификовани радник. Председник Окружног одбора СРС за Колубарски округ.

2. Младен Бајић

Рођен 1948. године у Јабучју, Општина Лајковац. Аутопревозник.

3. Раде Милићевић

Рођен 1956. године у Шљивови, општина Крупањ. Власник ауто школе.

4. Михаило Ралић

Рођен 1954. године. Приватни аутопревозник. Председник Општинског одбора СРС Ваљево.

5. Драган Алексић

Рођен 1963. године у Осечини. Пројектант.

6. Верољуб Гавриловић

Рођен 1936. године у селу Маљевић, Општина Мионица. Пољопривредник.

7. Живадин Павловић

Рођен 1939. године у Врхпољу. Професор. Председник Општинског одбора СРС Љубовија.

Изборна јединица 13 – ШАБАЦ

1. Чедомир Васиљевић

Рођен 1947. године у селу Рашевац, општина Куршумлија. Директор приватног предузећа. Члан Централне отаџбинске управе и председничког колегијума СРС.

2. Миодраг Дишић

Рођен 1957. године у селу Врбић. Дипломирани економиста. Председник Општинског одбора СРС.

3. Живорад Тиосавић

Рођен 1945. године у селу Доња Радања. Просветни радник.

4. Александар Деспотовић

Рођен 1959. године у Малом Зворнику. Приватник.

5. Славољуб Николић

Рођен 1959. године у Месарцима. Пензионер. Председник Општинског одбора СРС.

6. Милован Михајловић

Рођен 1954. године у Лозници. Приватник.

7. Александар Буљубашић

Рођен 1951. године у селу Баталаге. Пољопривредник.

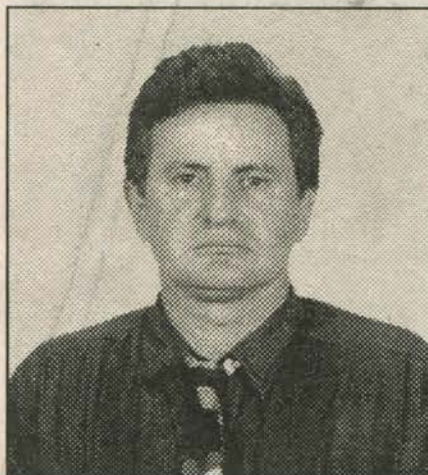
8. Славко Ђурковић

Рођен 1963. године у селу Дубљу. Просветни радник.

Изборна јединица 14 – СМЕДЕРЕВО

1. Драган Чолић

Рођен 1953. године у Смедереву. Радио-механичар. Члан Централне отаџбинске управе и председник Подунавског окружног одбора СРС.

2. Драган Голубовић

Рођен 1958. године у Смедеревској Паланци. Пољопривредни техничар. Председник Општинског одбора СРС Смедеревска Паланка и члан Подунавског окружног одбора.

3. Слободан Живковић

Рођен 1955. године у Радинцу. Професионални менаџер. Председник Месног одбора СРС Папазовац и секретар подунавског окружног одбора СРС.

4. Мр Миодраг Степановић

Рођен 1938. године у Биновцу. Магистар физичке културе. Председник Општинског одбора СРС Смедерево.

5. Драган Павковић

Рођен 1960. године у Подгорици. Потпредседник Општинског одбора и потпредседник Подунавског окружног одбора СРС.

6. Десимир Панчић

Рођен 1952. године у Великој Плани. Приватни предузетник. Потпредседник Подунавског окружног одбора СРС.

Изборна јединица 15 – ПОЖАРЕВАЦ

1. Иван Грубетић

Рођен 1942. године у Баваништу. Инжењер машинства. Председник Округног одбора СРС Браничевског округа.

2. Мића Обретковић

Рођен 1956. године у Кани. Председник Општинског одбора СРС Кучево и потпредседник Округног одбора СРС Браничевског округа.

3. Првослав Јовичић

Рођен 1949. године у Великом Градишту. Правник. Председник Општинског одбора СРС Голубац.

4. Радиша Миладиновић

Рођен 1951. године у Петровцу на Млави. Председник Општинског одбора СРС у Петровцу на Млави.

5. Бранислав Алексић

Рођен 1961. године у Симићеву. Приватни занатлија. Председник Општинског одбора СРС Жабари.

6. Драган Илић

Рођен 1958. године у селу Петка. Председник Општинског одбора СРС Мало Црниће.

7. Драган Танасковић

Рођен 1968. године у Великом Градишту. Ветеринар. Члан Општинског одбора СРС Велико Градиште.

Изборна јединица 16 – КРАГУЈЕВАЦ

1. Томислав Николић

Рођен 1952. године у Крагујевцу. Грађевински техничар. Заменик председника СРС. Председник посланичке групе СРС у Народној скупштини, посланик у Скупштини града Крагујевца, директор Јавног предузета "Пословни простор Земун".

2. Драган Жикић

Рођен 1952. године у Крагујевцу. Самостални трговац. Председник Општинског одбора СРС Крагујевац.

3. Зоран Милекић

Рођен 1956. године у Крагујевцу. Приватни предузетник. Председник Општинског одбора СРС Рача.

4. Живорад Милуђиновић

Рођен 1946. године у Рибару. Професор. Потпредседник Општинског одбора СРС Баточина.

5. Драган Радовановић

Рођен 1962. године у Губеревацу. Приватни предузетник. Председник Општинског одбора СРС Кнић.

6. Дејан Лукић

Рођен 1965. године у Аранђеловцу. Новинар. Председник Општинског одбора СРС Аранђеловац.

7. Слободан Дивјак

Рођен 1952. године у Крагујевцу. Дипломатски економиста. Секретар Општинског одбора СРС Крагујевац.

8. Борђе Николић

Рођен 1951. године у Београду. Машиновођа. Председник Општинског одбора СРС Лапово.

Изборна јединица 17 – ЈАГОДИНА

1. Ратко Марчетић

Рођен 1942. године. Инжењер, власник Холдинг компаније.

2. Драгомир Марковић

Рођен 1947. године. Инжењер прехранбене технологије.

3. Др Стратије Петровић

Рођен 1954. године. Лекар специјалиста.

4. Миодраг Трумпић

Рођен 1956. године. Дипломирани инжењер прехранбене технологије.

5. Златан Жнидер

Рођен 1955. године. Електротехничар.

6. Драгутин Грујић

Рођен 1951. године. Висококвалификовани радник.

7. Милован Константиновић

Рођен 1940. године. Дипломирани правник.

Изборна јединица 18 – ЗАЈЕЧАР

1. Др Милана Будимир

Рођена 1948. године у Шапцу. Доктор хемијских наука. Председник Округног одбора СРС за Борски округ.

2. Милорад Дукић

Рођен 1952. године у Степановићеву. Рударски надзорник. Председник Општинског одбора СРС Зајечар.

3. Мирослав Вучић

Рођен 1948. године у Доњем Милановцу. Ауто електричар. Потпредседник Округног одбора СРС.

4. Томислав Тодоровић

Рођен 1942. године у Загребу. Професор. Потпредседник Округног одбора СРС Зајечар.

5. Никодије Божиновић

Рођен 1958. године у Књажевцу. Машински инжењер. Председник Општинског одбора СРС Кладово.

6. Илија Неделковић

Рођен 1947. године у Шарбановцу. Пословођа. Председник Општинског одбора СРС Бољевац и потпредседник Округног одбора СРС Зајечар.

7. Томислав Стојиљковић

Рођен 1959. године у селу Врело, општина Бабушница. Машински техничар. Председник Општинског одбора СРС Неготин.

8. Дејан Радовановић

Рођен 1970. године у Сокобањи. Електротехничар, аматерски сликар. Члан Општинског одбора СРС Сокобања.

9. Мирослав Манчевић

Рођен 1954. године у Кладову. Механичар-алатничар. Потпредседник Округног одбора СРС Борског округа.

Изборна јединица 19 – УЖИЦЕ

1. Др Мирослав Нешковић
Рођен 1953. године у Ужицу. Сто-
матолог.

**2. Томислав
Пенезић**
Рођен 1945. године у
Прибоју. Професор.

**3. Мр Милан
Нинчић**
Рођен 1940. године у Ча-
јетини. Магистар гра-
ђевине.

**4. Драгослав
Пејовић**
Рођен 1948. године у
Милошевом Долу. Про-
фесор. Председник Опш-
тинског одбора СРС Сје-
тина.

**5. Станоје
Чумић**
Рођен 1946. године у
селу Алин поток, Чаје-
тина. Приватни угости-
тель. Председник Општи-
нског одбора СРС Чаје-
тина.

**6. Борђе
Павловић**
Рођен 1959. године. Гео-
метар, приватник. Пот-
председник Златибор-
ског округа СРС.

**7. Бранко
Ћубић**
Рођен 1956. године у Ве-
ликој Жупи, Општина
Пријепоље. Професор.
Председник Месне за-
једнице Велика Жупа,
председник одборнич-
ке групе СРС и потпред-
седник СРС у Пријепо-
љу.

**8. Радиша
Триčkовић**
Рођен 1967. године у
Ариљу. Геометар, при-
ватник. Председник Опш-
тинског одбора СРС.

**9. Милун
Мајсторовић**
Рођен 1956. године. Ра-
дник. Одборник СРС у
Скупштини општине По-
жега.

Изборна јединица 20 – ЧАЧАК

1. Мирослав Драмлић

Рођен 1949. године у Виљуши. Саобраћајни техничар, власник графичког предузећа "Етикета" у Чачку.

2. Миодраг Стеванић

Рођен 1963. године у Чачку. Трговац, власник СТР и клуба малог фудбала.

3. Др Татомир Баковић

Рођен 1951. године у Вучку. Лекар педијатар.

4. Живота Савић

Рођен 1969. године у Горњем Милановцу. Апсолвент машинства.

5. Миодраг Луковић

Рођен 1958. године у Котражи. Инжењер геодезије.

6. Слободан Оташевић

Рођен 1956. у Чачку. Трговац, власник приватног предузећа.

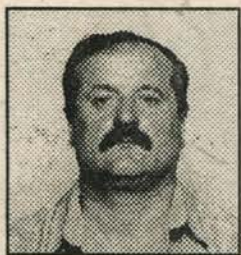
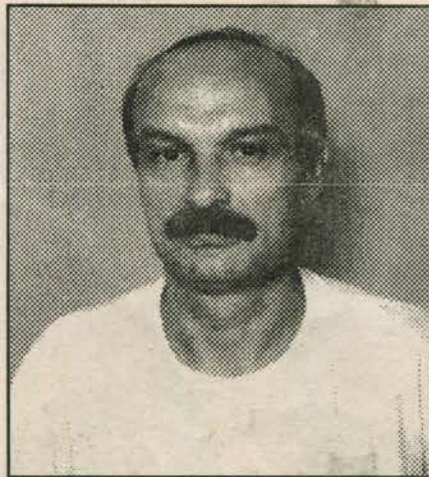
7. Радослав Вучићевић

Рођен 1952. године у Горњој Горевници. Машинбравар.

Изборна јединица 21 – КРАЉЕВО

1. Проф. др Милан Бачевић
Рођен 1953. године у Коморану.
Професор универзитета.

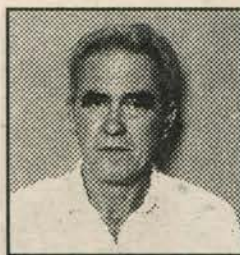
**2. Милан
Веселиновић**

Рођен 1956. године у
Новом Пазару. Профе-
сор.

**3. Мирољуб
Вељковић**

Рођен 1954. године у
Врњачкој Бањи. Дипло-
мирани економиста, вла-
сник приватног преду-
зећа.

**4. Др Пантелија
Миличић**

Рођен 1936. године у
Мрсаћу – Краљево. Ле-
кар специјалиста.

**5. Миодраг
Красојевић**

Рођен 1943. године у
Рашки. Референт за обра-
зовање у Скупштини
општине Рашка.

**6. Никола
Марјановић**

Рођен 1942. године у
Коњууху – Крушевац. Ди-
пломирани правник, ад-
вокат.

**7. Дејан
Радовић**

Рођен 1964. године у
Новом Пазару. Трговац.

**8. Радосав
Милуновић**

Рођен 1946. године у Ту-
тину. Наставник.

Изборна јединица 22 – КРУШЕВАЦ

1. Милић Димитријевић

Рођен 1946. године у Крушевцу. Правник, приватни предузетник. Председник Расинског округа и члан Централне отаџбинске управе СРС.

2. Милун Бараћ

Рођен 1956. године у Брезовици. Инжењер. Члан Централне отаџбинске управе СРС и председник Општинског одбора СРС.

3. Станко Пауновић

Рођен 1948. године у Параћину. Машински радник. Председник Општинског одбора СРС Ћињеваца.

4. Милић Ковачевић

Рођен 1946. године у Кљајићеву, код Сомбора. Председник Општинског одбора СРС Крушевца.

5. Душан Савић

Рођен 1945. године у Трстенику. Потпредседник општинског одбора и председник Месног одбора СРС Чаири.

6. Радован Ћоџић

Рођен 1951. године у селу Горњи Вратари, општина Александровац. Комерцијалиста. Председник Општинског одбора СРС Александровац.

7. Милутин Живковић

Рођен 1956. године у Александровцу Жупском. Машински инжењер, приватни предузетник. Потпредседник општинског одбора СРС Крушевца.

8. Горан Дуџић

Рођен 1964. године у Александровцу, машински техничар. Потпредседник Општинског одбора СРС Александровац.

Изборна јединица 23 – НИШ

1. Драгољуб Стаменковић

Рођен 1954. године, запослен у Железничко транспортном предузећу. Народни посланик.

2. Војин Велковић

Рођен 1947. године у Београду. Народни посланик.

3. Бранислав Вакић

Рођен 1951. године у Нишу. Приватни предузетник. Народни посланик.

4. Драган Павловић

Рођен 1963. године у Белој Паланци. Комерцијалиста.

5. Батица Цветановић

Рођен 1964. године у Заплањској Топоници. Рентген-техничар. Председник Општинског одбора СРС Гаџин Хан.

6. Љубиша Михајловић

Рођен 1949. године у Желеву. Адвокат. Председник Општинског одбора СРС Сврљиг.

7. Андрија Радосављевић

Рођен 1969. године. Приватни предузетник.

8. Ашко Стојановић

Рођен 1953. године у Ваџи. Прецизни механичар.

9. Предраг Дујковић

Рођен у Нишу 1945. године. ВКВ радник у трговини. Секретар окружног одбора СРС.

10. Ђорђе Маришковић

Рођен 1961. године у Пироту. Техничар.

11. Анка Релић

Професор музике.

Изборна јединица 24 – ПРОКУПЉЕ

1. Милован Радовановић
Правник. Народни посланик. Члан
Централне отаџбинске управе.

**2. Драган
Милуновић**

Рођен 7. 10. 1953. године
у Мачковцу. Економи-
ста. Председник Општи-
нског одбора СРС Куршу-
млија.

**3. Горан
Јоџић**

Рођен 1966. године. При-
ватни предузетник. Пред-
седник Општинског од-
бора СРС Дољевац.

**4. Живан
Владимировић**

Рођен 5. 12. 1952. годи-
не у Бабином Поточу.
Професор. Секретар Окру-
жног одбора СРС.

**5. Миодраг
Ђорђевић**

Председник Општин-
ског одбора СРС Мери-
шина.

**6. Слободан
Цветковић**

Рођен 25. 8. 1958. годи-
не у Доњој Коњуши.
Председник Општин-
ског одбора СРС Блаце.

Изборна јединица 25 – ЛЕСКОВАЦ

1. Славиша Младеновић

Рођен 1954. године у Петровцу, Општина Лебане. Виши стручни радник у трговини. Члан Централне отаџбинске управе и председник Окружног одбора СРС Јабланичког округа.

2. Томислав Љубеновић

Рођен 1951. године у Бричевљу, Општина Лесковац. Машински техничар. Председник Општинског одбора СРС Лесковац.

3. Велибор Стојковић

Рођен 1966. године у Стајковцу, Општина Власотинце. Приватник. Потпредседник Општинског одбора СРС Власотинце.

4. Драгољуб Јанаковић

Рођен 1944. године у Доњем Трњану, Општина Лесковац. Пољопривредни техничар. Потпредседник окружног одбора СРС Лесковац.

5. Момчило Цолић

Рођен 1959. године у Бошњацу. Дипломирани инжењер технологије. Потпредседник Општинског одбора СРС Лебане.

6. Гордана Младеновић

Рођена 1959. године у Земуну, дипломирани политиколог. Одборник у Скупштини општине Бојник.

7. Драган Спасић

Рођен 1968. године у Грделици, Општина Лесковац. Угоститељски радник. Потпредседник Окружног одбора СРС.

Изборна јединица 26 – ВРАЊЕ

1. Јовица Стојменовић

Рођен 30. 1. 1959. године у Бујановцу. Економски техничар. Председник Окружног одбора СРС за Пчињски округ. Члан Централне отаџбинске управе и Извршног одбора СРС за Србију.

2. Др Станислав Момчиловић

Рођен 1958. године у Сурдулици. Лекар. Члан Централне отаџбинске управе СРС, потпредседник Окружног одбора СРС за Пчињу и председник Општинског одбора СРС Сурдулица, одборник у Скупштини општине Сурдулица.

3. Драган Николић

Рођен 10. 5. 1960. године у Врању. Адвокат. Председник Општинског одбора СРС у Врању.

4. Властимир Трајковић

Рођен 1950. године у Гњилану. Приватни угоститељ Потпредседник Окружног одбора СРС за Косовско Поморавље и члан Координационог одбора СРС за Косово и Метохију.

5. Борислав Перић

Рођен 1955. године у Ранилугу, Скупштина општине Косовска Каменица. Председник Месног одбора СРС Ранилуг и потпредседник Општинског одбора СРС Косовска Каменица.

6. Слободан Илић

Рођен 1947. године у селу Бедановцу, Општина Владичин Хан. Просветни радник. Председник Општинског одбора СРС Владичин Хан.

7. Бора Станојковић

Рођен 1952. године у Трговишту. Механичар. Секретар Општинског одбора СРС Трговиште.

8. Живоја Балашевић

Рођен 1950. године у селу Могила, Косовска Витина. Пољопривредник. Председник Општинског одбора СРС Косовска Витина и члан Окружног одбора СРС за Косовско поморавски округ.

9. Иван Алексов

Рођен 1948. године у Божици (Сурдулица). Машински инжењер. Председник Општинског одбора СРС у Босилеграду.

10. Стојан Станојевић

Рођен 1963. године у селу Зебинце, Скупштина општине Ново Брдо. Трговац. Председник Општинског одбора СРС Ново Брдо.

Изборна јединица 27 – КОСОВСКА МИТРОВИЦА

1. Љубомир Краговић

Рођен 1956. године у Косовској Митровици. Дипломирани инжењер кибрнетике. Председник Окружног одбора СРС и члан Централне отаџбинске управе. Посланик у Народној скупштини Републике Србије.

2. Живојин Станић

Рођен 1948. године у селу Врачеву, Скупштина општине Лепосавић. Просветни радник. Председник Општинског одбора СРС у Лепосавићу.

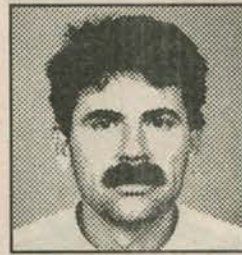
3. Душан Бишевац

Рођен 1961. године у Косовској Митровици, запослен у Комбинату "Трепча". Секретар Окружног одбора СРС Косовска Митровица.

4. Добросав Добрић

Рођен 1961. године у селу Јошевик, Скупштина општине Звечан. Дипломирани инжењер агрономије. Председник Општинског одбора СРС Звечан, одборник у Скупштини општине Звечан.

5. Славко Васић

Рођен 1961. године у селу Главотина, Скупштина општине Вучитрн. Секретар Народне технике Косова и Метохије. Председник Општинског одбора СРС Вучитрн.

6. Јован Радовић

Рођен 1958. године у селу Угљаре, Скупштина општине Зубин Поток. Власник приватног предузећа. Потпредседник Општинског одбора СРС Зубин Поток.

7. Предраг Јокановић

Рођен 1960. у Косовској Митровици, запослен у ЈКП Водовод "Ибар". Секретар Општинског одбора СРС у Косовској Митровици.

Изборна јединица 28 – ПРИШТИНА

1. Јоргованка Табаковић

Рођена 21.3.1960. године у Вучитрну. Дипломирани економиста. Директор Пословне јединице РАС банке из Пећи, завршава магистарске студије на Економском факултету у Приштини.

2. Проф. др Веселин Трајковић

Рођен 1939. године у Талиновцу. Кардиолог. Председник Округлог одбора СРС за Косовски округ и члан Централне отаџбинске управе СРС.

3. Драган Миловановић

Рођен 1953. године у Подујеву. Дипломирани правник.

4. Ратко Синађиновић

Рођен 1952. године у Ст. Качанику. Дипломирани инжењер технологије.

5. Миодраг Вујовић

Рођен 1953. године у Урошевцу. Дипломирани инжењер.

6. Жарко Реџић

Рођен 1964. године у Приштини. Лаборант за физику.

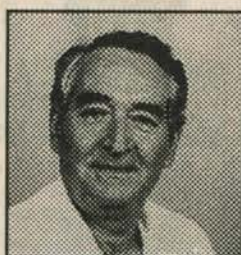
7. Јовица Денић

Рођен 23. 7. 1961. године у Косову Пољу. Директор приватног предузећа.

8. Драган Живковић

Рођен 1957. године у Урошевцу. Машински инжењер.

9. Драган Стојинић

Рођен 1939. године у селу Горње Беране-Пећ. Професор физичке културе.

10. Саша Аксић

Рођен 1974. године у Приштини. Студент машинства.

11. Станимир Ристић

Рођен 1957. године у Бабином Мосту. Економиста.

Изборна јединица 29 – ПЕЋ

1. Бранислав Ивановић

Рођен 10. 6. 1950. године у Папрача-
нима. Дипломирани електроинжењер,
власник фабрике трансформатора "Браћа
Ивановић". Републички посланик, члан
Извршног одбора СРС и председник
Окружног одбора СРС Пећ.

2. Мишко Цветковић

Рођен 4. 4. 1949. године у
Призрену. Приватни угод-
ствитељ. Члан Општинског
одбора СРС Призрен
и одборник у Скупшти-
ни општине Призрен.

3. Вуко Кривокапић

Рођен 1949. године у Кр-
њини. Професор. Пред-
седник Општинског од-
бора СРС Исток.

4. Ђорђе Красић

Рођен 19. 11. 1955. годи-
не у Гребнику. Просвет-
ни радник. Председник
Општинског одбора СРС
Клина.

5. Бранислав Дудић

Рођен 30. 5. 1944. годи-
не у Призрену. Профе-
сор. Члан Општинског
одбора СРС у Призрену
и одборник у Скупшти-
ни општине Призрен.

6. Зоран Ашанин

Рођен 18. 8. 1954. годи-
не у Пећи. Инжењер грађ-
евине. Председник Општи-
ног одбора СРС Пећ.

7. Миодраг Лазић

Рођен 1951. у Призрену.
Грађевински инжењер.
Председник Општинског
одбора СРС у Призрену.

8. Миладин Ђурђевић

Рођен 11. 6. 1957. године
у Ђаковици. Статисти-
чар. Председник Општи-
ног одбора СРС.

9. Гојко Спасојевић

Рођен 1945. године у Иба-
рском Колашину. Техни-
чар. Секретар Окружног
одбора СРС Пећ.

10. Драгиша Станојевић

Рођен 1960. године у
Ђенерал Јанковићу. Про-
фесор народне одбране.
Председник Окружног
одбора СРС у Призрену.

11. Радомир Бојић

Рођен 1949. године
Истоку. Наставник фи-
зичког васпитања. Се-
кретар Општинског од-
бора СРС Исток.

12. Љубиша Богосаљевић

Рођен 20. 4. 1962. годи-
не у селу Доњи Петрић,
Скупштина општине
Клина. Дипл инж. по-
љопривреде. Члан Окру-
жног одбора СРС Пећ.

13. Сретен Ђурић

Рођен 1958. године у
Осојану. Администра-
тивни радник. Председ-
ник општинског одбора
СРС Исток.

14. Мирослав Филијовић

Рођен 1954. године у
Ораховцу. Приватни тр-
говац. Председник Опш-
тинског одбора СРС Ора-
ховац.

РАЗГОВОР С ПОВОДОМ

Водитељ: Добро вече поштовани гледаоци, ово је емисија разговор са поводом, а наш гост је др Војислав Шешел, председник Српске радикалне странке.

Господине Шешел, добро дошли у Радио-телевизију Србије.

Др Шешел: Боље вас нашао.

Водитељ: Иначе, у овај разговор могу да се укључе и наши гледаоци уколико позову телефоном и поставе питање нашем госту. Телефони су 011/321-1685 и 321-1423. На исте те телефоне могу се јавити наши гледаоци у иностранству и постављати питања.

Господине Шешел ви сте овде и као председнички кандидат на изборима и ради тога што и ваша Српска радикална странка учествује на изборима који су заказани за нешто више од месец дана.

Др Шешел: Мање од месец дана.

Водитељ: Мање од месец дана. Да ли Српска радикална странка излази у свих 29 изборних јединица?

закона, свуда на гласачком листићу прва стајати Српска радикална странка. Још две листе треба да нам буду проглашене у Београду, ту је дошло до неког кашњења због кашњења у конституисању изборних комисија. Иначе, свих осталих 27 листа нам је већ проглашено.

Ми смо тиме демонстрирали веома добру страначку организацију. Велики полет и велики оптимизам наших чланова који су заиста за веома кратко време обавили све те формалности, прикупили потписе, поднели кандидатуре. А идемо на изборе јер смо и формирали политичку партију да би излазили на изборе.

Водитељ: Када већ говоримо о изборима, морамо мало да попричамо о изборним условима. То је скуп сложених питања, па бих замолио ваше мишљење о једној политичкој узурпацији наше политичке позорнице. О извесној профилисаности учесника, и на

тијама. Ти сукоби су сасвим нормални. Политичке партије постоје да би се међусобно сукобљавале пред очима народа, а да би народ извладио одређене закључке на основу тих сукоба, и одређивао се на изборима. Ми још нисмо задовољни изборним условима, још имамо много примедби. Међутим, морамо признати да су ове године изборни услови неупоредиво бољи него прошле године, или 1993. године. Прошле године смо били под апсолутном медијском блокадом. Три године је трајала та блокада. Па смо опет постигли добре резултате на изборима. Имали смо 30% више гласова него на претходним изборима 1993. године. Ове године дошло је до попуштања медијске блокаде, до појављивања опозиционих странака у државним медијима, у централној телевизији. Имају смо и тих 14 директних сучељавања по два сата.

Водитељ: 15

Др Шешел: 15?

Водитељ: 15 их је било.

Између две ватре

Др Шешел: Имали смо могућности да се представимо преко локалних радио и телевизијских станица. Рецимо, мени је ово 126 радио или телевизијска емисија од 10. јануара ове године. И толико имамо могућности медијског презентовања нашег програма, наших политичких ставова да ми једноставно немамо потребе да држимо митинге и јавне трибине. Јер на митинзима углавном окупљамо људе који би и тако и тако за нас гласали, који су наши симпатизери или чланови. А преко медија имамо могућности да заинтересујемо и оне који до сада нису за нас гласали, да се евентуално одреде за програм Српске радикалне странке.

Ипак, и ту има извесних проблема, постоје још увек градови у Србији где не можемо да допремо до локалних медија, поготово државних медија. Рецимо, у Нишу коалиција "Заједно" нас спречава на градској телевизији да искажемо своје основне политичке ставове, иста је ситуација у Крагујевцу, у још неким местима, и у Пожаревцу где су социјалисти на власти још нисмо успели ни на доклани радио ни на локалну телевизију. Имамо проблема на Косову и Метохији, где нисмо успели ни на једној локалној радио станици да гостујемо, ни на телевизији Приштина. Упутили смо у петак званично писмо Министру за информисање, госпођи Радмили Милентијевић, са захтевом да

Први у предизборној кампањи – Српска радикална странка је прва истакла председничког кандидата

Др Шешел: Да. Српска радикална странка је прва истакла свог председничког кандидата, поднела кандидатуру са више од 220.000 потписа. Још 50.000 потписа је накнадно пристигло у седиште Српске радикалне странке и та кандидатура је проглашена од стране Републичке изборне комисије. Поднели смо већ листе кандидата, комплетне листе кандидата за све изборне јединице. Свуда смо први поднели листе кандидата, што значи да ће, по слову изборног

крају свега тога би требало да буду медији. Данас има око 100 телевизијских станица, што државних што приватних, и негде, кажу, око 400 локалних радио станица. Па вас молим да нешто кажете о овим стварима.

Др Шешел: Ја не мислим да је толико узаврела наша политичка сцена. Мислим да је ипак дошло до неког смирења тензија и неке нормалније, толерантније атмосфере. Наравно трају и даље сукоби међу политичким пар-

нам се омогући да користимо и тих шест српских радио станица на Косову и Метохији и телевизију Приштина. Да искажемо своје политичке ставове, да изложимо свој програм. Ја следећег викенда путујем на Косово и Метохију, и ићи ћу од једне до друге радио станице, ићи ћу у приштинску телевизију, уколико буде могућности за моје гостовање. Крајње је време да се и медији на Косову и Метохији отворе за опозиционе политичке странке. За неке су се већ отворили то смо видели из вашег програма.

Водитељ: Извините, само нешто, морам да вас прекинем. Ви користите термин државни медији. То је неки термин који се обично користи када се говори о Радио телевизији Србије, а под тим термином се не подразумевају и локалне радио станице. Закључујем да је ствар и у локалним станицама оних који држе власт на тим станицама.

Др Шешељ: То су све државни медији. Јавна предузећа, јавно значи државно. Локалне радио и телевизијске станице које држи локална власт су државне радио и телевизијске станице. Студио Б је рецимо сада државна телевизија.

Водитељ: Јесте, али држава нема ингеренције на тим локалним станицама.

Др Шешељ: Има, држава на нивоу града. Јер град је и облик локалне самоуправе и државни орган.

Водитељ: Наравно, значи она није спремна, постоји локална власт која не жели да Српској радикалној странци дозволи наступ.

Др Шешељ: Да. Јесте и која наставља даље блокаду. То је недемократски поступак, то мора јавно да се жигосе. И са тиме не можемо да се помиримо. Није то сада разлог да ми бојкотујемо изборе, али је разлог на жестоку јаку критику таквих појава, то је оно што нарушава наше демократске процесе.

Водитељ: Јесу ли вас одбијали негде где сте тражили?

Др Шешељ: Ево, одбијали су у Нишу, чак су наши радикали демонстрирали пред СО Ниш, захтевајући моје гостовање на локалној телевизијској станици. Одбијају нас у Крагујевцу. Одбијају нас у Пожаревцу. И увек нас одбијају на подручју Косова и Метохије. Тамо постоје радио станице у Гњилану, Урошевцу, Приштини, Косовској Митровици, Пећи и Призрену, шест српских радио станица, ни на једној нисмо успевали да гостујемо у програму. Постоји, наравно, и Телевизија Приштина.

Водитељ: Добро, она је у систему Радио телевизије Србије.

Квар на релеју министарства информисања

Др Шешељ: Да, али је за нас било немогуће да се појавимо у њеним програмима. Зато смо поднели захтев Министру информисања да нам се то омогући, а сада суботу и недељу ја прово-

Радмила Милентијевић – Закон о информисању по укусу социјалиста

дим на Косову и Метохији, и видећемо колико је могуће да и тамо пробијемо медијску блокаду.

Водитељ: Мислите да Министарство може да вам омогући рецимо у Нишу или Крагујевцу да изразите своје ставове?

Др Шешељ: Тамо не може, међутим на локалном нивоу на подручју Косова и Метохије, на власти је иста политичка партија као на републичком нивоу у Србији. И њен министар је госпођа Радмила Милентијевић, и ту може да спроведе своје ингеренције. Могла би она то да уради и у Крагујевцу и у Нишу, када бисмо имали неку стабилнију политичку ситуацију. Сада се централна власт устеже да примени до краја Устав и закон на неким локалним нивоима власти, бојећи се, вероватно, неке нерегуларне атмосфере пред предстојеће изборе. Иначе, многи локални нивои власти одавно у Србији захтевају интервенцију Републике, интервенцију централне власти. Јер је дошло до кршења Устава, закона, до угрожавања слобода и права човека и грађанина. До разних финансијских малверзација, неиспуњавања кључних уставних обавеза локалне власти итд. Али то је разлог што Српска радикална странка захтева што скорије нове локалне изборе у Србији. Ми смо тражи-

ли да ти избори буду заједно са републичким парламентарним и председничким. Није усвојен наш захтев, али ми смо упорни, тражимо негде до краја године да се обнове и локални избори. Да се провери воља народа.

Водитељ: Ви сте рекли да сте 120 и нешто...

Др Шешељ: Ово је 126 емисија. То је ипак велики напредак у односу на раније стање. Али режим је правило велике грешке што је спутавао опозицију у погледу представљања у медијима, што је укидао директне телевизијске преносе скупштинских седница. Јер то утиче на смањивање тензија у народу. Када народ нема увид шта се дешава на седницама Народне и Савезне скупштине, када опозиционе политичке партије не види како се супротстављају међусобно и како се политички боре њихови представници на медијима, онда нам се и скупштина и политичка борба дешава на улицама. Мислим да је у интересу целог народа, и владајућих и опозиционих политичких партија, да се политички процеси нормализују и да се одвијају стриктно у институцијама система. Ако нису добре неке институције система, онда треба да их мењам на уставан и законом прописан начин.

Спала књига на 3 слова

Водитељ: Реците ми нешто, ми имамо сада, барем је такво стање пред ове изборе, групе партија или партије на тој политичкој лепези, а некада смо имали по стотину партија. Сећам се оних првих или других вишестраначких избора у Србији, данас је то нешто прописано.

Др Шешел: Како да не, јер је режим прописао сувише ниске критерије за формирање политичких партија. Довољно вам је 100 потписа и можете да формирате какву год желите политичку партију. Али за ових 7 година ствари су се искристалисале, и ми сада на политичкој сцени имамо три озбиљне политичке снаге, Српску радикалну странку, леви блок који чини Социјалистичка партија и ЈУЛ, и безначајна Нова демократија, али коју ипак за собом тако вуку и поклањају им посланичке мандате. Она је навикла да јој увек неко поклања посланичке мандате, јер их сама не може освојити. Трећа политичка снага је Српски покрет обнове. То је оно што остаје на политичкој сцени. Све остало је, по природи ствари, осушено на пропаст.

Водитељ: Природно је у развијеној демократији да постоје две или три озбиљне политичке партије. Неприродно је када их има 10-15. И није добро за демократске промене када има превелики број политичких партија.

Видите, у Америци постоје две основне политичке партије. У Великој Британији прво две, па сада три и евентуално четири. У Немачкој две основне политичке партије, једна коалиција – Демокришћанска коалиција и Социјалдемократска партија. У Француској опет леви и десни блок, и Национални фронт Француске, значи три озбиљне политичке снаге. И природно тим путем иде и Србија. Ове партије које бојкотују изборе... оне заправо на изборима немају шта ни да траже. Ђинђићева Демократска странка би освојила неколико посланичких мандата, највероватније само у Београду. Све ове друге партије не би освојиле ни један посланички мандат, ни Демократска странка Србије, ни Грађански савез, ни Социјалдемократија, ни Социјалдемократска унија, не можемо их све ни набројати сада колико су безначајне.

Водитељ: Добро, у реду је то што ви кажете, међутим, о томе колико би оне освојиле ипак би могло да се говори као процени без неких чињеница. Али...

Др Шешел: Добро, озбиљни смо људи, можемо да процењујемо на основу досадашњег искуства. Знате, Грађански савез је сам наступио на изборима 1992. године, и добио мање гласова него Српска народна обнова Мирка Јовића.

Водитељ: Јесте, то су чињенице, али ми имамо данас, уочи избора, једну појаву, а то је бојкот. Колико ја знам по ранијим изборима људи, појединици, могли су да бојкотују тиме што неће

изаћи да гласају. То се догађало код нас и у свим другим државама та појава постоји. Међутим, сада имамо политичке организације које најављују бојкот, али не само свој него агитују да се избори бојкотују да ли митинзима, делењем неких други брошура, плаката итд. Дакле, једна сасвим нова појава. Шта мислите о том бојкоту?

Бесмислени бојкот

Др Шешел: Политичке партије имају право на бојкот. Само треба да размисле о последицама тог бојкота. Када изађу радикали, леви блок и СПО на изборе, изашле су све релевантне политичке партије, онда је бесмислено бојкотовати. Друго, поставља се питање разлога за бојкот. Прошле године смо сви изашли на изборе под неупоредиво тежим околностима. Сада када су се околности поправиле, који су разлози за бојкот? Сада када су нам медији релативно отворени, када је постигнуто и боље финансирање предизборне кампање политичких странака. Није ни то баш најсрећније решено, али у садашњим условима, када је држава сиромашна, друштво сиромашно, то је значајно. Сада када је нешто толерантнија атмосфера у друштву, нема оних напетости одраније, и нема оне мржње у јавном животу каква је раније постојала. Који је онда разлог за бојкот? Једини разлог за бојкот ових странака је њихов страх да не могу освојити посланичке мандате. Те странке су увек желеле да се неком прикључају, да се прикључају неком већем и захваљујући њему, на његовој грбачи, изборе неколико посланичких мандата. Сада више нема никоме да се прикључају, остале су саме. И ако се удруже, опет су безначајна политичка снага. Неки који су за собом теглили мале и безначајне странке ових седам година, сада су се мало опаметили. Сада су схватили да је то бесмислено. Сада свака странка јасно профилисана излази сама на изборе. Леви блок можемо посматрати као једну политичку заједницу, по идеологији су веома слични, веома блиски. Према томе, као да су једна политичка партија.

Водитељ: Да ли ви видите неког на политичкој сцени Србије ко је у програмском смислу близак Српској радикалној странци?

Др Шешел: Ја мислим да су се и ту ствари идеолошки профилисале, постоји леви блок, постоји Српска радикална странка, као странка умерене деснице и постоји Српски покрет обнове који сам тежи да буде партија центра, али по неким програмским одређењима убедљиво је екстремно десничарска партија. Дакле, партија крајње деснице. Рецимо, по монархизму, по питању странаčkih послова, итд. Међутим, њихова је ствар шта ће превагнуту: да ли монархистичко одређење, да ли крајње десничарско одређење. Ми се у то не мешамо. Наш је циљ да победимо конкуренцију. Све

друге политичке партије за нас су конкуренција. На нама је да користимо њихове слабости, да указујемо јавности на те слабости, и на основу њихових слабости, а наших предности, да их победимо на изборима.

Важно је победити

Водитељ: Ви сте рекли, отприлике, шта вам је циљ, а иначе, да вас питама шта очекујете од избора?

Др Шешел: Победу. Да не останемо само на тој прокламацији. На чему је заснован наш оптимизам? Раније нисмо давали нека превелика обећања и показивали претерани оптимизам на ранијим изборима. Говорили смо нека најбољи победи, нека народ процени ко је најбољи. Ал, сада се једноставно осећа у народу нараста снага Српске радикалне странке.

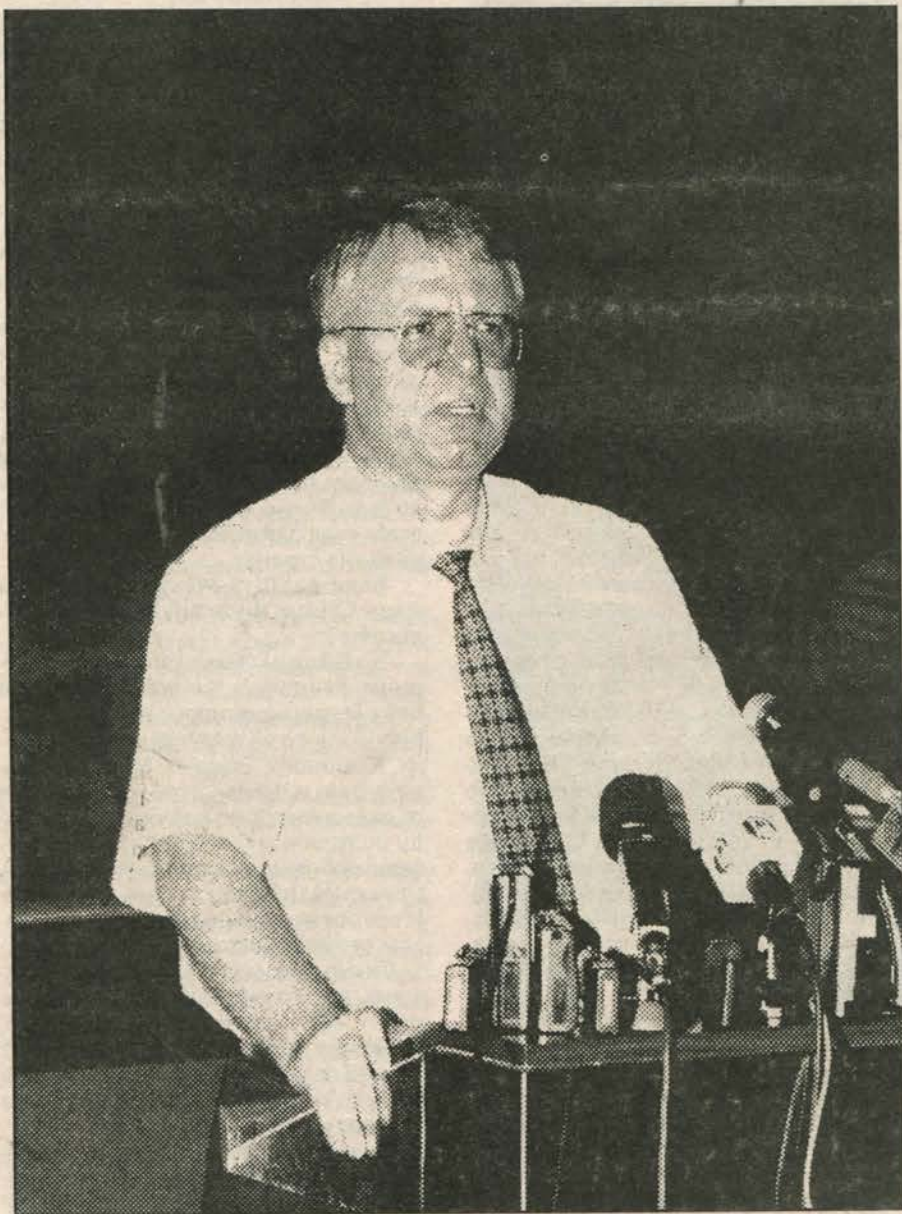
Водитељ: Шта очекујете гледајући мапу Србије и гледајући изборне јединице?

Др Шешел: Очекујемо у свим изборним јединицама да победимо. Леви блок је направио много грешака, изгубио је много од популарности у народу. Коалиција "Заједно" се распала, како смо ми и предвидели. Њени лидери се сада међусобно оптужују, најжешћи политички сукоб је сукоб међу лидерима бивше коалиције "Заједно". А Српска радикална странка тријумфује својим исправним политичким ставом, својим програмом у коме се ништа битно није мењало од оснивања до данас, познатим радикалским програмом у 100 тачака. Својом принципијелношћу, доследношћу, и за све оне који желе реалне суштинске промене у друштву, Српска радикална странка је трентуно најбоље решење.

Водитељ: Господне Шешел, на овим изборима ће, као и на претходним, бити присутни страни посматрачи, институција која је позната на изборима и у другим земљама. Какав став имате према тој чињеници, према страним посматрачима?

Др Шешел: Ми у принципу немамо ништа против присуства страних посматрача. Под условом да су то страни посматрачи из пријатељских земаља. Пре свега из оних земаља које су признале међународно правни континуитет југословенске државе, који имају своје амбасадоре у Београду. Ми не очекујемо претерано много од тих страних посматрача. Томисав Николић и ја смо прошле године били званични међународни посматрачи на руским председничким изборима. Нама је било интересантно да видимо ту предизборну атмосферу у Русији, да посматрамо изборни процес, али нисмо ми могли да уђемо много у суштину политичких збивања, нисмо могли да контролишемо тај процес. Ипак ми смо странци за њихове услове.

Водитељ: Јесте, циљ страних посматрача се узима у другим земљама као нешто према чему се вреднује легитимност, квалитет неких избора итд.

У народу је порастао углед Српске радикалне странке

Др Шешељ: Да. Ми смо за то да дођу посматрачи из пријатељских земаља. Али смо против тога да долазе посматрачи ОЕБС-а из два разлога. Прво, што ми нисмо више чланови ОЕБС-а, наша земља је суспендована као чланица ОЕБС-а. Друго, што је ОЕБС склон фалсификовању изборних резултата. Ми имамо искуство Републике Српске где је ОЕБС или ОЕСЦ, какав је тамо термин, где је ОЕБС контролисао изборе, а заправо их проводио и учествовао у њиховом фалсификовању. Па се показало у Републици Српској да је одзив становника био 111%, у нормалним државама изађе између 60-70% грађана. Откуд 111%? Цаковима су довлачили наводне муслиманске гласачке листиће, цаковима су довлачили наводно издајничке гласачке листиће из Србије, из Западне Европе, итд. Томе је парирала Српска демократска странка, врло успешно, мора се признати, испало је да је 111% изашло на изборе, ОЕБС је ухваћен у фалсификатима и брже боље

признао резултате да се не би даље таласало

Водитељ: Добо, али то је немогуће у Републици Србији.

Игнорисање ОЕБС-а

Др Шешељ: Овде је немогуће да ОЕБС фалсификује изборне резултате, али је могуће да манипулише појединим политичким партијама. Да врши притиске на режим. А овај наш режим није показао велику отпорност на притиске са Запада, на притиске из иностранства.

Водитељ: Они могу да покушају, међутим, чињеница је да готово све европске земље на својим изборима прихватају стране посматраче и прихвата се ОЕБС, јер је то свеевропска организација, у којој смо и ми.

Др Шешељ: Оне земље које су чланице ОЕБС-а прихватају ОЕБС.

Водитељ: Добро, ми смо суспендовани.

Др Шешељ: Нисмо суспендовани, нисмо чланови.

Водитељ: Добро, али то је слично као са Уједињеним нацијама.

Др Шешељ: Знаш, али онда шта ће нам посматрачи?

Водитељ: Да, али ми смо чланови Уједињених нација, иако нам је суспендован рад у Скупштини итд.

Др Шешељ: Ја мислим да нисмо чланови Уједињених нација. Ту можемо да водимо правну расправу која није...

Водитељ: Таман посла, није примено...

Др Шешељ: За изборну кампању. Али тамо где смо суспендовани, где није признато наше чланство, једноставно нисмо чланови.

Водитељ: Добро, ви сматрате да страни посматрачи могу да дођу уколико испуњавају услов који сте рекли, да су из пријатељских земаља.

Др Шешељ: Да, међутим то што је режим позвао посматраче ОЕБС-а, није неки разлог да ми из ината бојкотујемо изборе. Једноставно, ми нећемо сарађивати са ОЕБС-ом у току ових избора. Нико од челника Српске радикалне странке неће прихватити сусрет са представницима ОЕБС-а, и нигде нећемо на терену са њима сарађивати. Никакве контакте са ОЕБС-ом.

Водитељ: Али, ви ћете, рецимо, имати ваше људе у изборним комисијама, у комисијама које пребројавају гласове рецимо, а ОЕБС-ова делегација ће то надгледати.

Др Шешељ: Ми ћемо игнорисати представнике ОЕБС-а, сматраћемо као да не постоје.

Водитељ: Добро то је...

Др Шешељ: То је наш став. Пошто се ОЕБС толико огрешио према нашој земљи, води изразито антисрпску политику, нема никаквог смисла да са њима сарађујемо. А и намере им нису чисте.

Водитељ: Господине Шешељ, из овога што сте рекли, закључујем да су вама, у начелу, изборни услови прихватљиви, и појављујете се на изборима, али са чиме Српска радикална странка излази пред своје могуће бираче и гласаче?

Др Шешељ: Излазимо са својим програмом. Ми смо једина политичка партија која је свој програм штампала пред ове изборе и он се дели народу. Специјално издање наших новина, "Велика Србија", штампано је у тиражу од 400.000, и познати радикалски програм у 100 тачака је свима доступан. И, заправо, једини имамо озбиљан програм. Наш програм није списак лепих жеља као што је то случај са левим блоком, и наш програм постоји за разлику од Српског поркета обнове који се стално позива на неки свој програм, а он уопште не посотји. Дакле, ми смо ту у великој предности над конкуренцијом, над другим политичким партијама које излазе на ове изборе. Ми смо водећа политичка партија која није никада ништа битно мењала у

свом програму од оснивања до данас. Ни у националном, ни у политичком, ни у економском, ни у социјалном ни у његовом културном сегменту.

Презентација радикалног програма

Водитељ: Можете ли изнети, рецимо, по две-три кључне ставке вашег програма?

Др Шешељ: У националном делу програма Српска радикална странка се залаже за јединствену српску државу која ће обухватати све српске земље. Која ће бити унитарна, централизована. У првој фази за уједињење Србије, Црне Горе и Републике Српске.

У другој фази за ослобађање свих привремено окупираних српских територија. Целе Републике Српске Крајине, једне трећине Републике Српске и, наравно, под извесним условима за повратак Македоније у састав заједничке државе.

Немамо ми никаквих илузија да је то могуће тренутно остварити. Нити имамо илузија да је могуће ући у рат против НАТО пакта да би се то постигло. Ми те територије нисмо изгубили на бојном пољу, на бојном пољу су Срби победили. Територије смо изгубили под западним притисцима за преговарачким столом. Ако смо их привремено изгубили за преговарачким столом, онда их за преговарачким столом можемо и повратити. Међутим, потребно је да покажемо велико историјско искуство, да сачекамо да се промени однос снага међу великим силама, да се Русија, као велика и моћна империјална сила, поново врати на светску позорницу. Ми и данас страдамо управо због тога што смо од стране западних сила прокажени као традиционални руски савезници на Балкану. Због тога Американци покушавају Србију да сведу на што мању терито-

рију. Због тога Американци и други западњаци подржавају све српске непријатеље, и Словенце, и Хрвате, и муслимане, и Шиптаре и све остале.

Русија не може вечито остати на коленима. Тренутно још не може суштински да нам помогне, није била у стању да сачува ни све своје територије. Али, Русија је земља са огромним природним потенцијалима, географским потенцијалима, огромним бројем становника, она је просто предодређена да буде велика сила. Она ће опет бити велика сила. А тада ће доћи до равнотеже снага међу великим силама, и уз руску помоћ ми можемо повратити оно што је наше.

Водитељ: Морам да вас питам нешто, пре три-четири недеље у овој истој емисији, за овим столом седео је Вук Драшковић, тада је био упитан да објасни шта он подразумева под појмом Велика Србија. Шта ви подразумевате под тим?

Др Шешељ: Јединствену српску државу која ће обухватати све српске земље. Која ће бити демократска република по облику владавине, која ће остваривати економски просперитет и социјалну правду. У којој ће припадници свих националних мањина бити равноправни грађани уколико су лојални Србији.

Водитељ: Господине Шешељ, пошто ми разговарамо овде уочи избора, да се вратимо на наше унутрашње теме.

Др Шешељ: Али, ја сам вам рекао само један сегмент нашег програма. Ја бих сада у неколико тачака и остала четири сегмента.

Водитељ: Изволите.

Др Шешељ: У политичкој сфери Српска радикална странка се залаже за парламентарну демократију, вишепартиски систем, грађанске слободе и права. Модеран правни поредак и републикански облик владавине.

У економској сфери ми се залажемо за принципе либералног капитализма, тржишне привреде, слободне конкуренције, и гарантоване приватне својине.

У социјалној сфери се залажемо за свеобухватну социјалну заштиту свих угрожених слојева становништва, пензионера, омладне, деце, инвалида, болесних итд.

У културној сфери се залажемо за потпуну слободу стваралаштва, али и за принцип да се вредност културних продуката, уметничких дела, и других вреднују на тржишту. Можете да насликате какву год хоћете слику, али ако не можете да је продате на тржишту, ви нисте доказали да она вреди. Може да вам се диви комшилук, може да вам се диви набеђени стручњак, али ви морате да је реализујете на тржишту. То су основни принципи на којима се базира наш програм, радикалски програм у 100 тачака.

Подметања масона

Водитељ: Ви тај програм износите пред потенцијалне бираче, то исто чине и друге политичке партије које ће учествовати на овим изборима. А, међу њима има оних које заговарају, између осталог, у политичкој сфери другачије преустројство, да тако кажемо, наше Републике, некакву регионализацију, то је иначе термин који је врло одомаћен у целој Европи, одомаћен је и код нас, али га свако тумачи како он хоће. Ја вас молим да чујемо ваш став о регионима и регионализацији Србије. Имам на уму неке територије које, и странке које долазе са тих територија, помињу, то је регион Војводине, регион Рашке, регион Косова и Метохије, и можда још неки?

Др Шешељ: Прво, концепт регионализације нам подмећу неки масонски кругови у Београду, они перфидно наступују преко неких листова, постоји ту 9 региона у Србији, постоје пројекти о подели Србије на те регионе, то је заправо федерализација Србије, јер је пројектовано да сваки регион има своју локалну скупштину, своју владу, своје могућности доношења правних аката које су налик на законе итд. То би дефинитивно растурило Србију.

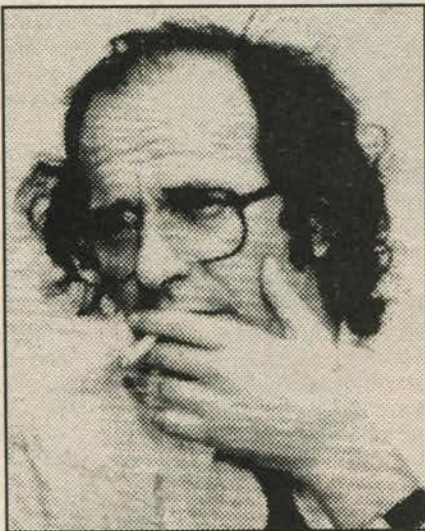
Сепаратистички пројекти

Други пројекат нуде сепаратистичке снаге у Србији. Шиптари преко својих помоћних партија инсистирају на независности Косова. А неке од тих партија би прихватиле да Косово буде посебна федерална јединица у саставу Савезне Републике Југославије. А то би била само прва фаза ка дефинитивном отцепљењу. Јер, ако би Косово било федерална јединица, онда би теоријски имало право на отцепљење и било би му лакше спровести то отцепљење.

Са друге стране, сепаратистичке снаге Војводине организоване у коалицији Војводина, такође инсистирају на

Морнари Црноморске флоте – Русија не може вечито остати на коленима

Упорни сепаратиста – Ибрахим Ругова годинама протура пројекте о независности Косова и Метохије

отцепљењу Војводине. Један од њихових челника, Ненад Чанак, својевремено је јавно позивао на неким скуповима у Срему, на независност Војводине. Сада су мало ревидирали свој програм, па траже као аутономију у оквиру Србије, федерализацију Србије. Али њихов крајњи циљ је отцепљење Војводине, у складу са пројектом подунавске федерације, који је такође лансиран са Запада, и у оквиру једне асоцијације чија је најистуренија личност Ото Хазбуршки, припадник бивше владајуће царске породице у Бечу.

Ко чини ту коалицију Војводине? Чине је, углавном, синови припадника бившег естаблишмента, људи који су навикли на привилегије. Људи који су антибирократском револуцијом остали без својих позиција. Они наступају са демагошким паролом, "Гачку на пљачку". И неке људе су збунили том паролом у предизборној кампањи прошле године и освојили изврстан број посланичких мандата на савезном нивоу, мислим 2 или 3.

Шта они кажу? Да треба престати са пљачком Војводине, да новац не сме да иде у Београд него да остане у Новом Саду. Прво, ако се пљачка Војводине, онда се она пљачка кроз неумерену пореску политику. Исувише високу пореску стопу. Кроз нерационално функционисање државних органа, кроз њихово расипништво, лоше пласирање тих средстава која се стекну убирањем пореза, такси и других државних прихода. Али шта то значи? Да се центар пљачке онда промени. Ако је то пљачка, ако уопште тај термин условно прихватимо, да више не буде Београд него Нови Сад. Али они принципијелно ништа не мењају. Они су љубоморни што једни људи имају полуге власти у својим рукама, па могу да располажу са тим новцем, па би хтели да они преузму те полуге.

Шта би се битно променило у животној грађани Војводине? Ништа.

Ако ми реформишемо државу на један паметан начин, па смањимо поре-

ску стопу, па ослободимо пољопривредну производњу државних стега, подстакнемо приватну иницијативу, обезбедимо социјалну заштиту. Онда је сасвим небитно где је центар власти. Друго, ако имамо више центара власти, па поред Београда, Нови Сад, Пришћину, Крагујевац, Ниш итд, ми само повећавамо трошкове функционисања државног апарата. И због тога се Српска радикална странка залаже за укидање било ког облика аутономије.

Аутономаши без морала

Са друге стране, и Социјалистичка партија, је прошле године, у предизборној кампањи, поприлично ишла на руку коалицији Војводине, штампачујући неке плакате са житним пољима и написом "Војводина коју волим". Цела Војводина је била облепљена тим плакатима. Наравно да сви становници Војводине воле Војводину. И сви ми Срби волимо Војводину. Војводина нам је свима у срцу, она је настала као српско војводство.

Људи нису у прво време знали ко чини коалицију Војводине. Тако да су многи од њих заокруживали на гласачком листићу тај назив. Сада су се осветили када су видели да коалицију Војводине чине Ненад Чанак, Драган Веселинов, Реформска демократска странка Војводине. Када су видели да су то људи који мисле лоше о српском народу, који чине зло у Србији, који би да растуре Србију, који су инструменти западних сила, који ништа морално у себи немају, карактера, части, образа, итд. Према томе, та странка на следећим изборима, по нашој процени, нема више никаквих шанси. Нити је жеља народа у Војводини било какав степен аутономије, било какава посебност. Прво, у Војводини живи већина Срба. Бесмислена је онда аутономија. То ништа не би изменило положај припадника националних мањина. Њима је битно да им се гарантује равноправност, сва грађанска права и слободе, школовање на матерњем језику, културни развој, а ми би им дали уз то и право да они емитују локални радио и телевизијски програм на свом језику.

Водитељ: То они имају, то постоји.

Др Шешел: Немају ових локалних телевизија, та мрежа није изграђена по Војводини, мислим да Војводина заостаје по питању локалних телевизијских станица за унутрашњости Србије. Има локалних радио станица.

Водитељ: Има радио станица и то више.

Др Шешел: Локалних телевизија нема. То је оно што је потребно националним мањинама.

Друго, ова коалиција Војводина је донекле манипулисала и националним мањинама, али оне су се осветиле, схватиле су шта је суштина. Рецимо, у првом тренутку је доста политичара Словака из Бачког Петровца припадало коалицији Војводине, тако што

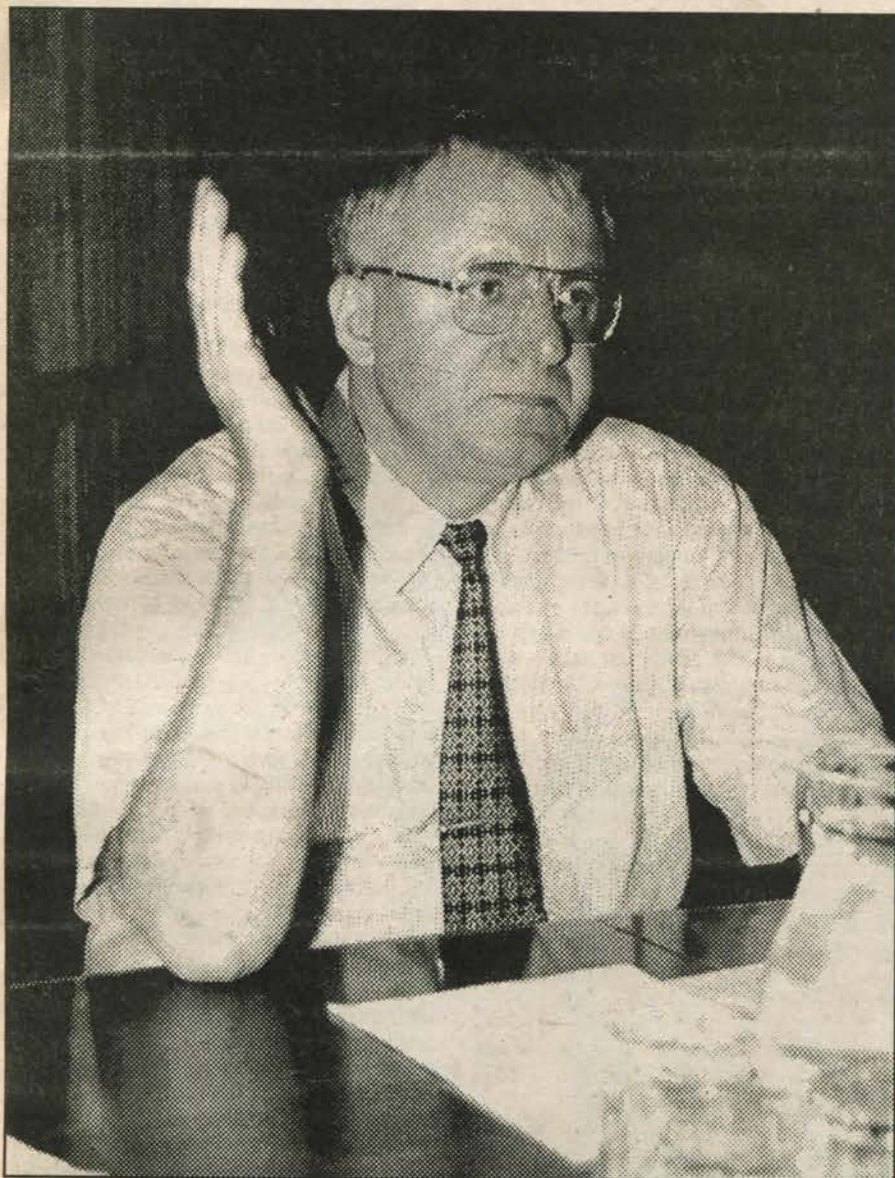
су у коалицију Војводина ушли кроз Реформску демократску странку Војводине. Чак освојили локалну власт у Бачком Петровцу. Али, одмах после избора, схвативши куда их води политика Ненад Чанка и Драгана Веселинова, они су напустили и Реформску демократску странку Војводине и коалицију Војводине. Сада владају Бачким Петровцем као група грађана.

Уосталом, Словаци су нама Србима увек били пријатељски народ, никада ништа спорно међу нама није било. Имали смо подударну историјску судбину. То пријатељство је присутно на сваком месту у било ком другом делу Србије. Они немају, једноставно, никакве жеље ни потребе да иду за оним који раде против српског народа. Такав је случај и са Мађарима. Огромна већина Мађара су лојални држављани Србије. То је довело и до цепања Агостонове партије, нису сви хтели да воде сепаратистичку политику. Мањина је инсистирала на сепаратизму и стварању те аутономне области Панонија. Што се тиче других националних мањина у Војводини, све су лојалне, и Буњевци, и Шокци, и Румуни, и Украјинци, и Русини, сви који живе на подручју Војводине једноставно не доводе у питање интегритет Србије. Интегритет Србије доводе неки Срби у питање, Срби издајнички оријентисани који раде против свог народа, којима су личне и групне привилегије много важније од интереса Србије и српства у целини.

Лојалнима сва права

Водитељ: Добро, то је о Војводини, о ситуацији тамо. Али, имамо још неких подручја из којих долазе гласила, партије или странке које заговарају некакову аутономију или некакову посебност итд. То је, пре свега, Косово и Метохија, а онда и Рашка. Какав је ваш став, посебно о Косову и Метохији?

Др Шешел: О Косову и Метохији је исти став као о Војводини. Ми смо против аутономије. Против било какве територијалне аутономије. Али смо зато да Шиптари који су наши држављани, или Албанци, имају сва грађанска права. Ми када кажемо Шиптари и када кажемо Албанци, не мислимо никога да вређамо. Није нам то намера, ако они сами себе називају Шиптарима, што би то нама сметало и што би ми избегавали тај термин. Сви који су лојални држављани треба да имају пуну грађанску равноправност. Нико то не сме да им доводи у питање. Али они који воде сепаратистичку политику, који доводе у питање кредибилитет Србије, треба да осете сву оштрину закона и правног поретка. На Косову живи много људи који нису држављани Србије и Савезне Републике Југославије. Ако Немачка може да протера 100.000 или 200.000 људи, који нису њихови држављани, што ми не бисмо протерали оне који нису наши држављани, а воде ан-

За унитарну државу – против било какве територијалне аутономије

тисрпску политику. Отворено анти-српску политику. Према томе, они који нису држављани, нека пакују кофере ако победи Српска радикална странка. Ми ћемо ту стриктно поштовати принципе правног поретка.

На подручју Рашке области...

Водитељ: Имам питање управо о Рашкој области. Једна гледатељка из Шведске, али прво да сада одговоримо на неколико питања гледалаца.

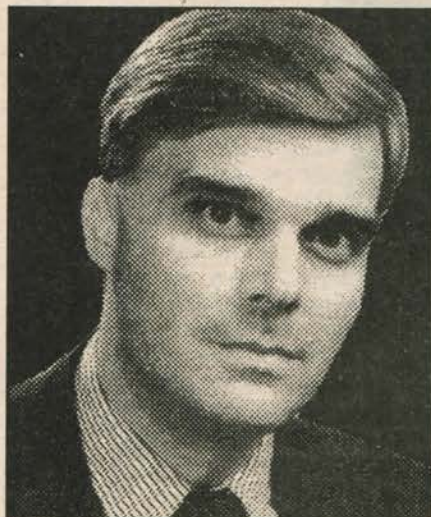
Др Шешел: Добро.

Водитељ: Гледатељка из Шведске вас пита, да ли ће сви грађани Сандака имати иста права као и грађани Србије?

Иван Ђурић опет мешетари

Др Шешел: Да, ако су лојални држављани Србије. Ако не доводе у питање српски државни суверенитет и територијални интегритет. Али ако доводе у питање, онда треба да осете оштрину правног поретка. Српска радикална странка је подржала завођење принудне управе у Новом Пазару. Нови Пазар је почео функционисати као по-

себна држава. Нису поштовани српски закони, није поштован Устав Србије, употребљавани су званично страни државни симболи, то једноставно није могло да се толерише. А видите шта је интересантно. Све те сепарати-

На новом задатку – Иван Ђурић

ВЕЛИКА СРБИЈА

стичке снаге неких националних или верских мањина увек нађу своје савезнике међу Србима у Београду. У Новом Пазару председник општинског одбора Демократске странке, Ђинђићеве демократске странке, Зоран Делић, био је члан општинске владе Сулејмана Угљанина. Ове општинске владе која је распуштена завођењем принудне управе од стране Владе Србије. Демократска странка у Новом Пазару нема ни једног одборника, а ушла у општинску владу. Који је онда мотив? Нема политичког мотива, има идеолошки. Идеолошка блискост. Тако да се права борба за јединство Србије ипак највише води у Београду. Рецимо, појавила се нека коалиција Шумадија. И сада ако се заинтересујете ко чини ту коалицију Шумадија видећете да ту нема ни једне политичке странке. Питали су Ненада Чанка на телевизији, ко чини ту коалицију Шумадија, он је рекао грађани појединачно. Први пут у историји политичких партија, у историји политичког организовања да грађани појединачно чине неку коалицију. А ту је на челу Иван Ђурић. Исти онај Иван Ђурић који је из Париза тражио бомбардовање Београда. И сада он предводи коалицију Шумадија. Сада би он аутономну Шумадију. Сада би он даље цепао Србију. Наравно, та странка не може ни 1% гласова ни у Шумадији нити било где да освоји. То је српском народу јасно, српском народу је доста подела, деоба. Српском народу је доста раздора, доста унутрашњих сукоба. Треба партије да се сукобљавају, а не делови народа међусобно. И ја мислим да ће српски народ на предстојећим изборима јасно да се изјасни по свим овим питањима.

Водитељ: Имамо неколико питања са разних страна земље и света. Молим вас кратке одговоре. Гледалац из Смедерева пита, зашто господин Шешел не смени сараднике из врха странке који крње његов ауторитет на предстојећим изборима?

Врх странке за пример

Др Шешел: Ја немам никакве задлежности по статуту Српске радикалне странке да смењујем било кога у врху странке. Друго, нико из врха Српске радикалне странке не крњи ауторитет наше странке. Све су то људи на које је Српска радикална странка више него поносна. Један Томислав Николић, Александар Вучић, Маја Гојковић, Драган Тодоровић, Стева Драгишић, Зоран Красић, Милорад Мирчић, Јоргованка Табаковића, све су то људи на које је Српска радикална странка поносна, а које би свака друга политичка партија желела у својим редовима. Ми имамо готов тим који је спреман сутра у Србији да преузме власт. Сваки од тих људи може да буде комотно министар, да буде способан као министар. Ми

имамо кадрове којима ћемо остваривати власт у складу са интересима народа. Нико од њих никада није крњио наш углед. Ми смо доста успешно прочишћавали своје редове, а морам вам признати да су нам ту помогли и социјалисти. Прогонима '93, '94, '95. године веома су прочистили наше редове. Па су отпадали из наших редова поткупљиви, подмитљиви, и они који нису имали довољно храбрости, и они који нису били у стању да следе нашу политику. Странка нам је данас неупоредиво чвршћа, прошавши кроз сва та искушења. И много боље организована него што је икада била.

Водитељ: Говорите о прошлости, један човек пита о вашој прошлости. Он је Петар из Јагодине, поздравља вас и пита да ли је господин Шешељ задњих пет година путовао негде ван Србије, и да ли сме да оде негде ван Југославије?

Др Шешељ: Ове године сам путовао у Словачку, на позив Словачке народне странке, коју предводи господин Јан Слота, иначе Словачка на-

родна странка је владајућа политичка партија у Словачкој, једна од чланица владајуће коалиције, и из те партије је министар одбране и министар просвете Словачке. Прошао сам аутомобилом целу Мађарску, вратио сам се у земљу, а у септембру очекујемо господина Јана Слоту, на челу делегације Словачке народне странке да дође у Београд и да буде гост Српске радикалне странке.

Прошле године два пута сам путовао у Русију. Према томе, путујем слободно у иностранство, али путујем у пријатељске земље и путујем онда када имам конкретан повод да идем у иностранство да успостављам пријатељства између Српске радикалне странке и сродних странака у иностранству. Постоје две државе које су ми забраниле улазак, то је Холандија, јер сам хтео да идем пред Хашки трибунал. Неки су ме са запада оптуживали да сам ратни злочинац. Ја сам сам хтео да путујем у Хаг, нису ми дали визу. И француска влада ми није, почетком ове године, дала визу да путујем на

Конгрес Националног фронта Француске. Требало је да идемо Томислав Николић и ја. Јер је Национални фронт Француске толико ојачао, толико је моћан у француским условима, да се Француска власт, једноставно, уплашила и нашег присуства, које би сигурно допринело даљем расту популарности.

Србија преча од путовања

Водитељ: Слично питање, Николић из Ниша пита, ако буде изабран за председника Србије, у коју то земљу може да оде на западу. На вас се мисли.

Др Шешељ: Што председник Србије да путује у неку западну земљу?

Прво, председник Републике Србије нема никаквих уставних надлежности у вођењу спољне политике.

Водитељ: Не, он није спомињао спољну политику, он каже само да путујете, да идете...

Др Шешељ: Знам, али ја бих имао толико посла у Србији да, вероватно, не бих стигао нигде да путујем. Ми бисмо одмах засукали рукаве после избора, и дали се у борбу против криминала, за обнову економије, за регулисање социјалне заштите угрожене слојеве становништва, за сређивање стања у здравству, школству, то су надлежности републичке власти. И онај ко се озбиљно прихвати тог посла задуго не би могао нигде да путује, па чак ни на годишњи одмор да иде. Што се мене тиче, путовао бих онда када има потребе у било коју земљу у којој имамо пријатеље и са којом имамо успостављену међународну сарадњу. А да идем у неку земљу да примам налоге како да делујем против своје државе, или да ме неко постројава попут неких других опозиционих лидера на травњаку америчке амбасале, и да ми даје налоге како да делујем против Србије, ја то себи никада не бих могао дозволити.

Много ми је драга власт, једва чекам да дођем на власт. Али ми је образ, али су ми част и поштење много дражи од власти и нисам спреман да жртвујем образ, част, поштење, да служим непријатељима свога народа да бих се дочепео власти.

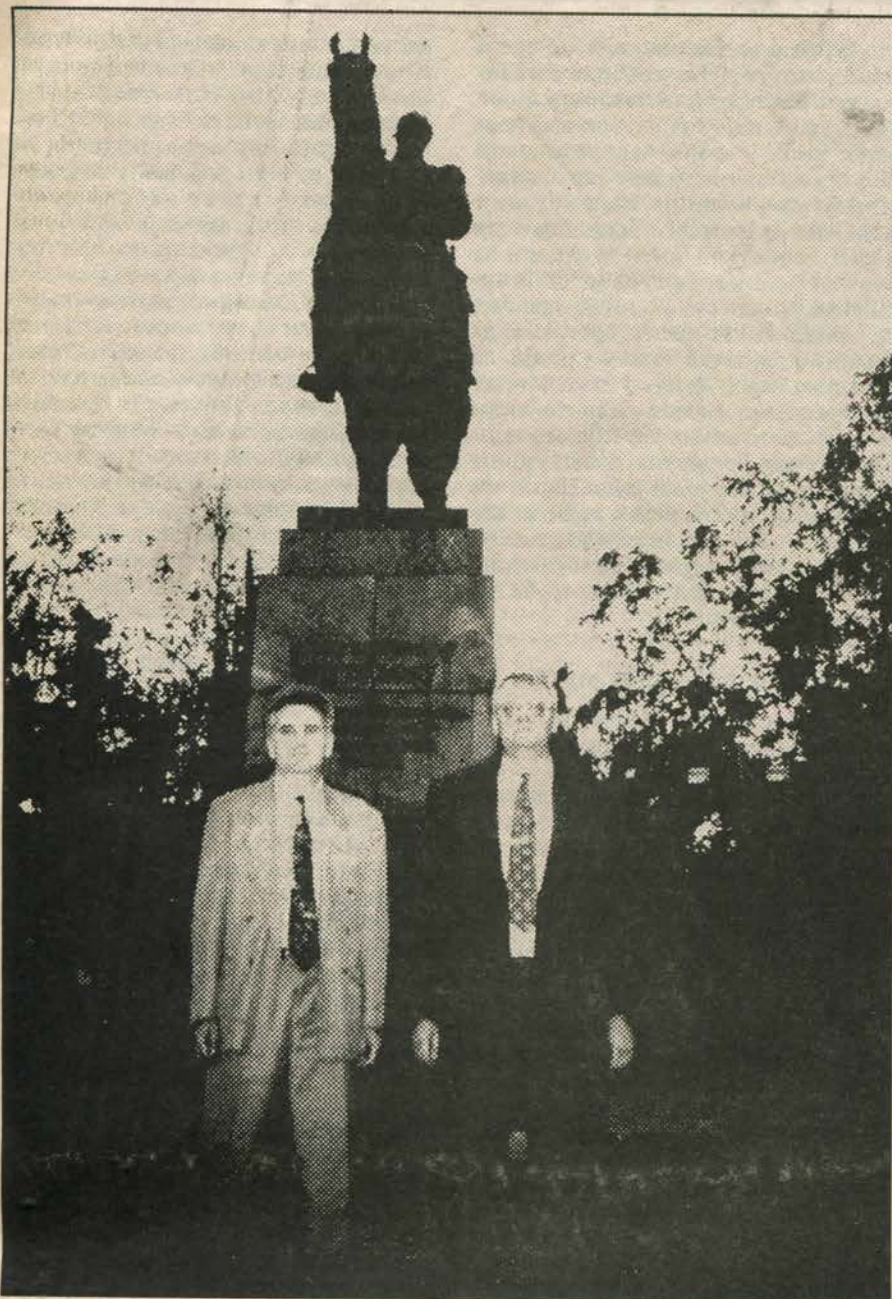
Водитељ: Зашто господине Шешељ причате о сиротињи, а истовремено расипате велике количине новца лепећи плакате у предизборној кампањи. То вас пита Будима Лазаревић из Београда.

Др Шешељ: Прво, много бринемо о сиротињи, тамо где имамо локалну власт показали смо то делом. Скоро милион динара смо поделили социјално угроженим грађанима у току ових 8 месеци на подручју земунске општине, где имамо локалну власт.

Што се тиче плаката, то није расипање новца, то је уобичајени облик предизборне кампање. Уосталом, када би политичка кампања странака била расипање новца, онда држави не би падло на памет да делимично учеству-

Слободно у иностранство – Јан Слота, председник Словачке народне странке, и др Војислав Шешељ у Жилини, Словачка

Москва, споменик Кутузову – посматрачи на изборима за председника Русије

је у финансирању тих њених напора. Свуда у свету се лепе плакати политичких партија, то код нас чине све политичке партије, а ја морам истаћи да смо захвални Демократској странци, она нам је допринела у предизборној кампањи, пошто је штампала огромну количину плаката против нас, и лепила их у Србији упоредо са нашим плакатима, па тако допринела нашим предизборним напорима.

Против Монтенегрина

Водитељ: Господине Шешел, неколико питања са оним обавезним ако. Рецимо, Петар Станишић из Берана вас поздравља и жели вам успех на изборима и победу, и тражи да прокоментаришете, уколико победите, какав ће бити ваш однос према ситуацији у Црној Гори, и какав је његов, ваш нара-

вно, досадашњи поглед на збивања у тој Републици?

Др Шешел: Ако будем изабран за председника Републике, и Српска радикална странка буде владајућа политичка партија у Републици Србији, ми нећемо имати неких надлежности према Црној Гори. Моја једина надлежност би била у тој мери изражена што бих као члан Врховног савета одбране учествовао у командовању оружаним снагама. И ништа више. Али као председник странке, и Српска радикална странка као политичка партија, имају веома јасан став према збивањима у Црној Гори. И у овом садашњем сукобу у врху Демократске партије социјалиста ми смо се одмах определили за подршку Момиру Булатовићу, јер Момир Булатовић предводи оно крило које је за останак у заједничкој држави. А Мило Ђукановић је на челу сепаратиста. Поред тога што је криминализовао

структуру власти у Црној Гори. Нисмо дакле, за Булатовића зато што га волимо, зато што нам је драг, што је овакав, што је онакав, него једноставно из општенационалних разлога, што његова победа у овом сукобу значи очување заједничке државе. Ако се случајно сада отцепи Црна Гора тешко да би се икада више вратила у састав заједничке државе. Она би једноставно потонула под најездом многих српских непријатеља и противника.

И Ђинђићу држављанство

Водитељ: Господине Шешел, Бранко Стефановић из Брзана вас пита, да ли ћете, ако постанете председник, уклонити из политичког живота особе које нису држављани Савезне Републике Југославије, а при томе првенствено мисли на Зорана Ђинђића.

Др Шешел: Не. Ми нећемо никога уклањати из политичког живота зато што није држављанин. Ми ћемо свима омогућити упис у књигу држављана. Зоран Ђинђић је уписан у књигу држављана Босне и Херцеговине, он је наш политички противник, међутим ако поднесе захтев да се упише у књигу држављана Србије и Савезне Републике Југославије, ми ћемо му то омогућити. По оној процедури која важи за све грађане. Наша намера је да се све избеглице, сва прогнана лица, сви Срби који то желе без обзира у ком делу света су рођени, ако желе да буду држављани наше земље да им се омогући упис у књигу држављана.

Пусте жеље

Водитељ: Миљковић из Прокупља вас пита, односно не пита вас, већ каже да жели да се удружи Српски покрет обнове и Српска радикална странка и да победе. Не пита ништа.

Др Шешел: Да, та његова жеља је ипак у извесној форми и питање. Прошле године када смо били под медијском блокадом, одржали смо више стотина трибина и митинга широм Србије. Најчешће питање у неким срединама је било зашто се не удружимо, зашто ми нисмо у коалицији "Заједно". Објашња-

Нужда закон мења – подршка Булатовићу из општенационалних разлога

вали смо нареду да та коалиција није на здравим основама, да има много унутрашњих раздора, сукоба и да не може бити дуговечна. Испоставило се да смо били потпуно у праву. Она се распала много брже него што је ико други очекивао. Чак су је социјалисти вештачки одржавали у животу, поништавајући изборне резултате другог круга на локалним изборима, па су спречили њен ранији пад, њену ранију пропаст. Да су социјалисти одмах предали локалну власт, према резултатима другог изборног круга, коалиција "Заједно" би се распала и до Нове године.

Друго, између Српског покрета обнове и Српске радикалне странке има веома мало додирних тачака. Упоредите наше програме, некада смо се слагали по многим питања. Знате, Вук Драшковић и ја смо некада исто мислили по свим политичким и националним питањима. Тада смо се и спријатељили, постали најближи пријатељи, окумили се итд. Он се променио а ја сам и данас на истим позицијама.

Стара брука Драшковића Вука

Треће, и у вашој емисији, емисији на државној телевизији, Вук Драшковић је изнео неке измишљотине. Рецимо, како сам га ја саветовао да треба лагати народ у политици. Како нема успешног политичара ако не лаже народ. То једноставно није истина, јер ми Српски радикали никада се нисмо служили лажима. Увек смо за све своје јавно изнесене тврдње, за своје оптужбе, за своје политичке нападе имали добру аргументацију. Никада нисмо у томе оманули. А Драшковић баш није водио рачуна о убедљивости својих исказа. Знате, нега понесе можда некада нека књижевничка машта, он на лицу места измисли нешто што се није десило. Ја се сећам његовог представљања као председничког кандидата 1990. године, вероватно је то остало у сећању свим грађанима Србије, уместо да говори о свом економском и социјалном програму, он је причао да је као дечак од четири и по године чувао говеда у планини. Па га бака натерала да пости на Видовдан, када су то Срби постили на Видовдан ако то није у склопу Петровданског поста. Па како је изгледао његов пост, целог дана није смео ништа да једе ни воду да пије. Па се вратио навече у село, говеда, овце мучу, блеје, као и стока је постила, цели дан није ишла на испашу, није добила храну зато што је Видовдан дан жалости. А када је пао мрак, као престао пост. Када је то код нас Срба био пост, код православних Срба да постимо до заласка сунца, па када падне мрак можемо да једемо? Па када је пао мрак бака му, бака Стана како је рекао, намазала му кајмак на хлеб и посула шећером. Јесте ли ви некада јели кајмак са шећером?

Водитељ: Нисам.

Др Шешел: Према томе не треба мене да оптужује да сам било кога наговарао да се користи лажима у политици, јер то није тачно. А он има неке слабе тачке у својим наступима које не могу да му допринесу даљој политичкој афирмацији. Наравно, није моја намера да водим неки поверење. Доста смо ми истицали слабости других политичких партија, и владајућег блока и других опозиционих странака, народу је све јасно. Народ нас већ познаје пуних седам година. Народ зна и како мислимо и како делујемо и каква је структура наше личности. Једноставно, нема потребе народу о томе говорити.

Ситне рибе воду муте

Водитељ: Кажите, зашто сте против малих политичких партија, то вас пита Мирко из Качарева.

Др Шешел: Зато што као мале рибе муте воду великим рибама. Зато што је природан процес. Знате, целог свог живота ја сам се бавио уставним правом и политичком теоријом. То је природан процес у свим демократским земљама. Чак су све демократске земље увеле и изборни цензус ако имају пропорционални изборни принцип, да би елиминисале те мале партије. Појави вам се велики број малих партија, свака има неког свог вођу и никако не успевате да се договорите. Држава остане и без владе. Шта је Драшковић себи урадио, шлепао са собом Душана Михајловића, Весну Пешић, Коштуницу, Николу Милошевића, Милана Парошког, и са сваким од њих имао великих проблема. На крају се освестио и рекао да неће никога на својој грбачи теглити. То је сасвим природно.

Водитељ: Како вам полази за руком да овако добро сарађујете са бугарском националном мањином, пита вас Алекса Милан из Пирота.

Др Шешел: Ми добро сарађујемо са припадницима бугарске националне мањине, а на овим изборима имамо једног Бугарина кандидата за посланика, он је из Босилеграда. Прво, ми сматрамо да Срби и Бугари треба да учвршћују своје пријатељство. Историја је била сурова међу нама. Имали смо четири крвава рата у новијој историји, те ратове су нам изазвали други који нису мислили добро ни српском ни бугарском народу. Међу нама и нема спорних питања, Бугарска и Србија су се сучељавале по питању Македоније. А сада смо и једни и други остали без Македоније, и Македонија је под најездом Албанаца, и малте не под америчком окупацијом. Друго, наше привреде су комплементарне, има много могућности за међусобну сарадњу. У Србији живи бугарска нацио-

нална мањина концентрисана, пре свега, у две општине, у Димитровграду и Босилеграду. Има и нешто Срба у Бугарској, они треба да буду мост сарадње између наших народа и држава. Бугари су у вечини лојални држављани Србије, иако су неки покушавали да манипулишу Бугарима и тај Хелсиншки одбор за људска права, али није наишао ни на какав одјек својим активностима у Димитровграду. Друго, Бугари су били поприлично солидарни, што се не би могло баш рећи за њиховог бившег председника Жељева, али Бугари као народ и бугарска држава у целини, пре свега Влада Бугарске, били су поприлично солидарни са српским народом у току овог рата који је вођен на подручју бивше авнојевске Хрватске и на подручју бивше Босне и Херцеговине. Тако да ни то не треба да заборавимо. И треба да са своје стране учинимо све да се то пријатељство учвршћује, међудржавна сарадња, међунационална сарадња, а нема никаквих разлога да се сукобљавамо.

Без етничког чишћења

Водитељ: Једно питање, делимично сте већ одговорили. Гледалац из Сремске Митровице вас пита да ли ће, ако господин Шешел дође на власт бити етничког чишћења, јер живи у мешовитом браку.

Др Шешел: Не. Ми нисмо присталице никаквог етничког чишћења. Док је трајао рат са Хрватима, ми смо наступали жестоко против Хрвата и њихове политике. А овде је то изазвало као последицу исељавање оног дела Хрватске националне мањине која је била јасно одређена против Србије и српског народа, учлањивала се у ХДЗ, материјално помагала уставшке активности итд. У Србији су остали само они Хрвати који су лојални и који су дефинитивно одлучили да живе са Србима. На крају крајева, то и нису прави Хрвати, то су Буњевци и Шокци, то су Срби католичке вероисповести који су под утицајем католичке идеологије, под настојањима католичке цркве временом преузимали ту Хрватску националну свест, али све се више код њих буди свест о шокачкој и буњевачкој етничкој посебности, и они се тако изјашњавају.

Друго, на примеру земунске општине ми смо показали да смо веома толерантни према припадницима било које националне мањине и ценимо само то јесу ли добри радници, да ли професионално и савесно обављају своје послове. И да ли су лојални држављани Србије. Никакве нас етничке или конфесионалне разлике у принципу не интересују, ако је реч о лојалним држављанима.

Водитељ: А шта мислите, хоће ли Срби у властитој држави ускоро постати национална мањина, то вас пита Станко Ђука из Борче.

Др Шешел: То зависи од нас Срба, јер нам је наталитет на веома ниском

нивоу. Што се мене тиче, ја се у границама својих могућности трудим да допринесем повећању нашег наталитета. Задовољан сам, имам породицу, три сина Николу, Александра и Михајла. Мислим да ћу имати још деце, бар ми је таква намера. А то би требало да раде сви други Срби. Неки кажу да не могу у овим економским и социјалним условима. Ја то разумем. Знате, тешко се живи. Ја имам велику посланичку плату, али издржавам осам чланова породице, и једва састављамо крај са крајем. Могу мислити како је онима који имају много мању плату или који су незапослени. Међутим, није економско благостање предуслов за пораст наталитета. Управо земље које имају највеће економско благостање имају најнижи наталитет. Бела куга највише влада на западу, у Немачкој, Француској, Енглеској. А са друге стране, паметно је ићи на већи број деце, јер ако се породица задржи само на једном детету оно је неотпорно, оно је неспособно за самостални живот у принципу. Не у свим случајевима, знате, али бива размажено, није навикло на конкуренцију. Ако имате више деце, па и оскудица се лакше подноси, па и нека конкуренција влада, па се опет боре за неки примат, за нешто. У породичном дому схвате шта је то борба за живот. Да је живот лепа али тешка ствар. И да у животу треба показати висок степен одговорности. Српска радикална странка, ако постане владајућа политичка партија, учинила би све што је у њеној моћи да подстакне даљи раст наталитета. Ми бисмо ишли на редовну исплату дечијих додатака, на повећање износа дечијих додатака. 1% од приватизације фабрика и предузећа бисмо упућивали у фонд за исплату дечијих додатака, за материнске додатке. Признали бисмо свакој жени на једно рођено дете по 2 године радног стажа, пензијског стажа. И улагали средства у обданишта, у поправке школа итд. Оно што, усталом, сада радимо на примеру земунске општине. Сада смо осам милиона динара уложили у поправке земуних школа. Иако то није наша уставна и законска надлежност.

Луда баба из Банских двора

Водитељ: Господине Шешел, причаћемо још, наравно, о Земуно, о вама као председнику општине Земун, али само на још нека питања да одговоримо. Из Аустрије, Брана вас пита, шта бисте ви урадили када би били председник Србије за Републику Српску ако би тамо дошло до рата? Да ли ће икада Срби заузети поново, пазите користи термин заузети поново, градове Илију, Вогошће, Хаџиће, Илијаш?

Др Шешел: На то питање сам одговорио треба да се промени однос снага међу великим силама. Иначе Српска радикална странка је учинила све што је било у њеној моћи да се помогне западним Србима и Републици

Српској и Српској Крајини, ми смо поносни на своје учешће у овом рату и свестрану помоћ западним Србима. А наш је циљ да се што пре створе услови за потпуно уједињење Републике Српске са Србијом, и стварање заједничке државе за постизање економског просперитета и социјалне правде.

Ми смо веома тужни, љути због свега овога што се дешава у Републици Српској. Садашњи председник Републике Српске, Биљана Плавшић, је инструментализована у потпуности од западних сила. Пре свега од Американаца и Немаца. Она жели да растури Републику Српску. Амерички план је да се Република Српска подели на два дела. Да граница негде буде у реону Брчког, да се западни део са Бања Луком прикочи Муслиманско-Хрватској федерацији, и Биљана Плавшић испуњава њихове налоге. У почетку је имала делимичну подршку народа, јер је демагошки кренула у борбу против криминала. Али је набројала неке криминалне афере за које ми знамо годинама. Када су их радикали покретали, Биљана Плавшић је чутала. Рецимо, алуминијумску аферу, аферу са Голфовима из Вогошће итд. А сада је направила списак и кренула са њим у јавност. Где је ту њена одговорност, што је раније ћутала. Друго, после убиства Симе Дрљаче и окупаторских потеза трупа НАТО пакта, народу је све постало јасније, и мислим да Биљана Плавшић неће имати никакву подршку, ако дође до ванредних избора, онда то морају бити парламентарни и председнички избори. И убеђен сам да ће Биљана Плавшић бити до ногу потучена, јер српски народ не трпи издају, не трпи стране слуге у својим редовима. Не трпи да му стране слуге управљају државом.

Висока цена фундаментализма

Водитељ: Господине Шешел, из Шведске вас пита Исмет Фетахи, како господин Шешел мисли да Босну и Херцеговину припоји Србији, а при том Албанцима на Косову не да чак ни аутономију?

Др Шешел: Не дамо никоме аутономију, али свима дајемо грађанска права и слободу. Друго, Босна и Херцеговина су старе српске земље, у њима је увек у већини живео српски народ. Па чак и ти несрећни муслимани, који великим процентом учествују у структури становништва бивше Босне и Херцеговине, Срби су пореклом. То су Срби чији су преци потурчени у време Турске окупације. А код њих је онда развијана друга национална свест, губили су српску националну свест. Било је неких шанси да им се обнови та српска национална свест, многи интелектуалци муслиманског порекла, велики писци попут Меше Селимовића, Скендера Куленовића, били су свесни српског порекла. Октроирали

су према српском националном бићу. Међутим, дошло је до једне провале фундаментализма која је, пре свега, упропастила муслимане. Фундаментализам не води рачуна о људским жртвама. За њега човек као јединка не значи ништа. Он иде за неким својим светским плановима, гази све пред собом и уз крваву цену, пре свега, јер муслиманско становништво Босне и Херцеговине је платило фундаменталистичким панисламистичким нацртајима.

Водитељ: Господине Шешел, има јако пуно питања, не верујем да ћемо уопште стићи да до краја ове емисије на сва одговоримо. Предлажем да мало пожуримо, међутим ви говорите и мало пре сте говорили о томе шта бисте учинили једног дана по питању наше земље, и кажете да Српска радикална странка има за циљ да парламентарним путем дође до територија на којима је некада живео српски народ. То је будућност, а садашњост.

Др Шешел: Не парламентарним путем, него преговарачким путем. Уз постизање нове равнотеже међу великим силама.

Водитељ: Пардон, лапсус лингве.

Др Шешел: Знате, ми смо ту чувари Пашићевих и Стојадиновићевих радикалских традиција. И стари радикали су били изразите националисте, изразите патриоте, али русофилске оријентисана политичка партија.

Неприродна федерација

Водитељ: Када сам ово поменуо, хтео сам да се вратимо на садашњост. Садашњост је федерација Србије и Црне Горе коју називамо Савезном Републиком Југославијом. Какав је ваш став и ваше промишљање федерације?

Др Шешел: Та федерација је неприродна. Може да буде погубна за нашу заједничку државу. Пошто су Србијанци, Црногорци и сви остали Срби један народ, имају једану националну свест бесмислено је да наша држава буде федерална. Наша држава треба да буде јединствена, унитарна и централизована. То ни мало неће погађати Србе из Црне Горе, јер су се они показали својим виолентним динарским наталитетом да су врло продорни, и увек ће их бити већи проценат у структурама државне власти него што им је проценат у структури становништва. Према томе, не могу бити ускраћени низашта, спречићемо сваку будућу појаву сепаратизма, покушаја цепања наше земље.

Водитељ: Како процењујете ситуацију у тој нашој федералној Републици? Ово што се сада догађа.

Др Шешел: Ситуација је неизвесна, али очекујем да ће победити ова струја Момира Булатовића, да ће Црна Гора остати у саставу заједничке државе. После ћемо се ми опет сукобљавати са Мирамом Булатовићем као политичка конкуренција, али сада је држава у питању. Сада је национални интерес у

питању и ми немамо права да протестирамо искључиво страначке ставове.

Водитељ: Мислите да је тамо реч о, да тако кажем, сукобу две концепције, у чијој је бити некакав сепаратизам или некакви...

Др Шешељ: Питање будућности заједничке државе, то је суштина. Видите да Американци и све западне силе подржавају Мило Букановића. Сви они који подржавају сепаратистичке покрете по Србији сада су у савезу са Милом Букановићем. Сада се ствара нека особина Мило Букановић, Биљана Плавшић, Зоран Ђинђић. Све се то дешава пред нашим очима.

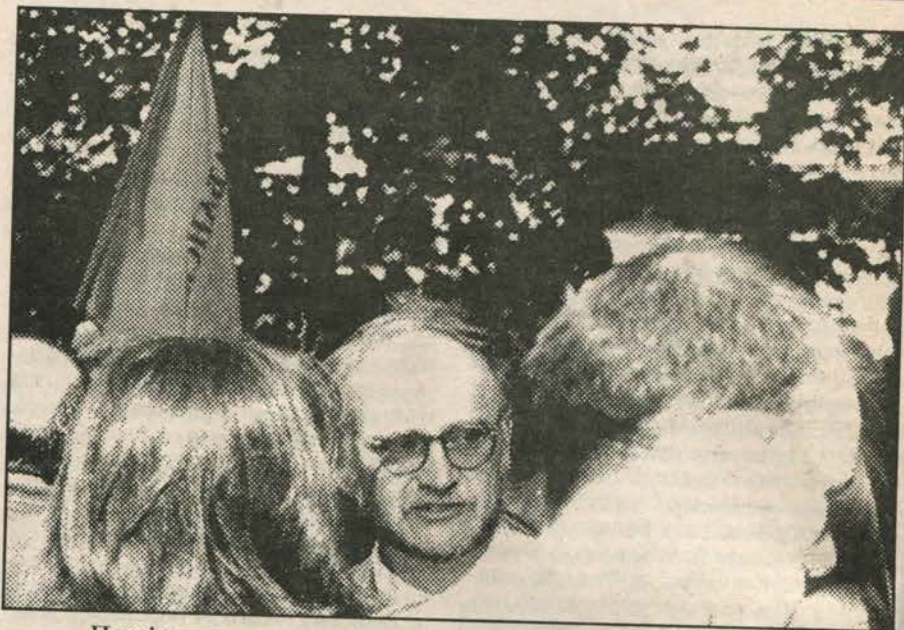
Водитељ: Поменули сте Зорана Ђинђића, он је градоначелник Београда, ви сте председник Општине Земун, сарађујете или не сарађујете у оквиру Скупштине града?

Др Шешељ: Нема никакве сарадње не зато што ми не желимо, ми желимо. Ми сарађујемо са свим државним факторима у оним областима у којима то може бити од користи за грађане Земуна. Међутим, Скупштина града Београда уопште не функционише. У градским структурама се ништа не ради. Тамо влада директан сукоб између председника Скупштине и председника Извршног одбора. То је суштина функционисања градске власти. Наравно, траје јага за привилегијама, отимачина, јага за становима. Рецимо, градски јавни правобранилац покушао је неку сиромашну породицу да избаци из стана где живе 15 година да би се он дочепео тог стана у центру Београда. Много сличних случајева имамо. Онда, јага за провизијама око фирме "Алба", око ове, око оне, како се све зову те фирме, и јавни сукоби поводом тих незаконитих уговора. Али, неће то још дуго потрајати, сазрели су услови много раније за смену Зорана Ђинђића, ја очекујем да ће то бити одмах после ових избора.

Пораз проушашког лобија

Водитељ: Лазар из Петровца на Млави, поздравља вас и пита да ли ви имате право да се кандидујете за председничка Србије? Ако је против вас поднета тужба. Мисли на тужбу због напада на адвоката Баровића. И било је ту још једно питање, наћи ћу га, једну гледатељку интересује да ли дете са хрватским пасошем иде у обданиште у Земуну?

Др Шешељ: Прво, ја не знам да је против мене било каква тужба поднесена. А никакав се кривични поступак не води, јер да се води кривични поступак ја бих морао бити о томе обавештен. Друго, и да се води кривични поступак ништа то не би мењало на ствари, ја сам се 1990. године из затвора кандидовао за председника Републике, пола предизборне кампање сам провео у затвору. Наравно, у овом случају нема никаквих елемената за кривично гоњење.

Перијаница проушашког лобија – Жарко Кораћ ровари у Земуну

Видите, тај случај Барбалић је надувао београдски проушашки лоби, који чине Жене у црном, Хелсиншки одбор за људска права, Београдски круг, Центар за антиратну акцију, Грађански савез, итд. С времена на време су им се неке друге опозиционе политичке партије прикључивале, највише Демократска странка и Демократска странка Србије, али понекад и Српски покрет обнове.

Међутим, њихова афера се распала као мехур од сапунице. Ми смо толико јаком аргументацијом располагали, коју смо објавили у редовном броју "Земунских новина", који излази у 20.000 примерака, па смо доштампали још 200.000 примерака и поделили га по целој Србији. Толико је јака наша аргументација, да се није могло ни опеелити.

Породица Барбалић је још 1991. године отишла из Земуна у Хрватску. Чинили су је муж Драгутин и жена Даница. Син Иван је већ раније отселио, и живео у другом крају Београда, у стану своје супруге који је у приватној својини. А од оца му је још остала четвртина куће у Улици адмирала Вуковића, и три дворишне зграде. Стан је шест година био празан. Друго, они очигледно немају намеру да остану у Србији, јер су поднели захтев за хрватско држављанство и издата им је домовница. Они су хтели тај стан да откупе за 5.000-6.000 марака и да га продају за 70.000 и да оду са парам. Претходна социјалистичка власт им је оспорила право да откупе стан. И социјалистичка власт им то није дозволила.

Друго, ово што се десило са адвокатом Баровићем, нисам ја напао Баровића, Баровић је напао мене. И то у студију, гађао ме чашом пуном воде. Упутио ми најтеже увредљиве изразе. Ја сам у току те емисије, одмах на почетку, схватио да је реч о једној провокацији, да Баровић иде свесно да изазове инцидентну ситуацију. Али, демонстрирао сам апсолутну хладнокрв-

ност, мирноћу, многи су мислили за мене да сам емотиван човек, да сам по неким ватреним набојем, итд. Не, ја сам веома смирен прибран, а у жару полемичке расправе наравно, показујем извесну ватреност, али то је само да би моји аргументи били убедљивији, а не из било ког другог разлога. Све сам то оћутао и поднео док се камере нису искључиле. А онда је Баровић морао да добије заслужену лекцију, знате. Неколико пута сам га ударио што песницом, што ногом, што чашом када су се већ умешали људи из обезбеђења БК, и он је побегао из студија. У тренутку када је бежао, поново су се укључиле камере. Чим сам приметио да су камере опет укључене ја сам сео за онај сто и рекао хоћемо ли да наставимо емисију. Нашалио сам се мало.

Шта се после десило Баровићу, кора од банане, симплон експрес, или шта ја знам, тек он је изгледао онако како је изгледао. Е, сада, наравно да сам ја свестан да ту има елемената противправног понашања, противправности са моје стране. А то је један типичан случај где дође до колизије између морала и права. Право налаже да ништа не предузимам. Ако је већ напад прошао, знате погодио ме је чашом, нема више чаша да ме гађа, право налаже да ништа не предузимам него да подносим тужбе, да га терам судски итд.

Али морал налаже да одмах реагујем. Знате, како бих ја као човек изгледао пред својим пријатељима, пред грађанима Србије, како бих могао да се вратим кући да жени погледам у очи, назове ми жену курвом у студију, гађа ме чашом воде, да не реагујем. Баровић је једноставно морао да прође онако како је прошао. Морал је у мени превагнуо, елементи противправности постоје, али нема никаквих сведока и немогуће је водити кривични поступак, јер ни сам Баровић није видео шта му се десило.

Касније је надување те афере било контрапродуктивно за оне који су аферу организовали. То су схватили и сада су заћутали. Више нико жив то не помиње. Схватили су да нам је то за још неколико процената подигло популарност у народу, међу грађанима Србије. Зато више не реагују, сада ћуте.

Без краља ваља

Водитељ: Тих дана је по многим гласилима, углавном како их називају опозиционим, писало да сте ви и ваша странка, фашистичка странка. Како приimate то, како реагујете на то?

Др Шешел: Десило се почетком ове године да су неки други називани фашистима. Па су реаговали онако са чуђењем, са запрепашћењем. А када су нас ти исти прозивали за фашизам, то им је изгледало нормално.

Ми на то хладно, са осмехом, реагујемо.

Прво, нема ни једног озбиљног човека у Србији који заиста мисли да смо ми српски радикали фашисти. Прво, у нашој идеологији нема ништа фашистичко. У нашем политичком програму нема ништа фашистичко. У нашем политичком понашању нема ништа фашистичко. Нити смо спремни да успостављамо фашистички режим у Србији.

Ми смо искрено оријентисани у демократском правцу, ми смо радикални демократи у правом смислу речи. Ми смо странка умерене деснице. Ево вам конкретних доказа да смо ми странка умерене деснице. Прво, залажемо се за демократски поредак, парламентаризам, вишепартијски систем, грађанске слободе и права, за модеран правни поредак. Друго, ми смо за либерални концепт капиталистичке привреде. Фашисти нису, они су за дириговану, тзв. националну привреду, за корпоративно уређење.

Затим, ми смо за искључиво мирољубива средства политичке борбе, и освајање власти парламентарним изборима. Нисмо за улично насиље, за улични бунт, за уличне преврате, за крвопролиће. Ми смо за мирну политичку акцију.

Затим, ми смо за републикански облик владавине. А екстремна десница је за монархију.

Ми смо против мешања цркве у страначке послове, и против мешања политичких странака у црквене послове. Наравно, већина чланова Српске радикалне странке су православци, одани својој цркви, желе да развијају њене слободарске традиције, њен патриотски дух итд. Али смо против тога да се странка меша у црквене активности као политичка странка или да се свештена лица мешају у страначки живот. Неке друге странке су довели до мешања свештеника у страначки живот, а не ми.

Дакле, све су то докази да смо ми странка заиста умерене деснице. А онај ко је на умереној десници не може да буде фашиста.

Друго, у нашој страначкој симболици, у јавном изражавању политичких ставова нема инсистирања на неким страначким поздравима, на неким страначким паролама, све су то одлике фашиста. У историји XX века те страначке поздраве имали су или фашисти или комунисти. Фашисти су уздизали длан, а комунисти су имали стиснуту пеницу. Странке демократске оријентације једноставно немају потребе за неким страначким поздравима. Сада су нам подметнули неки други поздрав, са три прста итд. То су српски радикали врло свесно, већ у старту, одбацили, схватили суштину. Немамо потребе да узвикујемо неке страначке пароле, то раде неки други, то је такође својствено фашистима, а не странци умерене деснице.

Дакле, много је доказа да нема ни говора о некој нашој фашистичкој оријентацији.

Водитељ: Кажите ми господине Шешел, ви прелазите у Демократску странку.

Др Шешел: Како прелазим у Демократску странку?

Водитељ: Тако, пита вас Басара из Гуче, да ли сте решили да пређете у Демократску странку, пошто носите кравату, жуто плаве боје. А наш гледалац Марковић из Краљева да ли вам је кравату поклатио Ђинђић?

Др Шешел: Није ми Ђинђић поклатио кравату, ову кравату ми је случајно вечерас моја жена одабрала.

Водитељ: Дакле, не идете у Демократску странку.

Земља светог Саве

Др Шешел: Наравно, питање шаљиво по својој природи.

Водитељ: Наравно. Господине Шешел, група београдских интелектуалаца потписала се Милица Јовановић, поставља два питања. Шта тражите у Београду као Босанац? И због чега Српска радикална странка руши београдску традицију?

Др Шешел: Ја сам пре свега Србин, рођен сам у Босни, али сам пореклом Херцеговац јер су ми отац и мајка из Херцеговине. А друго, ваља је свеједно да ли је Србин рођен у Босни, Херцеговини, Шумадији, Војводини, на Косову, Поморављу, у Тимочкој Крајини, у Црној Гори или у авиону. Ваља је важно да је добар Србин.

Зар је то београдска традиција да се Срби питају у ком су делу српских земаља рођени? Тамо одакле су моји отац и мајка, тамо је настала прва српска држава. Оно је био Хум, почеци српске писмености датирају из Хумске државе, из Захумља, Мирослављево јеванђеље. Велики кнез Хума, Мирослав је дао налог да се напише то јеванђеље на српском језику. То су почеци српске писмености. Даље, тамо је постојало у тој области Травуније, Неретвљанска кнежевина, то су све српске државе пред Немањичког периода.

Друго, што се тиче београдске традиције, београдска традиција је слободарска, национална, и патриотска. Наравно и демократска.

А то што мисле неки да је београдска традиција издајнички став према српским националним интересима, служење страним силама против свога народа, у тешкој су заблуди. Они које Американци постројавају пред својим владиним чиновницима на травању америчке амбасале у Београду, немају никакве шансе у српској политици.

Водитељ: Говорили сте о томе да сте обишли многе радио и телевизије, и да желите да идете на Косово, ево Јакшић...

Др Шешел: Ја идем на Косово, само је сада питање да ли ћу имати могућности да гостујем на радио и телевизијским станицама.

Водитељ: Јакшић Миодраг из Приштине, али нема ништа више није прецизирао, да ли би се господин Шешел представио својим бирачима на музичкој радио станици у Приштини?

Др Шешел: Да, са задовољством. Нисам чуо ни да постоји та музичка радио станица.

Водитељ: Не, не знам ни ја.

Др Шешел: Али, пристао бих са задовољством.

Водитељ: Два питања везана за рад ваше странке. Драган из Смедерева пита зашто је у Смедереву замрла Српска радикална странка, да ли због Марковића или зато што је Смедерево у близини Пожаревца. И Мишо из Ужица, због чега сте распустили општински одбор у Ужицу?

Др Шешел: У Смедереву није замрла Српска радикална странка, и раније је лоше радила. Међутим, ми смо имали неке кадровске промене, на чело председника окружног одбора дошао је пре отприлике годину дана Драган Чолић, и у целом смедеревском округу странка данас добро функционише. И у Смедереву и у Смедеревској Паланци, и у Великој Плани. И са великим оптимизмом очекујемо наредне изборе у тој изборној јединици.

У Ужицу нисмо распустили општински одбор, него је дошло до смене председника и искључења из странке неколико чланова, јер су шуровали са коалицијом "Заједно" између два изборна круга. Подржали су кандидате из коалиције "Заједно" у другом изборном кругу, прекршили су страначку дисциплину. Јер је наш став био јасан, да се не опредељујемо, тамо где наши кандидати нису прошли у други круг, да се не опредељујемо ни за једну другу варијанту. Онај ко прекрши страначку дисциплину, општи страначки политички став, не може да остане у чланству Српске радикалне странке.

Водитељ: Бранковић из Новог Сада, да ли ће се Српска радикална странка залагати за повратак Барање у састав Југославије, јер Барања није никада била у Хрватској?

Др Шешел: Да, за повратак свих српских земаља па и Барање.

Пензије треба уједначити

Водитељ: Шта мислите о пензионерима и њиховим пензијама сада, јер прошле године сте рекли да би пензије требало радикално скресати, пита Анђелка Костић из Београда.

Др Шешел: Не, никада нисам рекао да би пензије требало радикално скресати, него да би требало уједначити. Сада имамо огромне распоне међу пензијама. Имамо пензије од неколико стотина динара, од којих не може да се живи, имамо те изузетне, високе пензије, чуо сам да Петар Стамболић сада има пензију око 7.000 динара, када му се урачунају сви они додаци. То је једноставно недопустиво. Јер, пензија није радна категорија него социјална. Пензије треба да буду што више уравнотежене, и да висина пензије зависи само од година радног стажа, и да има специјалне додатке на посебно тешке послове, рецимо полицајци, официри, рудари, железничари, радници из хемијске индустрије који су посебним ризицима били излагани у току свог радног века.

Што се тиче пензија, ту се суочавамо са великим проблемима, не постоји искрена жеља режима да се ти проблеми разреши. Рецимо, редовне пензије касне по два, три месеца, земљорадничке пензије касне по шест, седам месеци, сада већ осам месеци, колико чујем. Дечији додаци касне по годину дана. Породиљски додаци, социјална помоћ, инвалиднине.

Режим је имао шансу да те пензије намири, сва ова социјална давања али није искористио.

Сетите се када је била расправа, био је један округли сто на вашој телевизији, по питању продаје телефоније, 49% телефоније страним фирмама. Друге опозиционе партије су одмах скакале за очи. Оне су против продаје, кажу распродаја. Са једне стране се залажу за приватизацију, а када делимично долази до приватизације продајом дела државне компаније, по прилично повољним условима, они кажу распродаја државне имовине. Ваљда нам је циљ да приватизујемо све што се може приватизовати, а да та средства употребимо за опште друштвене потребе. Зато ми нисмо нападали саму приватизацију, продају. Имали смо принципјелну примедбу што то није изведено путем јавне лицитације. Ми смо режим критиковали због начина располагања новцем који је добијен од продаје 49% телефоније.

Режим је ишао на давање кредита како они кажу, предузећима за извозне пројекте, за извозне програме. И шта се ту дешава, ту ће један лоби СПС-овских и ЈУЛ-овских директора да дође до тог новца. Да ли ће пројекти бити реализовани или неће, то је већ друго питање. Из нашег досадашњег искуства знамо да тај новац постепено исцур

на Кипар. Ми бисмо другачије поступили.

Држава не треба да се меша у производњу. Није њено да кредитира производњу. Држава треба да удовољи својим обавезама. Да плати своје дугове. Ако пензионерима дугује, инвалидима, социјано незбринутим, ако деца дугује, ако породиљама дугује, онда је држава од првог новца који је стекла приватизацијом, требало да исплати те дугове. Управо би милијарду и по марака било довољно да се исплате све заостале пензије и сва заостала социјална давања.

Шта би се онда десило? Одједном би порасла куповна моћ пензионера, породица са више деце, инвалида, социјално угрожених. Не би они те паре претварали у девизе, него би куповали храну, обућу, одећу, плаћали заостале рачуне за електричну енергију. Па би подстакли оне индустријске граде које су сада најугроженије, текстилну, кожну индустрију, електропривреду, производњу хране итд. А, био би награђен повећаним приходима читав онај сектор који неку виталност показује, па производи под овим најтежим условима и нуди своје производе на тржишту. То је дакле био најрационалнији начин употребе ових средстава, а држава би огромно бреме обавеза скинула са својих плећа и могла би да настави са редовном исплатом свих социјалних давања.

На тај начин се може решити питање старе девизне штедње, има извештај проценат нафтне индустрије да се прода, петрохемије, електропривреде, све оно што је привлачно. Идемо ваљда, у процес приватизације, ако смо искрено за приватизацију. Све политичке партије кажу у својим програмима да су за приватизацију, када дође до конкретне приватизације неки се супротстављају. Треба храбро кренути у том правцу. Али, треба паметно располагати новцем који се добије од приватизације. Јер нови новац неће пристићи ако се овај не искористи како треба. Да се исплате сва заостала дуговања пензионерима и другим социјално угроженим, да се исплати стара девизна штедња, да држава ликвидира питање спорних дугова и да у једном тренутку почне нормално да функционише.

Звезда падалица

Водитељ: Александра из Јагодине вас пита какву перспективу имају млади у случају да ви постанете председник?

Др Шешел: Ми ћемо врло офанзивно кренути са економским реформама, са реорганизацијом социјалне заштите, здравствене службе, образовања, и тиме допринети да сви млади људи имају неупоредиво већу шансу него до сада.

Сада се ствари одвијају по извесној инерцији, нема озбиљних помака у правцу изласка из економске кризе. А и не нуди се нека озбиљнија перспек-

тива у програму наше конкуренције. Према томе, Српска радикална странка једина нуди озбиљан излаз из садашње тешке економске кризе и социјалне беде.

Водитељ: Гледатељка из Зрењанина, не знам колико је на вама да то одговорите, али свеједно, пита, због чега је Ђинђић скинуо петокраку са Скупштине града?

Др Шешел: Ја мислим да је тај потез био добар. Нисмо ми били за неку претерану параду да не испадне да је то једина заслуга Зорана Ђинђића, али петокраку је требало скинути и требало је вратити стара српска национална обележја на зграду Скупштине града Београда.

Водитељ: Говорите у будућем времену, односно требало је, зашто није урађено?

Др Шешел: Урађено је, па требало је. Заправо требало је у прошлом времену.

Дедињске плацеве на добош

Водитељ: Да, Никола Жарковац пита шта је са вашим обећањем да ћете продати плави воз и да ћете вратити стару штедњу. За штедњу сте рекли, а за воз.

Др Шешел: Плави воз ћемо продати. Не може се само од плавог воза вратити штедња, али продали би све оно што није неопходно за нормално функционисање државе. Рецимо, има огроман број плацева на Дедињу. Огроман број. Ови новопечени богаташи просто се утркују ко ће пре доћи до плаца на Дедињу. Ми бисмо све што је државно испарцелисали, и путем јавне лицитације продавали. Плац од 10 ари комотно се може продати за 100.000 марака.

Водитељ: Добро, ви сте продавали плацеве у Земуну.

Др Шешел: Јесте, али тамо нисмо могли постићи толику цену какву би на Дедињу. Пола старе девизне штедње може се вратити само продајом државних плацева на Дедињу.

Водитељ: Да, али оно што сте ви покушали у Земунској општини да продајете плацеве по мањој цени, наравно, није се могла добити та вредност, дочекано је на нож у листовима.

Др Шешел: То су људи који се не разумеју. Знате, кажу распродаје се општинска земља. А коме се распродаје? Нашим људима. Не може нико ту земљу да натовари на леђа и да је однесе.

Водитељ: Не, али нападали су вас и на Скупштину града ако се не вaram

Др Шешел: Јесте, али они не раде ништа и они ништа не разумеју. Ми смо подстакли индивидуалну стамбену изградњу у Земуну, подстакли ове ситне привредне активности колико смо могли у оквиру својих надлежности. Ми смо изградили око 35 км. водовода када се заврше сви ови започети послови. Изградили смо доста канализације. Изградили смо километре и километре асфалтних путева. Ми смо постигли

радикалско чудо у Земууну. Претходна власт за 30 година није урадила што смо ми урадили за 8-9 месеци.

Бинђићеви кршеви на гурку

Водитељ: Јесте ли урадили нешто на саобраћају?

Др Шешел: Ако мислите на Градски саобраћај, ту немамо никаквих надлежности. Ту чекамо Бинђићеве аутобусе који никако да стигну. А, ми радимо оно што можемо да радимо у оквиру наших надлежности. И веома рационално се постављамо и сваки динар на најпаветнији начин улажемо.

Водитељ: Господине Шешел, имамо још само три минута до краја овог термина. Пробајте да на још неколико питања одговорите. Марија Јовановић из Земун поља пита да ли ће у Земун пољу бити променени називи неких улица, и да ли се предвиђа асфалтирање истих као и гасификација?

Др Шешел: Да. Ми смо већ поднели пројекат, предлог Градској скупштини да се промене називи неких улица, али то је тамо застало. А настојаћемо у оквиру овог нашег мандата да асфалтирамо буквално све улице у Земууну.

Водитељ: Борисав Симић из Малмеа у Шведској, пита када ће опозициони политичари, па и ви, позвати наше држављане у иностранству да се врате у своју земљу?

Др Шешел: Што се Српске радикалне странке тиче ми позивамо да се одмах врате.

Водитељ: Сања из Београда, да ли постоји ико са политичке сцене за кога може да се каже нешто лепо, иако вам је супарник на политичкој сцени. И

да ли да очекујемо да у западним земљама можемо наћи неког пријатеља?

Др Шешел: Како можете од мене очекивати да хвалим своје конкуренте, своје супарнике.

Водитељ: Ја не, али Сања из Београда вас то пита.

Др Шешел: Када продајете јабуке или кромпир на пијаци никада нећете доћи у ситуацију да хвалите јабуке или кромпир продавца са супротне тезге. Него хвалите само своју робу. Не могу ја да хвалим представнике других политичких странака. Могу да будем толико убедљив у похвалама па да народ за њих гласа, а не за нас.

The end корупцији

Водитељ: Милица из Новог Београда, када ћете средити корупцију у Четвртном суду? Ви вероватно знате на шта се мисли.

Др Шешел: Немамо никаквих надлежности према судству, као општинска власт. Ако преуземо републичку власт сузбићемо корупцију у судовима и ту ћемо посебно две мере до краја применити. Прво, формираћемо у оквиру полиције посебну службу полицијских провокатора, која ће нудити мито државним функционерима, државним чиновницима и судијама. За које се процене унапред да су можда подложни миту. А новчанице ће бити обележене и онда ће упадати друга полицијска екипа хватати их са обележеним новчаницама, и добијаће велике казне робије. Таква пракса постоји у Америци, тамо су својевремено нашег бившег генералног конзула у Чикагу, Бахруди-

на Бједића, полицијски агенти насамарили, ухапсили, био је осуђен и протеран из Америке.

И друго, у реформи правосуђа ми ћемо обавезати све судије да сваки судски процес приведу крају до првостепене пресуде за највише шест месеци. А не да парнице трају по 17 година, као што се сада сусрећемо у Четвртном општинском суду.

Онда ћемо одредити 1% пресуда које могу сваком судији у другостепеном поступку да буду оборене. Па ко прекорачи тај постотак не може даље да обавља судијску функцију. Овако је бесмислено, шта год осетите као неправду, где год осетите да је ваше право повређено, бесмислено је да се обраћате судовима, јер тамо се излажете огромним трошковима, неизвесном исходу и судским парницама које трају огроман број година.

Водитељ: Господине Шешел, још само једно питање и онда морамо да завршимо. Мандић, гледалац из Чачка вас пита, где сте рођени и кака сте рођени? Каже, ради се о опклади.

Др Шешел: Рођен сам 11. октобра 1954. године у Сарајеву.

Водитељ: Овим податком и овим детаљом о господину Војиславу Шешелу завршавамо емисију разговор с поводом. Вама, гледаоцима у земљи и иностранству, хвала на стрпљењу и вама који сте се јавили такође хвала на интересовању да учествујете у овој нашој емисији. Др Шешел, ја вам се захваљујем, надам се да вам је било пријатно у студију Радио телевизије Србије.

Др Шешел: Било ми је задовољство.
Водитељ: Драго је и мени. Хвала лепо.

Против улучног насиља, бунга, преврата – за мирну политичку акцију

ИНТЕРВЈУ ГЛЕДАЛАЦА

До 21. септембра, дакле до избора, у емисији интервју гледалаца представљамо вам председничке кандидате. Вечерас је то др Војислав Шешељ, председник Српске радикалне странке.

Водитељ: Добро вече и добро дошли.

Др Шешељ: Добро вече, боље вас нашао.

Водитељ: Господине Шешељ, ви нисте имали дилему изаћи на изборе или не.

Др Шешељ: Та дилема увек постоји само она мора рационално да се размотри и да се донесе одлука која је паметна, која је промишљена и која изазива конкретан политички ефекат. Никада ни једна политичка партија не сме унапред да се одриче свог права на бојкот. Али, никада ни једна опозициона партија не сме да бојкотије изборе из чистог каприца, терајући инат, без неког рационалног објашњења.

Ако смо прошле године изашли на изборе, под далеко тежим условима, рекао бих у нерегуларној атмосфери, под апсолутном медијском блокадом, зашто бисмо ове године бојкотовали када је та медијска блокада спласнула. Још увек нисмо задовољни стањем на медијима, али је ситуација много бо-

ља. Када имамо могућности да предизборну кампању углавном одради-мо гостујући на разним радио и телевизијским станицама. Када чак немамо потребу ни да држимо јавне митинге. Зашто бисмо бојкотовали изборе.

Научна фантастика

Водитељ: Господине Шешељ, када говоримо о председничким изборима мене занима ваша прогноза. Хоће ли бити другог круга, ако га буде ко ће бити у другом кругу и ко је победник?

Др Шешељ: Ми, радикали, се надамо да неће бити другог круга. Да ћемо победити у првом кругу. Ако случајно буде другог круга свеједно нам је кога ћемо победити у другом кругу.

Водитељ: Уколико у другом кругу буде неки други председнички кандидат са кандидатом Социјалистичке партије Србије, шта ћете у том случају рећи вашим гласачима?

Др Шешељ: Та варијанта се граничи са научном фантастиком. Бесмислено је о њој разговарати. Једноставно не можемо да замислимо други круг, а да не буде представник Српске радикалне странке у њој. То је једноставно нереално потпуно.

Водитељ: То су све претпоставке а испитивања јавног мњења указују да је могућа и таква ситуација.

Др Шешељ: Не, испитивања јавног мњења показују да је таква ситуација апсолутно немогућа. Сва досадашња испитивања показују да Српска радикална странка најбоље стоји или да је ту негде одмах после социјалиста, али да се ствари преламају. Ни једно испитивање јавног мњења није нам трећу позицију одредило. Према томе, апсолутно је нереално и бесмислено онд...а

Водитељ: Значи не можете ни да претпоставите ту ситуацију шта би у тој ситуацији урадили?

Др Шешељ: Ја мислим да је она немогућа.

Научна фантастика – не можемо да замислимо други изборни круг без радикала

Водитељ: Многи се питају шта би било када би ви дошли на чело државе. И оно што ми у овом тренутку заиста треба да одговоримо грађанима јесте то шта би било? Наравно прво питање које се у том тренутку поставља јесте питање Дејтона. Да ли би поштовали Дејтон?

Др Шешељ: За нас би Дејтон био фактичко стање. Али се не би трудили да га проводимо, не би се трудили да га примењујемо у пракси. Са своје стране бисмо све чинили да помогнемо Републику Српску.

А оно што је најважније, треба да имате у виду да се Дејтонски споразум не тиче Србије као федералне јединице у саставу Савезне Републике Југославије, нити би се то тицало председника Републике Србије или Владе Србије, ако радикали победе на изборима. По нашем Уставу спољна политика је у искључивој надлежности савезне државе. Многи људи немају разумевања за такво наше уставно решење имајући у виду да је фактички Слободан Милошевић као председник Републике Србије водио спољну политику.

Устав за поткусуривање

Водитељ: Кршећи Устав.

Др Шешељ: Не. Ја мислим да ту нисте у праву. Ми смо то критиковали као опозиција. Међутим, Слободану Милошевићу је савезна власт препустила да то ради. Он је увек имао сагласност Савезне владе да то обавља. А Савезна влада има право да то повери неком амбасадору, неком министру, неком високом државном функционеру, неком председнику федералне јединице. У сваком тренутку председник Сједињених Америчких Држава може да пошаље гувернера Калифорније у неку дипломатску мисију да преговара у име Америке итд. Битно је да је уставно надлежни орган био сагласан да неки други орган обави неке послове из његове надлежности.

Тако, кршења Устава је било много у другим стварима. По овом питању кршења Устава није било. Било је кршења Устава у погледу деловања савезне државе, у погледу доношења неких закона, рецимо прошле године закона о изборним јединицама. У погледу ускраћивања Српској радикалној странци права на заштиту свог страначког статуса. Поводом протеривања из Црне Горе итд. Било је много кршења Устава. По овом питању у том смислу није било кршења Устава.

Пошто је сада у личности Слободана Милошевића спојена функција савезним Уставом одређена за представљање наше земље у иностранству, пошто је он прешао на савезни ниво власти, дошло је до подударана формалног и фактичког стања. С тим што и даље Савезна влада води спољну политику.

Водитељ: А да сте на челу савезне државе, а и то може да се деси једног дана, шта би радили са Дејтоном?

Др Шешељ: Ми не бисмо ништа више могли да урадимо са Дејтоном, он је фактичко стање. Ми бисмо гледали како да елегантним неким мерама спречимо његову реализацију. Како да потпомогнемо Републику Српску да што пре дође до државне независности. Да се створе услови за уједињење са Србијом и Црном Гором.

Директно супротстављање Дејтону не би донело ништа практично. Знате, ми немамо никаквих илузија да је сада могуће ићи у рат против НАТО пакта да би се све довело у првобитно стање. Ми овај рат нисмо изгубили на бојном пољу него за зеленим преговарачким столом. Зато ту морамо имати велико историјско искуство и сачекати да се промени однос снага међу великим силама.

Водитељ: Им-хм

Др Шешељ: А да бисмо све учинили да би помогли Републици Српској, то је више него сигурно.

Водитељ: Доћи ћемо и до односа у Босни. Ја сам хтела да вас питам, да се вратимо на 1992. када сте ви, како сте рекли, због тога што је Слободан Милошевић штитио српске националне интересе пружили подршку господину Милошевићу, тадашњем председнику Србије.

Да ли мислите да је господин Слободан Милошевић издао Српске националне интересе?

Контра Западу, већи учинак

Др Шешељ: Он је тада заступао Српске националне интересе и ми смо поносни што је захваљујући и подршци српских радикала, која је била пресудна да он победи у првом кругу, Милошевић заиста победио. Чим је Слободан Милошевић променио националну политику ми смо се одмах жестоко сукобили. Грешка је била прихватање Венс-Овеновог споразума.

Водитељ: Им-хм.

Др Шешељ: Када је споразум дефинитивно одбачен, видело се да је могуће и повољнију варијанту постићи, Дејтонски споразум ма колико лош био је много повољнија варијанта од Венс-Овеновог споразума.

Водитељ: Им-хм.

Др Шешељ: И од Овен Столтенберговог који су Срби прихватили па су муслимани одбацили.

Водитељ: Добро,

Др Шешељ: Дакле, супротстављањем Западним силама могло се много више постићи. Све ово што је урадио Милошевић урадио је под притиском. Режим у Београду је подлегао притисцима западних сила. Ми не бисмо.

Водитељ: Да ли је то издаја српских националних интереса?

Др Шешељ: Она јесте под притиском са Запада. Знате једно фактичко стање, повлачење потеза који су сруши-

ли неке српске националне интересе. Сада, за разлику од неких који су из Београда хтели унапред, добровољно да капитулирају, Милошевић се борио, борио, па у једном тренутку попустио.

Америчке удике

Водитељ: И шта је добио у међувремену?

Др Шешељ: Није добио ништа, добио је само празна обећања од Американца. Американци су обећали ако се жртвује Република Српска Крајина и једна трећина Републике Српске, да неће дирати Косово и Метохију, Санџак, Црну Гору и Војводину. Међутим, чим је потписан Дејтонски споразум Американци су одмах кренули на Косово, на ровање по Санџаку и по Црној Гори и по Војводини. Имате одмах конкретне доказе, из петних жила су се Американци упињали да изазову шиптарски оружани устанак на Косову и Метохији. Али Шиптари се нису дали упецати на ту удицу, знате.

Водитељ: Им-хм.

Др Шешељ: Они сада живе боље него што су икада раније живели и живе много боље него што би живели у саставу албанске државе. Па им се не иде у рат. Не желе да гледају погибију својих најближих, жена, деце. Не желе да виде своје куће у пламену. У таквој ситуацији они у рат не улазе. Онда Американци хушкају разне терористичке организације, и с време на време имамо терористичке нападе и на цивиле и на полицију.

Водитељ: А шта мислите о теорији или о тезама да је српски национални интерес издан оног тренутка када се ушло у рат, а не оног тренутка када се тај рат обуставља?

Др Шешељ: Прво, Срби нису отпочели овај рат...

Водитељ: Када се ушло у рат.

Др Шешељ: Не може се издати српски национални интерес уласком у рат када су Срби нападнути.

Водитељ: Да ли је то могло да се избегне господине Шешељу?

Др Шешељ: Под овим режимом није могло да се избегне. Ја мислим када се сагледавају грешке овог режима да је кључна направљена негде 1988, 1989. године када српске власти нису хтеле да помогну Словенцима у њиховим сепаратистичким амбицијама. Још увек су се у Београду заносили, на савезном и на републичком нивоу, илузијама да треба сачувати заједничку југословенску државу, да треба на силу све задржати у њеним границама итд. Ја сам тада као самостални политички фактор, као антикомунистички дисидент, у неколико наврата и писао и говорио на јавним скуповима, у ретким приликама када би ми се указивала прилика, када би ми се указивала шанса да треба помоћи Словенцима да што пре оду из Југославије. И да се Србија другачије поставила

Бунтовник са разлогом – највише пута хапшен српски политичар

у тој ситуацији, да смо помогли Словенцима да изађу, однос снага би био сасвим другачији и не би Совенци онда могли заједно са Хрватима да блокирају функционисање савезне државе, у оном тренутку када су већ и Хрвати хтели да се отцепе.

Наш основни проблем је онда био однос снага у Председништву СФРЈ, а нисмо имали крупне историјске личности од великог формата које би у том тренутку могле...

Ветрови владике Лаврентија

Водитељ: Да ли је наш проблем, неки мисле у томе што нисмо имали циљ и интерес, и није имао ко да га брани на начин на који је требало бранити српски национални интерес. А ја ћу вас подсетити на, ви то вероватно знате, на изјаву господина владике Лаврентија, нисмо смели да заустављамо ветар већ да разговарамо и преговарамо. Да ли смо ми заустављали ветар?

Др Шешељ: Ја мислим да таква изјава владике Лаврентија није у овом случају посебно значајна и релевантна за процену политичке ситуације. Ја не бих разговарао о ветровима. Ја бих разговарао о конкретним условима у којима смо се нашли онда када су Совенци и Хрвати отворено кренули у сепаратизам.

Водитељ: Им-хм.

Др Шешељ: Мислим да нисмо имали одлучно државно руководство и команду над војском која би провела наше циљеве. Знали смо ми отприлике шта су наши циљеви, али су коле-

бања била страшна. Стратегија крени-стани.

Водитељ: Им-хм.

Др Шешељ: 40 неких примирја. Када је Дубровник био на длану, наше трупе нису ушле у Дубровник.

Водитељ: А требало је ући?

Др Шешељ: А тебало је ући, требало је границу успоставити на Неретви. Када је Осиек био на длану када се могао за два сата заузети, наше трупе су стале нису ушле у Осиек, нису ушле у Винковце, нису чувале западну Славонију, нису ушле у Задар, нису ушле у Шибеник. Све је то требало урадити, па онда преговарати са Хрватима под којим ће условима они добити независност. А код нас је била велика конфузија и у државном и у војном руководству, имали смо неспособне генерале, предвођене Вељком Кадијевићем. Доста тих генерала је деловало против сопственог народа. По систему негативне селекције дошли су на генералске положаје, и једноставно из ове коже се није могло искочити.

Корумпирано руководство

Водитељ: Господине Шешељ, зашто сте се одлучили да пружите подршку председнику Србије у том тренутку, 1992. године, односно да ли сте уопште имали, мотив, ви кажете да сте то урадили због српских националних интереса. Али ви сте још 1990. године говорили да ће следећи који ће робијати, то сте рекли када сте изашли из затвора, бити Слободан Милошевић јер је толико компромитован.

Како сте могли да поверујете човеку за кога кажете да је компромитован да ће заштитити српске националне интересе?

Др Шешељ: Ја то сваки пут обећам Милошевићу када изађем из затвора. На затворској капији.

Водитељ: Не, рекли сте да је компромитован.

Др Шешељ: Сви људи из тадашњег руководства су политички компромитовани. Неки више неки мање. Они који су били на највишим позицијама нормално је да су највише компромитовани. Ми смо политички противници тог режима били и онда када смо појединачно Милошевића подржали. Сетите се целе 1991, целе 1992. године, као једини посланик Српске радикалне странке у Републичкој скупштини, сваког дана сам по неколико пута учествовао у расправама и критиковао скоро све законске пројекте са којима су излазили социјалисти у Народној скупштини. Међутим...

Водитељ: Али, нисте срушили Владу, а то сте могли.

Др Шешељ: 1992. године нисмо могли да срушимо Владу.

Панић гора опција

Водитељ: 1992. године.

Др Шешељ: 1993. године смо је срушили. Али доћи ћемо до тога.

Што се тиче подршке Милошевићу, која је била алтернатива Милан Панић. Данас да су најозбиљнији противкандидати Милошевић и Панић, и када би ми морали да се одредимо, ми бисмо се опет одредили за Милошевића. Ту нема никакве сумње.

Протува из САД – Панић би дигао руке од Косова и Метохије, Санџака, Црне Горе и Војводине

Водитељ: Зар Милошевић није дошао на све што је говорио господин Милан Панић?

Др Шешел: Није. Још није.

Водитељ: У чему је разлика?

Др Шешел: Можда би могао да дође. Да је Милан Панић победио 1992. године он би целу Републику Српску одмах жртвовао, не би ни покушао да је брани. Већ је нудио да турске трупе окупирају Републику Српску, Српску Крајину такође. Милошевић је покушавао да је брани, па му је недостајало снаге и храбрости да у томе истраје и обманули су га Американци. Панић би одавно предао и Косово и Метохију, и Санџак, и Црну Гору, и Војводину. Ту нема никакве сумње.

Водитељ: Им-хм.

Др Шешел: Према томе ми смо поносни на подршку која је условила конкретан изборни резултат 1992. године и Милошевићеву победу.

Водитељ: А-ха. А резултат свега тога господине Шешел, кажете пружи-ли сте подршку и поносни сте на тај период. У међувремену дошло се до Крајине, у Крајини нема Срба. Да су стотине хиљада лица расељена, да има толико њетвих, толико инвалида. Крајина практично нема Срба и ви сте поносни на тај период.

Водитељ: То је резултат.

Др Шешел: Није, то није резултат. Да је Милан Панић победио резултат би био још катастрофалнији.

Водитељ: Шта је катастрофалније од овога?

Др Шешел: То би се исто десило и да је Панић победио. Али се не би десило само у Српској Крајини него у целој Републици Српској, на Косову и Метохији, у Санџаку, а остали бисмо и без Црне Горе и без Војводине. Јер, Панић је хтео унапред да капитулира и да све преда.

Водитељ: А мислите да крајњи исход свега овога неће бити Република Српска онаква каквом је замишљла свет.

Др Шешел: Ми не знамо какав ће бити крајњи исход, многе опасности вребају.

Галерија протува

Водитељ: А-ха, опет...

Др Шешел: Али ми морамо да се боримо. У тој својој политичкој борби ми се увек опредељујемо како налаже конкретни српски национални интерес у појединим тренуцима. Сада налаже српски национални интерес да жестоко осудимо Биљану Плавић, јер она иде у правцу растурања Републике Српске, пошто је инструирана и инструментализована од стране Американца, Немаца и других западних сила. Наш конкретан национални интерес сада каже да треба да се одредимо у овом актуелном сукобу у Црној Гори, на страну Момира Булатовића, иако ја не могу да кажем да о њему имам добро мишљење. Он ми је политички противник. Чим он победи у овом сукобу, ми ћемо наставити да се са њим сукобљавамо. Али је много опаснија варијанта да победи Мило Ђукановић. Разумете, један историјски тренутак вам намеће извесно понашање. Ми се увек руководимо принципима патриотизма и ономе како српски национални интерес у том тренутку налаже. Налагао је да се подржи Милошевић.

Црно-бела запажања

Водитељ: Подржавали сте и Мартића, господине Шешел.

Др Шешел: И Мартића

Водитељ: Мартић је 24 сата пре него што је пала Крајина говорио има-

мо оружја, бранићемо вас, ничега се не плашите. Међу првима је побегао, а ви сте га подржавали.

Др Шешел: Прво, Мартић није међу првима побегао, него се на зачељу колоне извлачио. Милан Мартић је лично поштен човек. Није био на нивоу историјског тренутка, али је...

Водитељ: Ја не кажем да је непоштен. Али, је рекао народу да остане, народ је био жртва следећег дана.

Др Шешел: Народ није био жртва Мартићеве политике, народ је жртвован одлуком из Београда.

Генерал Миле Марковић је из Београда послат у Книн да преда Српску Крајину, а Милан Мартић за све време рата није имао никаквих надлежности према генералима, према војсци. Он је имао једну специјалну јединицу полиције под својом контролом и то је све.

Водитељ: Што је онда био на челу државе?

Др Шешел: Што је био на челу државе, зато што је у једном тренутку режим из Београда проценио да би он био најпогоднији. Режим из Београда је хтео по сваку цену да спречи избор Милана Бабића. И подржао жестоком пропагандном акцијом, истакнути функционери Социјалистичке партије путовали су по Српској Крајини на све стране, па чак ангажовали и неке наводно ванстраначке личности, попут Бране Црнчевића, да иду у другом кругу и подрже Милана Мартића. Ми га нисмо подржали у другом кругу, ми смо подржали Милана Бабића. Јер смо проценили да је у том тренутку Милан Бабић био озбиљнија варијанта. На жалост, Милан Бабић је после поклекао неким притисцима из Београда, ушао у Владу Борислава Микелића. Он се лоше показао.

Али, ја и даље сматрам да се ни о једној личности не може судити у црно-белој техници, Милан Мартић има својих позитивних особина има и неке негативне. Рецимо, није био на нивоу историјског тренутка, није имао ту способност да све то процени, али је лично частан и поштен човек и остао је са тим избеглим Србима у околини Бања Луке, и у овом рату један је од ретких функционера који се није лично обогатио који није учествовао у плачкама, проневерарама итд. Што изузетно високо ценим.

Сто дана Шаиновићу

Водитељ: Господине Шешел, након избора 1992. године опозиција је тада имала већину у парламенту. Социјалистичка партија Србије, тачније, није имала већину. Формирана је мањинска влада, ви сте дозволили да Социјалистичка партија Србије формира ту владу.

Ја вас питам, уколико се деси иста ситуација на овим, предстојећим изборима, дакле, да буде баш исти однос снага, шта ћете урадити? Хоћете опет

дозволити Социјалистичкој партији да...

Др Шешел: Не смете опозицију да посматрате као једну секту, верску или идеолошку. Шта је то опозиција? То је само скуп странака које случајно нису на власти, и то им је једина заједничка особина. Ми нисмо имали с ким да формирамо владу после избора 1992. године, а нисмо хтели са социјалистима ни по коју цену. Месец дана ме је јурио Никола Шаиновић по Београду нудећи министарска места, буквално јурио, нудећи министарска места тражећи...

Водитељ: А ви сте све њима препустили.

Др Шешел: Ми смо рекли са вама у владу не можемо због тога, тога и тога. Али, знамо да Србија мора имати владу, не желимо да будемо кривци што Србија нема никакву владу, па да дође до неких нерегуларних и неуставних солуција. Ми ћемо вам пружити шансу да формирате мањинску владу, али ћемо бити најоштрији критичари ваше владе и тако смо рекли у Народној скупштини. И заиста смо били најоштрији критичари. Та влада је владала неколико месеци, дошло је до прве кризе, на тој првој кризи у јуну месецу ми смо владу пропустили, али смо рекли дајемо вам сада 100 дана. Они су рекли да нису имали довољно времена, имали су ове проблеме, имали су оне проблеме, имају пројекте, имају програме. Сетите се како је то изгледало када су Шаиновић и његови министри бранили програм своје владе. Ми смо рекли, ево вам 100 дана да не испадне да нисте имали шансу. Ако се за 100 дана не осети прво побољшање економске и социјалне ситуације, влада вам мора пасти.

Водитељ: И шта онда?

Др Шешел: Ваша телевизија се ругала нашим намерама, нико није веровао у опозиционим круговима да ћемо ми заиста кренути у рушење Шаиновићеве владе. 15. септембра ситуација је била још гора, и ми смо немилосрдно кренули у њено рушење. Није било попуштања. Како смо обещали народу.

Не можете да нађете ни у једној ситуацији да нисмо одржали неко своје обећање, да га нисмо испунили.

Водитељ: Дали сте им годину дана.

Др Шешел: Није била пуна година дана.

Водитељ: Сокоро.

Др Шешел: Па влада је формирана тек негде почетком фебруара, а кренули смо у септембру на њено рушење. Дакле није било ни осам месеци.

Водитељ: Што је много више од 100 дана.

Др Шешел: То је много више од 100 дана, али су услови били такви и мислимо да је то била паметна варијанта. Јер да смо владу одмах рушили, народ не би схватио, не би разумео. Када се народ дефинитивно уверио да је та влада неспособна, имали смо

много већу подршку у масама за такав потез.

Друго, ситуација је била критична што се тиче спољне политике. Знате, када је земља угрожена споља, онда је врло деликатно питање рушења унутрашње власти. Зато ту морамо имати строже критерије за процену да ли треба или не треба, него када су нормалне међународне околности, па онда идемо да рушимо владу из једноставног разлога што нам се не свиђа, што неки министар има бркове или залезану косу итд. Јер и то могу бити опозициони мотиви у неким нормалним околностима за рушење конкретне власти.

Водитељ: Да ли је то била демократска влада, да ли је то био демократски режим?

Др Шешел: Он је био по начину избора демократски, а по начину понашања није. По начину функционисања није.

Сличне странке ни за лек

Водитељ: Да ли вам је важније да срушите недемократски режим и покушате са опозицијом да успоставите неки демократски, макар онај који ће припремити добре услове за праведне изборе или вам је важније нешто друго.

Др Шешел: Када би била нека опозициона партија с којом бисмо заједно могли успоставити демократију у Србији, ни једног тренутка не бисмо оклевали.

Водитељ: Између...

Др Шешел: Међутим, где вам је та партија на српској опозиционој сцени?

Прошле године сам одржао око 300 јавних трибина и митинга у Србији, Црној Гори, Републици Српској. Најчешћа питања која су ми грађани постављали била су што се не удружите, што не идете заједно, што ове не срушите па успоставите демократију, економски просперитет, социјалну правду итд. Ја сам тада одговарао да то једноставније није могуће. Да то нису партнери са којима се може сарађивати. Да нису озбиљни партнери. Да немају озбиљан економски програм. Да их руководе исти, гори мотиви од оних који руководе Социјалистичку партију. Испоставило се да смо били потпуно у праву.

Ево, коалиција "Заједно" је освојила власт у неких 40 општина у Србији, у највећим градовима у Србији је освојила власт, а видите како изгледа њихова власт. Ми смо поносни, освојили смо власт у Земунској општини, али имамо право...

Дијалог са водитељем

Водитељ: Ко је ваш највећи политички противник?

Др Шешел: Само да вам одговорим, имамо право радикалско чудо од позивитних ефеката наше власти. А ови

су се међусобно посвађали, отимају се за привилегије, отимају станове...

Водитељ: Господине Шешел, нећемо о Земуну, о томе сте причали много...

Др Шешел: Отимају многе ствари.

Водитељ: Ја имам овде документе који говоре о вашем...

Др Шешел: Ко је наш...

Водитељ: Функционисању, не бих о томе да причамо о Земуну сада.

Др Шешел: Која документа, немате ви никаква документа која би лошу слику давала о функционисању наше власти.

Водитељ: Сада ћу вам показати...

Др Шешел: Можете само имати документе који показују нашу власт у најпозитивнијој...

Водитељ: Господине Шешел, пратили су људи причу о Земуну, тако да не бих сада о томе, него, вероватно, волела бих да разговарамо о...

Др Шешел: Саслушајте ме до краја да одговорим на ваше питање. Немојте да будете тако нестрпљиви.

Водитељ: Нисам вас питала о Земуну.

Др Шешел: Пред нама је сат и по емисије.

Водитељ: Још осам минута.

Др Шешел: Молим?

Водитељ: До гледалаца. Онда укључујемо гледаоце.

Др Шешел: Добро, биће и питања гледалаца наравно, ја знам како се та питања припремају.

Водитељ: Из вашег обезбеђења је човек тамо.

Др Шешел: И жељно ишчекујем та питања. Да вам само одговорим на ово питање ко је наш главни политички противник.

Водитељ: Да.

Власт – противник радикала

Др Шешел: Нама је актуелна власт главни политички противник. То је на савезном нивоу леви блок социјалисти Србије, Црне Горе, пре свега, и ЈУЛ са њима. На републичком нивоу то је Социјалистичка партија, ЈУЛ, Нову демократију можемо да занемаримо то је неозбиљна политичка групација. На градском нивоу то је коалиција "Заједно", у свим општинама у Србији где су они на власти они су нам главни политички противник. Ми на свим тим нивоима где немамо власт обарамо актуелну власт. И користимо све аргументе који нам иду у прилог.

Водитељ: Ви сте говорили о границама Карлобаг-Карловац-Огулин-Вировитица, недавно сте изјавили да када би одустали од тога, од те идеје од граница о којим говорим, да би престали да се бавите политиком.

Др Шешел: Да. У професионалном смислу читав мој живот би изгубио смисао. Ја сам искрено убеђен да ћемо ми једног дана реализовати те границе. Али под условом, наравно, да се промени однос снага међу великим силама. Он се мора променити. Русија не може вечито остати на колени-

ма. Ми данас страдамо, пре свега, због тога што смо традиционални руски савезник на Балкану. То су чињенице.

Пораз за зеленим столом

Водитељ: Да ли би ишли у нови рат за те границе?

Др Шешел: Ми нисмо хтели ни овај рат.

Водитељ: Под другачијим околностима међународним.

Др Шешел: Ми ћемо настојати да те границе повратимо за преговарачким столом.

Водитељ: Да.

Др Шешел: Ми ни у овом рату нисмо поражени. Ми смо у рату победили. Ми смо поражени за преговарачким столом. Ако смо изгубили те територије за преговарачким столом, за преговарачким столом њих можемо и повратити. То је основана претпоставка.

Водитељ: Им-хм.

Др Шешел: Друго, ми немамо ту с ким практично да ратујемо. Шта ми има да ратујемо са Хрватима и муслиманима, они су у војном погледу за нас безначајни. Овде смо се ми сукобили са интересима Америке и целе западне Европе. Због тога смо у оваквој ситуацији. Ви мислите да би Хрвати могли да освоје територију Српске Крајине, никада, да није наређено повлачење наших трупа и да нису специјалне јединице америчке војске предводиле Хрватску најезду на Крајину. Уосталом, лично је амерички амбасадор у Загребу Питер Галбрајт стајао на хрватском тенку који је жарио и палио Кордуну, убијао српске жене и децу. То су телевизијске камере снимиле.

Тактика Интифаде

Водитељ: Господине Шешел још кратко да вас питам, данас сте позвали народ у Босни да пружи отпор НАТО-у. Да их гађају камењем, флашама, ако добро цитирам ваше данашње речи.

Када су вас гађали овде у Београду ви сте вадиле пиштољ. Шта очекујете да ће НАТО урадити када њих гађају речимо флашама и камењем?

Др Шешел: Мислим да сада Срби у Републици Српској треба да примене исту тактику коју су Палестинци применили приликом познате њихове акције Интифада. Која је заправо и довела до успостављања у извесним елементима палестинске државе. Она још није у правом смислу речи држава, али зачеци државе су ту. Није паметно да Срби оружјем крену на трупе НАТО пакта. НАТО пакт то једва и чека да оправда своју војну интервенцију. Али, када их народ, цивили дочекају каменицама, флашама, када покажу свој презир, своје немирење са окупаторском политиком, са окупаторским насртајима, њима треба учинити смисао опстанка у Републици Српској неодрживим. Треба све обе-

смислити и натерати их да се повлаче.

И шта они могу? Не могу они на шивиле који их гађају камењем употребљавати ватрено оружје. Они пуцају изнад глава, они су покушали да застраше. Ти људи су много пушњаке видели и наслушали се у овом рату, и пушњаком у ваздух их не могу уплашити. Друго, видели сте Срби су успели у Брчком да очувају свој град. Пукла је и блокада око Брчког. Сада су заузели један релјеј поред Бијељине, мораће они да напусте и тај релјеј. Срби су блокирали и улазак из Јање и зауставили трупе НАТО пакта односно СФОР-а који су покушали Бијељину да окупирају. Те трупе НАТО пакта покушавају део по део да окупирају целу територију Републике Српске, и да уз помоћ марионетске власти Биљане Плавшић проведу своју антисрпску политику. И зато Срби треба да примене управо ове методе борбе. И то није исто као када руља нападне једног грађанина, појединца и он мора да се заштити, и када грађани нападну оружану армаду која окупира њихову земљу. То су ипак окупатори.

Водитељ: Значи, верујете да тако једноставно може да се победи НАТО?

Др Шешел: То уопште није једноставно. То је тешка борба, али Срби морају да буду паметни, у овој борби не помаже оружје, јер употреба оружја би ишла у прилог нашим непријатељима са запада. Овде треба, у грађанском смислу, да се пружа ефикасан отпор. Дакле, све оно што отпор чини цивилним. Мора једноставно сваки војник СФОР-а да се крајње непријатно осећа у Републици Српској. Да им се не дозволи да иду по кафанама, по ресторанима, да се Срби непријатељски према њима односе на сваком кораку, да могу само да иду у јаким патролама итд.

Водитељ: И то ће их одвратити од Босне? Од Републике Српске.

Др Шешел: Ви стално говорите Босне. Нема Босне. Престала је Босна да постоји. То их мора одвратити од Републике Српске, јер ни Запад неће отворени рат са Републиком Српском, поготово Запад не може политички оправдати коришћење ватреног оружја против цивила који демонстрирају, који се супротстављају цивилним методама борбе.

Водитељ: Им-хм. Добро. Господине Шешел направите паузу, да погледамо вести, а после тога поштовани гледаоци јавите се, знате наше телефоне 544-044 и 646-739.

Добро вече, изволите.

Гледалац: Добро вече поздрављам Драгану, поздрављам господина Шешелја. Господина Шешелја ми памтимо још од 1990. године. Онда је имао мало другачији имиџ. Имао је белу мајцу на којој је писало "С вером у Бога за краља и Отаџбину". Јесам ли у праву господине Шешел?

Др Шешел: Нисте у праву, није писало "С вером у Бога за краља и Отаџбину", писало је Serbian crown.

Гледалац: Шта то значи на енглеском?

Др Шешел: То је мајница коју сам добио од власника једног српског ресторана у Вашингтону, зове се Годор Стаменић, у околини Вашингтона, и ресторан се зове Serbian crown. Неколико пута сам се појавио у тој мајници, а то сам намерно урадио јер је то био начин да се пркоси актуелном комунистичком режиму у то време. Једном сам се појавио на Видовдан пред Светосавским храмом 1989. године у тој мајници, и други пут пред државном телевизијом када смо имали демонстрације свих опозиционих странака.

Гледалац: Добро, а не знате шта значи на енглеском. Добро није ни битно.

Др Шешел: Serbian crown значи српска круна, рекао сам вам већ.

За републику и отаџбину

Гледалац: Е, добро, хвала пуно. Имам три питања кратка за вас, молим вас. Прво, ви сте негдашњи четнички војвода, је ли тако, а ви сада тврдите да су генерал Дража Михајловић и Равногорци били против краља, а за Републику. То је молим вас прво питање.

Друго, у јавности се често представљате као наследник Народне радикалне странке Никола Пашића. Да ли сам у праву? Реците ми како то онда да сте са заставе радикалне странке уклонили круну и говорите да је Пашић био против краља, а за Републику.

Треће, у пролеће 1991. године, када сте још увек били монархиста, ишли сте у Шпанију и тражили краља Србима. Само неколико месеци касније, подсетићу вас, то је било ујесен те исте године, престолонаследник Александар долази у Србију, ви се отворено изјашњавате против њега. Врећате га речима које пристојан човек заиста не може да помисли, а камо ли да понови овде пред гледаоцима сигурно неколико стотина хиљада. Ја бих вас замолио да ми кратко и прецизно одговорите на сва три питања. Хвала.

Др Шешел: Ја нисам некадашњи српски четнички војвода, ја сам и сада српски четнички војвода и остаћу до краја живота. Из једноставног разлога што сам најстарији по знању српски четнички војвода у отаџбини.

Друго, четнички покрет у Другом светском рату није био ни монархистички ни републикански, он је био ослободилачки. Четници нису били монархисти, него борци за слободу. Наравно, њихов традиционални подздрав је био "С вером у Бога за краља и отаџбину". Али то је тада био поздрав и Војске Краљевине Југославије. У Четничком покрету је било много и монархиста и републиканаца. Пош-

Никола Пашић – после Мајског преврата 1903. године радикали су се жестоко залагали за републику

то су монархисти познати, ја ћу вам рећи који су били истакнути републиканци. Драгиша Васић, председник Дражиног Националног комитета био је председник Републиканске партије у Краљевини Југославије, истакнути републиканац, највећи републиканац кога смо имали у првој половини XIX века иначе и велики књижевник. Друго, Живко Топаловић, председник Социјалистичке партије Југославије био је, такође, истакнути републиканац, и један од главних функционера у Равногорском покрету. Па чак и овај Десимир Тошић, који је у Мићуновићевој странци, и он је као функционер Демократске омладине истакнути републиканац, и данас је републиканац као што је тада био. Дакле, било је много републиканаца, али они једноставно нису водили такве расправе о облику владавине него су се борили за слободу свог народа.

Што се тиче Народне радикалне странке Николе Пашића, она никада

није била монархистичка партија. Увек је Никола Пашић био у жестоком сукобу са актуелним краљем. Са краљем Миланом и краљем Александром Обреновићем, са краљем Петром Карађорђевићем, са краљем Александром Карађорђевићем.

Водитељ: Да ли по питању уређења или по неким другим питањима?

Др Шешељ: По питању уређења, јер када је ликвидирана династија Обреновића 1903. године, многи политички фактори, ту су најжустрији били радикали, хтели су Републику да уведу у Србију. Чак је кнез Петар Карађорђевић, унапред пристао да дође у Србију као први председник Републике, па се руски двор томе супротставио. Уосталом, о тим стварима можете читати у изванредној монографији у три тома Краљ Петар I Карађорђевић од проф. Живојиновића са Београдског филозофског факултета, нашег истакнутог историчара, једног од највећих живих. Тако да ту постоје исто-

ријске чињенице којима се не може ни опелелити.

Што се тиче заставе, Народна радикална странка није имала никакву страначку заставу, а на нашој садашњој застави је наш грб који је настао од четничког двоглавог орла. Јер, ми смо, ипак, настали уједињењем Српског четничког покрета и већине Народне радикалне странке, и преузели смо тај симбол. Четнички двоглави орао никада није имао круну на главама. Двоглави орао са укрштеним мачевима у канцама, и са мртвачком главом на грудима. Ми смо само ту направиле једну измену, та мртвачка глава у садашње време не би била схватљива, не би била ни политички разумна. Уместо те мртвачке главе вратили смо штит са крстом и четири ошлица. Дакле, тако је настао наш садашњи амблем.

Међутим, у нашем програму, у четвртом или петом члану, то можете прочитати, сада смо у 400.000 примерака штампали поново наш радикалски програм у 100 тачака, можете добити у било ком нашем општинском одбору, а делимо и народу по Србији, видећете да се ми залажемо за повратак свих српских старих националних симбола. И за грб Србије захтевамо да се врати двоглави бели орао са царском круном Немањића. То је симбол нашег државног суверенитета, наших државотворних традиција. Што не значи да се залажемо за монархију. Било би бесмислено да тражимо старе политичке облике сада на преласку у XXI век.

Монархија антипод демократији

Монархија је директно супротстављена демократији. Демократија са монархијом је демократија са фалинком. Чим је један човек изузет самим чином свог рођења у односу на друге људе, има привилегије, ако је предодређен да буде шеф државе само зато што је рођен у краљевској колевници онда се ту крши основни демократски принцип о равноправности свих људи и доступности свих државних функција свим људима под истим условима. Нема слободне конкуренције.

Водитељ: Фалинке у европским краљевинама ретко да имају неке од њих бар европске краљевине.

Др Шешељ: Имају фалинку што имају монарха. Што се не иде на изборе за шефа државе него се наслеђује...

Водитељ: И добро живе.

Др Шешељ: То је друго што добро живе. Немојте мислити ако се и овде обнови монархија да ћемо ми добро живети зато што је монархија. Знате, ми нисмо до сада имали Републику у правом смислу речи. Поготово оно што смо имали под комунистичким режимом није била република. Али ми нисмо имали ни монархију попут Шведске или Норвешке, увек су наши монарси били тирани. И наши монарси су, углавном, страдали пред народ-

Др Милан Стојадиновић – протеран из Југославије вољом кнеза Павла

ним гневом, убијани. Ретко је који живот завршио у постељи, само Краљ Петар Карађорђевић. Сви остали су лоше прошли, лошу животну судбину доживели.

Још само да поменем, најистакнутији Српски политичар свих времена после Николе Пашића, такође одлуком режима Карађорђевића, а вољом кнеза Павла, био је протеран, иако је то био изузетно способан државник кога је ценила цела Европа. Да је Милан Стојадиновић остао председник Владе Југославија бар до 1944. године, Југославија не би ушла у Други светски рат. А то би значило милион спасених српских живота.

Конзул реда Светог Јована Јерусалимског

И треће питање, 1992. године ми смо тражили никаквог краља. Ми смо ишли у Шпанију на позив принца Алексеја Долгоруког, с којим је прво Српски порект обнове успоставио

контакт. Па је Михајло Марковић, као посланик, тражио у Народној скупштини чак да се призна статус неког његовог ордена Св. Јована Јерусалимског, да се призна тај ред. Па је Боровоје Боровић био официјелни конзул реда Св. Јована Јерусалимског, православног реда чији је шеф био принц Алексеј Долгоруки.

А ми нисмо имали никакве формалне везе тог карактера, нити смо добијали функције. Ми смо ишли у Шпанију, дочекани са свим почастима и пре свега...

Водитељ: А јесте ли га позивали?

Др Шешељ: Позивали смо га да дође у Србију, али га нисмо позивали на престо. Друго, ми смо тамо имали сусрет са истакнутим француским бизнисменима са којима смо разговарали о неким варијантама инвестирања у Србији итд. Нажалост, принц Алексеј је недуго затим умро, а овде га је сва штампа дочекала на најгори могући начин, зато што се састао са нама. Док се састајао са представницима

Српског поркета обнове, то никоме није сметало, а нама се онда жалио каже, дођу ти из Српског покрета обнове и само траже паре. Први пут да су срели неке политичаре који разговарају о конкретним проблемима, а не само о директном давању пара.

Принц Алексеј Долгоруки је много учинио на одбрани српских националних интереса у страним медијима. Камо среће да се тако понашао принц Александар Карађорђевић.

Престолонаследник се унередио

Водитељ: А одговорите ви мени на питање, односно нашег гледаоца, рекао је конкретно врећали сте нашег краља.

Др Шешељ: Прво, ми немамо никаквог краља.

Водитељ: Престолонаследника, пардон.

Др Шешељ: Живог краља немамо. Ни једног мртвог краља никада нисам врећао, али сам за сваког говорио историјске чињенице. И те историјске чињенице су често веома неповољне по наше краљеве, а овде је реч о принцу Александру Карађорђевићу, ми га нисмо доводили у Србију, ја га нисам водио у Доњу Трешњевицу код Тополе, код неког домаћина који је својевремено непрекидно добијао кредите из Зеленог плана, био познат што је код њега често долазио Дража Марковић, као командант јагњехих...

Водитељ: Али, ако поштујете српску традицију како можете да било шта што је део српске традиције на тај начин...

Др Шешељ: Ја само говорим истину. Ако принц престолонаследник себи дозволи да дође у такву комунистичку кућу, где одједном добије непријатан напад за столом, па се унереди, знате, то онда јавност мора да сазна. Као што енглеска јавност сазна сваку финесу која је везана за енглески двор. Нема ни једне афере везане за енглески двор коју не сазна енглески народ. Је ли тако?

Водитељ: Од кога је сазна?

Др Шешељ: Сазна од новинара, сазна од политичара, сазна од овога, сазна од онога. Али тешко да се нешто може сакрити. И у Србији не сме да се сакрива. Ми када смо сазнали наше је било да саопштимо јавности. Поготову под тада агресивном медијском кампањом једне промонархистичке странке.

Водитељ: Да ли сте ви били монархиста или нисте?

Др Шешељ: Никада у животу нисам био монархиста.

Принц Томислав "давитељ"

Водитељ: Људи који вас памте из дисидентских дана, оних после затвора, кажу да сте били монархиста и да сте по изласку из затвора изразили

жељу да идете код Александра Карађорђевића.

Др Шешел: Апсолутно нема ни један такав човек, кажите само једно име.

Водитељ: Даћу вам интервјуе и књиге у којима се то помиње.

Др Шешел: Не можете да нађете ни један интервју, ни једну књигу у којој се то помиње. Са принцем Александром сам се састао први пут 1989. године на неколико његових поновљених захтева, а хтео сам то да избегнем. А принц Томислав ме давио у хотелу Равна Гора у Лондону од 11 сати ујутру до 6 сати навече, мољакајући ме да ја прекршим Ђујићеву наредбу да се Карађорђевићима не сме дозволити улазак у велику дворану у Лестеру, где се Српски дан држао на коме сам ја говорио 1989. године.

Четнички конгрес у Шервилу

Водитељ: Господин војвода Ђујић заправо, после тога што вам је доде-

лио титулу врло негативно се изражавао о вама, односно говорио да сте ви унизили српски национални интерес и четнички покрет.

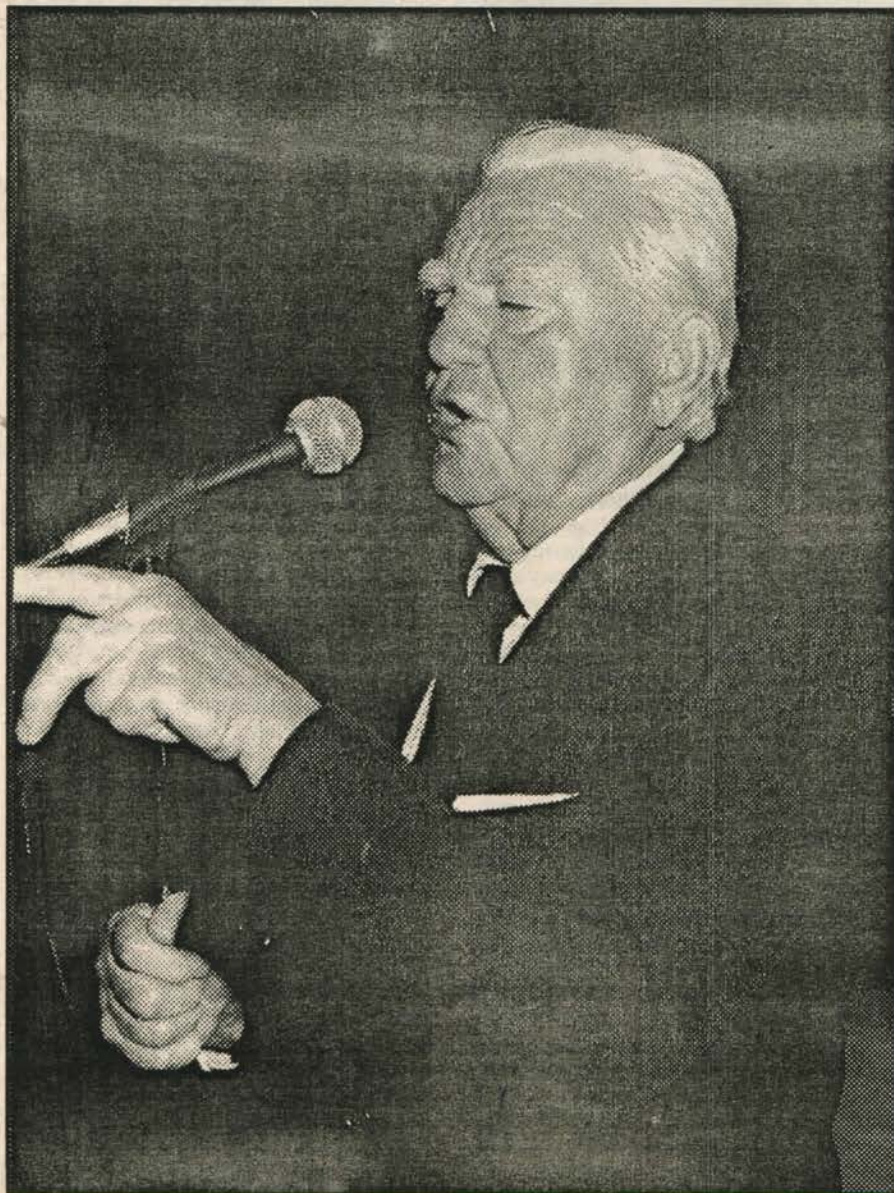
Др Шешел: Никада се тако није изражавао. То није истина. Он је само на неко директно новинарско питање после наше посте Шпанији, пошто је био под свежим директним утиском негативног писања београдске штампе, рекао да је то глупост да није смело то да се ради. Мислећи да смо ми заиста нудили круну.

Међутим, када смо после успоставили контакт, када смо то разјаснили више ни једног напада није било. Ја сам сада био позиван крајем пролећа на четнички конгрес у Шервилу, на северу Индијане, наомак Чикага који је био посвећен 90-то годишњици живота војводе Ђујића

Водитељ: Јесте ли отишли?

Др Шешел: Нисам могао да путујем, послао сам поздравни телеграм веома опширан који је тамо веома лепо примљен.

Водитељ: Добро, идемо даље.

Војвода Ђујић – забранио Карађорђевиће у Лестеру

Др Шешел: Идемо даље.

Водитељ: Добро вече.

Др Шешел: Али, не рекосте ни једног интелектуалца који је тврдио да сам 80-тих година био за монархију.

Водитељ: Даћу вам доказ.

Др Шешел: Не постоји ни један.

Водитељ: Рећи ћу вам име.

Др Шешел: Решите.

Водитељ: Нећу јавно. Добро вече.

Др Шешел: А што нећете јавно?

Гледалац: Добро вече. Хтела сам да поздравим господина Шешелја. Да ли ме господине Шешелју чујете?

Водитељ: Да.

Гледалац: Не, хоћу да ми он одговори.

Др Шешел: Наравно да вас чујем.

Комплименти слушалаца

Гледалац: Пуно вас волим, ја сам ваша обожаваатељка. Ја живим у Земуну. Сви вас волим. Обожавамо. Желимо вам пуно здравља, среће и желимо да победите на изборима одавде до Триглава сви смо уз вас и немојте се секирати, немојте се ничега бојати. Будите онако храбри, јаки, чврсти, одлучни, као што сте до сада били. И немојте мењати ваше мишљење и ваш карактер, него онако будите као што сте до сада. Ја вас гледам и када сте имали промоцију доле у Земуну, када је био ваш гост Француз.

Водитељ: Могу ли сада да вас замолим да поставите питање.

Гледалац: Молим вас госпођице, немојте ме прекидати.

Водитељ: Ја бих вас замолила за питање.

Гледалац: Нема питања, само хоћу да га поздравим.

Водитељ: Добро.

Гледалац: Каква питања, нећу да га замарам. Ви поштедите њега па га не провоцирајте. И немојте га замарати и гњавити. Ја хоћу само да му кажем да га пуно волимо и да смо уз њега.

Водитељ: Добро.

Др Шешел: Ја од свих питања увек највише волим најпровокативнија питања. Ја мислим да је то жеља сваког политичара, јер тек тада може да ствари до краја разјасни, да се изрази да саопшти јавности своје политичке ставове. Према томе, желим и да гледаоци постављају најпровокативнија питања. За мене нема табу тема.

Водитељ: Изволите добро вече.

Странке без програма

Гледалац: Хтео сам да поздравим вас госпођо и будућег председника Србије. И да га питам да ли радикали могу за Србију да нађу неко решење за бољитак? Ништа више.

Водитељ: Само то. Хвала.

Др Шешел: Српска радикална странка једина на ове изборе излази са неким озбиљним програмом. Када погледате друге политичке партије, наше конкуренте, видите да ту не постоји никакав програм. Леви блок има списак

Српска радикална странка на ове изборе излази са озбиљним програмом

лених жеља. Он непрекидно нешто обећава. Али управо ово што ми проживљавамо, то је програм левог блока. То је њихова политика, и економска, и социјална, и национална и оваква и онаква. И они ван овога у чему ми данас живимо, немају шта друго да понуде.

Што се Српског покрета обнове тиче они стално говоре о неком програму, а њихови политичари не саопштавају те програме и беже од економских и социјалних тема. Они само обећавају, ако они дођу на власт, чекају милијарде долара да уђу у Србију. Ми знамо да те милијарде нигде не постоје, и да нико на лепе очи никоме није давао паре.

А Српска радикална странка својим познатим радикалским програмом у 100 тачака саопштава народу шта ће да уради, и што је најважније, како ће то да уради, како да постигне. Уосталом, на примеру Земуна, о коме ви не волите да говорите, ми смо доказали колико смо ефикасни, колико смо способни. Ми смо тамо за осам месеци скоро цели предизборни програм остварили, 80%. Ми следеће године

имамо да сређујемо полако ситне улчице, да сређујемо ове проблемчиће. Кључне проблеме ми решисмо ове године.

Водитељ: Добро вече, изволите.

Човек од крви и меса

Гледалац: Добро вече, хтео бих да поставим једно питање господину Шешелу. Да ли мислите да сте непогрешиви, наравно, као политичар. Ако мислите да јесте, кажите нам када сте то погрешили. Ако мислите да сте непогрешиви, реците нам онда зашто нисте на власти? Хвала.

Др Шешел: Никада нисам рекао да сам непогрешив. Ја сам човек од крви и меса, и дешавају ми се грешке. Али неке крупне не. До сада се бар нису десиле, што не значи да нису могуће. Имали смо неких грешака у кадровској политици, унутар странке које су нам се помало разбиле о главу. Неких тако потеза који нису били паметни, али у генералном правцу остваривања страначке политике ни једну крупну грешку нисмо направили.

А што нисмо на власти, још народ није хтео на власти да нас види. Сада очигледно цела Србија жели Српску радикалну странку као владајућу политичку партију. Ми очекујемо да победимо на овим изборима. Долазак на власт зависи од народне воље. Наравно, зависи и од нас, од наше убедљивости. Треба да убедимо народ да заслужујемо његово поверење. Ми смо се и до сада трудили, нисмо били довољно убедљиви. Али, Никола Пашић је чекао више од 10 година од формирања своје радикалне странке до доласка на власт. Више пута је ту власт губио, и одлазио у затвор и претила му смртна казна, и морао је у емиграцију итд.

Када мало прочитате историју Радикалне странке крајем XIX века и ово што ми сада проживљавамо, има ту много сличности. Ми смо сада штампали у 100.000 примерака историју Радикалне странке Милоша Трифуновића, и бесплатно ту публикацију делимо народу, наравно то је на јефтеном папиру, на јефтиној опреми како би било што приступачније, а Милош Трифуновић је истакнути радикалски вођа, најближи сарадник Аце Станојевића, који је био радикалски челник после смрти Пашићеве. Био је једно време и председник емигрантске владе, после је страдао под комунистичким режимом, извесно време био у затвору. Одузели су му пензију, грађанска права и он је пред крај живота сео и написао до сада најбољу историју Радикалне странке. Ми то, пошто смо преузели ауторска права од његових законитих наследника, ми то штампамо у већем тиражу и бесплатно делимо народу да мало подсетимо на те историјске чињенице. И да видимо да између ових садашњих радикала и оних из прошлог века нема неке битне разлике.

Било је једно, прво питање, на које можда нисам до краја дао одговор. И данашњи радикали су националисти, патриоте, русофили, економски успешни, у социјалној политици веома промишљени. Дакле, комплетну ту идеологију ми преузимамо и настављамо.

Водитељ: Добро вече, изволите.

Провокације усташког лобија

Гледалац: Добро вече. Поздрав свима у студију, желео бих да питам господина Шешелу, како то господине Шешел ви тако храбри, а насрћете на једног адвоката који је, иначе, веома физички способан? И како то господине Шешел, ви тако храбри, а децу истерујете из обданишта. И како то господине Шешел, ви тако храбри, а на ратишту у рову нисте провели више од 20 секунди? И како то верујете у Бога, а од почетка емисије кршите ону заповест која се односи на лаж. Па бих вас молио да ми одговорите, ако имате храбрости. Ако немате, јавите ми се, оставио сам телефон у Студију Б. Пријатно.

Др Шешељ: Никада у животу се нисам служио лажима, поготово се у политици не служим лажиним исказима. Никада ме нико није могао ухватити у лажима.

Друго, замислите да ја нападнем Тајсона, да гађам чашом пуном воде Тајсона, или да Тајсону кажем да му је жена курва. Шта би се са мном десило? Е, па нешто слично, много, много блаже се десило Николи Баровићу.

Водитељ: Како сте тако храбри, а истерујете децу из обданишта.

Др Шешељ: Никакву децу нисмо истеривали из обданишта, постоји једно дете које има хрватски пасош, код нас је обданиште социјална категорија. Да би се добило место у обданишту морате испуњавати социјалне услове. Прво, морате бити држављанин. Друго, морате имате примања испод неког нивоа. Ја сам годину дана чекао да мој средњи син добије право да се упише у батајничко обданиште. Чекао сам као и други грађани, листа чекања је некада за по 300 дече. А када неко ко је страни држављанин, преко система веза обезбеди то место, питање је да ли је обезбедио, то прича Никола Баровић, није битно, али не може за страног држављанина не може бити места у нашем обданишту, осим под посебним условима. За стране држављане постоји посебна школа колико ја знам, или под посебним условима могу бити уписани али онда не плаћају по овој тарифи него плаћају по више-струко скупој тарифи. Дакле, то је чисто ствар закона, ствар правних норми.

Шта то значи, нема места за децу наших држављана, нема места за децу из наших социјално угрожених породица, а сада ћемо се упињати, нудити странцима места по нашим обдаништима. Нема места у нашим обдаништима толико да можемо да се са њима расипамо. Значи, морамо паметно располагати у складу са нашим прописима. Тамо где се крше прописи, морамо интервенисати.

Затим било је још...

На бранику отаџбине

Водитељ: Дужина вашег боравка на ратишту.

Др Шешељ: Што се тиче боравка на ратишту, ја сам скоро све прве борбене линије обишао у овом рату. Немогуће је апсолутно све, некада сам спавао на првој борбеној линији, у Вуковару. Једне ноћи умало нисмо погинули, поред саме куће где смо спавали, био је са мном Мишо Албијанић из Приштине. Пала је Хрватска импровизирана бомба, бојлер пун експлозива, избачен из авиона пољопривредне авијације. И страшна експлозија се проломиле, ја сам се окренуо само на кревету на другу страну и наставио да спавам. Нико од ових других више није ока склопио целу ноћ. Затим, на Илици код Сарајева у погону Енергоинвеста сам рањен метком од ри-

кошета у леђа, и то из тешког митраљеза Бровинга, на сву срећу метак је прво ударио у неку металну површину, распрскао се. Затим, на Дубровачком ратишту меци су нам фијукали око ушију, остала је прича да се прича међу црногорским резервистима како су сви поскакали у ровове поред пута само сам ја остао усправан на путу. Аца Стефановић, који је тада био наш страначки функционер, тако је брзо скакао у ров да је прст сломио, палац на руци. Ја сам остао на рову и то је остало да се прича из свега тога. Затим, на Пољинама код Сарајева за пола метра нас је промашила муслиманска маљутка, у теренском возилу којим је управљао војвода Васко Видовић. Био је Томислав Николић, био је Никола Поплашен, и још један наш добровољац из Бијељине. За пола метра нас је промашила, да је погодила нико од нас жив не би остао.

Дакле, више пута сам се излагао животним опасностима, али то није нешто чиме бих се хвалисао и инсистирао да само о томе причам. Нажалост, ми нисмо успели у свим оним својим намерама, нисмо реализовали све циљеве, а то како је било животно искуство сваког од нас, то већ није толико интересантна ствар.

Много је Срба погинуло у овом рату, и ми, пре свега, треба да мислимо о њиховим породицама, о њиховој деци, а не да се хвалишемо где је ко био, како се понашао и слично.

Водитељ: Кажите ми...

Др Шешељ: Уосталом, ни у једној ситуацији у којој сам се нашао никада се нисам кукавички понашао. То је оно што мене испуњава извесним поносом.

Водитељ: Кажете нисте остварили све циљеве, а када је у питању Крајина, ја бих вас питала који сте циљ конкретно остварили у Крајини?

Др Шешељ: На подручју Српске Крајине ниједан циљ нисмо остварили. Али смо се трудили и све учинили што је било у нашој моћи, као опозициона политичка партија, да максимално помогнемо. Око 170 наших добровољаца из Србије и Црне Горе погинуло је у одбрани западних српских земаља. Не можемо ни да утврдимо тачан списак колико је наших чланова из Републике Српске и Српске Крајине погинуло у овом рату. Једноставно нисмо у стању да то постигнемо.

Српска радикална странка је секуларистичка странка

Водитељ: Да ли верујете у Бога, последње питање гледаоца.

Др Шешељ: Наравно да верујем у Бога. Ја сам религиозан човек. Православни верник. Али волим да истакнем да сам умерено религиозан, да код мене нема никаквог верског фанатизма. И као политичка партија Српска радикална странка је секуларистички оријентисана, што значи да инсистирамо да постоји стриктна одвојеност цркве од

државе. Ми смо против страначког мешања у црквена питања. И против црквеног мешања у страначка питања. Већина нас смо припадници Српске православне цркве као грађани, појединци, а не као странка.

Али, у нашој страници имамо и католика, Елвира Фекете, Мађарица из Новог Сада је католикиња. Фезо Камбери из Горе, Сулејман Спахо из Лознице су муслимани, али су чланови Српске радикалне странке. Имамо евангелиста у чланству странке, имамо јевреја у чланству Српске радикалне странке. Значи, у верском погледу смо веома, веома толерантни. И тако у нашем програму инсистирамо.

Хендикепирани људи деле Србе

Водитељ: Добро вече, изволите.

Гледалац: Добро вече. Хтела сам да поставим једно два питања. Пошто је господин, аутохтони Босанац, зашто не оде у Републику Српску и решава актуелне проблеме, него шаље савете из ове Србије, где је добио само ухлебљење.

И да ли има намеру да се кандидује за председника Републике Српске, јер у Србији нема никакве шансе као странак. Последњи странац је био Тито, и молим га да не преиначује историју, сваки Србијанац одлично познаје историју, и Србија коначно треба да припадне Србијанцима, а не странцима. Хвала вам лепо.

Др Шешељ: Прво, једно је бити Србин, а друго Србијанац. Знате, Србијанац може бити припадник било које друге националности.

Друго, прва Србија је створена тамо где су рођени мој отац и мајка. Хумска држава, Захумље, Травуније и Неретвљанска кнежевина или Паганија су прве српске државе. То је била Србија када је Београд био Мађарска. Срби су први пут Београд добили жељено-удалбеним везама са мађарским двором у време Немањића. Па је Београд и даље често мењао државну припадност.

Треће, веома поразно делују оваква размишљања, која не садрже ни трунку историјске истине, која говоре о извесној мржњи психолошки хендикепираних људи, професионално хендикепираних. Који не могу да задовоље своје неке приватне интересе, који не могу да се изборе за извесан статус у друштву, и онда им је неко други крив што то нису постигли. Рецимо, једна група људи поремећене свести, још поремећенијег морала, формирали су удружење староседелача Србије. Чак...

Водитељ: Ја вас молим да не разговарамо о томе, него да одговоримо на ово питање.

Др Шешељ: Ово питање, ово је везано.

Водитељ: Да ли ћете се кандидовати за председника Републике Српске?

Др Шешел: Молим вас, полако. Ово је везано. Ово је директан одговор на питање ваше гледатељке,

Водитељ: А-ха. Ако је одговор онда у реду.

Др Шешел: И нема разлога да избегавамо да одговор буде нешто опширнији. То удружење староседелача, за чијег председника се сазнало такође да је пореклом из Хрцеговине или Црне Горе, не знам сада већ тачно. Они су се једном појавили и на изборима, и наравно доживели катастрофалан дебакл.

Када погледате било ког Србина који живи на подручју Београда, северне Шумадије бар, или целе Шумадије и северно од Саве и Дунава, сви су они однекуд дошли. Војвођани, пре свега, са Косова и Метохије и јужне Србије у време сеобе под Чарнојевићем, и неколико других сеоба које нису оставиле толиког историјског трага у документима као Чарнојевићева. Затим дошли су после Првог светског рата и после Другог светског рата као организовани колонисти на напуштена имања, пре свега имања која су некада била у немачким рукама. У Београд су се селили Срби из свих српских земаља. Шумадију чине становници који су највећим делом пореклом из Црне Горе. Поморавље чине становници који су највећим делом пореклом са Косова и Метохије. Западне делове садашње Србије према Дрини, Шабац, Лозницу, Ужице чине Срби који су највећим делом пореклом из Хрцеговине. Дакле, српски народ је био у сталним сеобама, и сталне емиграције унутар себе доживљавао које су му делимично и чувале историјску чврстину. То није једини фактор очувања.

Друго, ја не могу да се кандидујем за председника Републике Српске, јер сам држављанин Републике Србије. Никада нисам био држављанин Босне и Херцеговине. Пошто никада нисам био држављанин Босне и Херцеговине, никада нисам био уписан у књигу држављана, немам право ни да изађем на њихове изборе. Немам ни пасивно ни активно бирачко право.

У свом животу сам био једино држављанин Републике Србије. За разлику од Драшковића који се тек ове године уписао у књигу држављана, и Зорана Ђинђића који још увек није држављанин Србије, јер је уписан у Босанском Шамцу, тамо где је рођен у књигу држављана Босне и Херцеговине. Ја сам само држављанин Србије био и нигде више. И могу само на србијанским изборима да се кандидујем.

Водитељ: Добро вече. Изволите.

Гледалац: Гракован Рајко, поставља питање господину Војиславу Шешелу. Господине Војиславе Шешелу, како мислите решити проблем враћања дуга девизним штедишима, има три милиона девизних штедиша, то је велики гласачки фонд. Да ли мислите враћати дуг девизним штедишима овако како је Влада попунила у папирнатим обвезницама и хартијама

од вредности на 13 година, или на неки други начин?

Друго питање, господине Војиславе Шешелу, да ли би можда било боље да се ви у овом тренутку сада не мешате у проблеме Републике Српске. Мислим, ово због тога што они имају довољно снаге да те проблеме тамо решавају сами.

И треће, господине Војиславе Шешелу, када ћете почети са оспособљавањем земунских фабрика, ради покретања производње и запошљавања земунске сиротиње. Да ли је то боље него градња киоска? Мислим да је боље ради масовног запошљавања земунске сиротиње које тамо много има.

Др Шешел: Прво, апсолутно не прихватамо предлог пројекта социјалистичке власти за враћање старе девизне штедење. Садашња левицарска власт, очигледно покушава да пролонгира то питање за што даљу будућност. Свесни су они да то држава једном мора вратити, али не желе они сада да враћају, него ко зна када и одакле. А ми бисмо одмах то питање почели да решавамо, искључиво продајом државне имовине. Не, продајом празних папира, него продајом конкретне имовине. На Дединју има огроман број државних плацева, они се за некога чувају, они се претварају у неке огромне паркове затвореног типа итд. Ми бисмо то испарелисали и продали народу. Ови новокомпоновани богаташи просто би се јагмили ко ће пре да дође до плаца на Дединју. Зашто да не, 10 ари плаца најмање 100.000 марака. Пола старе девизне штедење може да се врати само од продаје дедињских плацева. Затим могу се продавати друге ствари из државне имовине, има доста зграда које нису неопходне за функционисање државе. Има доста покретне имовине. Рецимо, све експонате из музеја "25. мај", ми би продали на јавној лиценцији. Ми смо демонстрирали неколико пута у земунској општини како то изгледа, и било је веома успешно. Успели смо да онима који су најугроженији на подручју земунске општине обезбедимо у неколико наврата значајну, озбиљну социјалну помоћ.

Издајничка улога Биљане Плавшић

Друго, у политичке односе у Републици Српској једноставно морам да се мешам, јер је то српска земља, а тамо је Српска радикална странка јака опозициона политичка партија. Парламентарна странка. И у политичке односе свих српских земаља увек ћу се мешати и у Црној Гори, и у Републици Српској, принципијелно залажући се за исправне политичке ставове. У овом случају је веома важно да сви озбиљни, промишљени, национално оријентисани Срби скрену пажњу јавности, народу шта се дешава у Републици Српској. Каква је издајничка улога Биљане

Плавшић, како је она инструментализована од стране Американаца и Немаца, како делује против свог народа и просто растура Републику Српску.

И треће...

Водитељ: Оспособљавање земунских фабрика, а не киоска.

Др Шешел: Општинска власт нема никакве надлежности према фабрикама на својој територији. То није надлежност локалне власти, то је надлежност искључиво републичке власти. И ми се ту никада нисмо мешали. Нисмо ни покушавали. Оно што је у оквиру наше надлежности ми користимо максимално, и подстичемо приватну иницијативу, разне облике привредних делатности, углавном оне на ситно. Али, све што је било у нашој надлежности ми смо ставили у функцију и постигли крупне резултате.

Водитељ: Добро вече, изволите.

Савет водитељки

Гледалац: Добро вече. Овде је Миланка Гласановић из Железника. Хтео бих да поздравим господина Шешела, и да изразим своје уверење да ће он сигурно бити председник, јер нема достојног конкурента.

А госпођи водитељки саветујем да покуша да сакрије своју нетрпељивост према госту, ако хоће да буде добар водитељ.

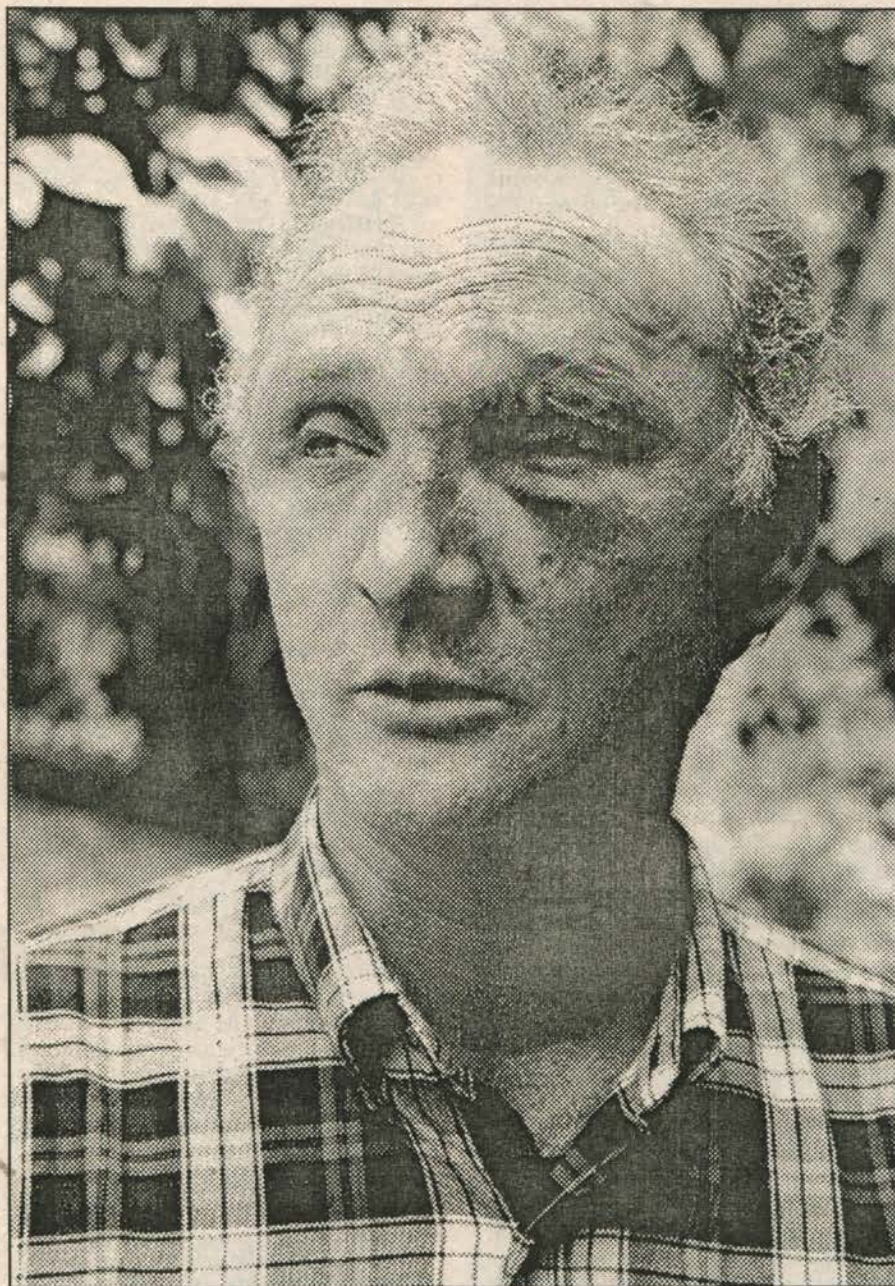
Имала бих сада неколико питања за господина Шешела. Када ће прорадити породилиште у Земуну?

С обзиром да ће он сигурно бити председник, желим да га питам којим ће мерама подстицати пораст natalитета у Срба, и шта мисли о идеји да у остварењу повећања natalитета жене које то желе, да ради док не роде прво дете, а да њен супруг касније има већу плату како би могао да издржава породицу.

И треће питање, на који ће начин решити социјалну тезу пензионера, који умиру од глади опљачкани од државе више пута, почевши од девизне штедење итд. И данас сам прочитала у новинама да им је од 1989. године 60 пензија украдено. Па га молим да ми одговори и поздрављам га.

Радикали држе реч

Др Шешел: Нова радикалска власт у земунској општини је одржала предизборно обећање и у рекордном року смо набавили комплетну опрему за земунско породилиште. У вредности од 1.800.000 динара, и то на један велп начин, ми у буџету тих пара нисмо имали. Знате, локална власт иначе кубури са приливом пара из републичког буџета, а градска општина је још ускраћенија по том питању од ових сталних општина које нису у саставу неког града у Србији. Међутим, ми смо имали зграду бившег самачког хотела, која се деценијама ни за шта није користила, која је била у рушевном

Никола Баровић, представник усташког лобија – преби га прејака реч

стању, али на веоm привлачном месту, у Творничкој улици, на граници између Земунa и Новог Београда. Расписали смо јавни конкурс, и доделили предузећу које је понудило најповољније услове. То је једна приватна фирма, зове се Таурум, и она се обавезала да до 1. августа, узимајући у закуп на 99 година зграду самачког хотела, набави комплетну опрему за земунско породилиште. Опрема је набављена, смештена је у земунско породилиште. И сада све зависи од Министарства здравља, ми никакве надлежности немамо према медицинском установама на територији општине, ни према домовима здравља ни према болницама. Међутим, учинили смо са своје стране једно добро дело и сада овако вербално притискамо Министарство здравља да што пре оспособи породилиште за нормалан рад.

Сада министарство мора да распише конкурс за одговарајуће стручњаке, за одговарајуће кадрове, гинекологе, акушере, медицинско особље, бабице итд. И да стави у функцију то породилиште. Ми смо са своје стране све учинили и спремамо се сада да набавимо опрему у вредности од неких 400.000 динара и за домове здравља у Земуну према спецификацији која нам је достављена. Очекујемо и помоћ Владе Србије по том питању, јер треба да за набавку те медицинске опреме употребимо стару девизну штедњу којом располаже општина. Један грађанин је оставио у наследство општини 130.000 марака, својевремено. То је стајало на рачуну Југобанке, а пошто закон дозвољава да се стара девизна штедња користи за набавку медицинске опреме, ми смо добили уверавања од председника Владе, Мирка Марјановића да ће нам помоћи да се употреби та ста-

ра девизна штедња у власништву општине Земун, да се набави опрема најнеопходнија земунском дому здравља.

Подстицање наталитета

Што се тиче подстицања наталитета, ми бисмо наталитет подстицали оним мерама које држави стоје на располагању. Повећањем дечијих додатака. Наплаћивали смо паре, реџимо укинули бисмо све дотације за разна удружења бораца, разна удружења грађана и те паре преусмеравали за децу. Било би довољно новца, дакле не би се понашали расипнички као садашњи реџим. И скинули бисмо све паразите са буџета. Друго, редовном исплатом дечијих додатака, свим женама за свако рођено дете бисмо аутоматски давали по две године признатог радног стажа. Продужили породилска одсуства. И инвестирали новац до кога дођемо приватизацијом делимично и у подизање објеката, и других објеката који потпомажу правилан раст и васпитање деце.

Наравно, многи кажу у тешкој економској ситуацији тешко је рађати децу, јер се суочавамо са проблемом неизвесне будућности. Међутим и у земљама у којима су остварили велико економско богатство жене избегавају да рађају децу, породице избегавају да имају већи број деце итд. Значи економско богатство није ту довољан стимуланс.

Друго, много је здравије за децу да нису јединци у породици. Било да је реч о дечаку или девојчици, ако су јединци сва пажња родитеља је само према њима усмерена. Они су обично размажени, теже се сналазе у животу. Теже стичу самосталност. Ако се дете учи неким елементима конкуренције већ у родитељском дому, под родитељским кровом, оно је сутра способније за живот. Боље је када се једна чоколада дели на више деце, него када једно дете кроз то добија скоро све оно што пожели ако је јединче у породици, ако се родитељи пожртвовано односе према њему и, пре свега, његове прохтеве задовољавају.

Ја имам у својој породици слично искуство. Знате, када сам имао само једног сина он је помало био и размажен, сталним неким тетошењем. Сада када је троје деце, већ се неки елементи конкуренције успостављају. Знате, па чак некада дође и до неке дечије љубоморе, и тако, па је онда ту родитељ да то правилно каналише, да усмерава, и да децу међусобно чини солидарном. Мислим да је много боље што се мене тиче, све што буде у мојој моћи, чинио бих у правцу стварања услова за пораст наталитета.

Ту мора и државна пропаганда да се употреби, мора популарисање, ми бисмо увели орден материнства за сваку жену која роди више од троје деце. Тај орден би сам са собом повлачио још неке бенефиције итд. Велику пажњу бисмо томе посвећивали.

Проблем пензионера

Водитељ: Господине Шешел, пред самим крајем смо емисије, хтела бих да укључимо бар још једног гледаоца. Речите питање пензионера, то претпостављавам да не можете кратко, али покушајте.

Др Шешел: Да. Ми смо већ водили једну полемику са владајућом партијом, био је округли сто на државној телевизији, поводом употребе новца од приватизације 49% телефоније. То је био конкретан повод где се видела разлика између нас и власти, по питању исплате дуговања државе према пензионерима.

Ми бисмо прво ишли на уједначавање пензија. Оволике распоне међу пензијама не бисмо могли да толеришемо. Знате, да Петар Стамболић има око 7.000 динара, а да још има пензионера са 300-400 динара пензије од које не може да се живи. То једноставно није дозвољиво у једном нормалном друштву које успоставља социјалну правду.

Друго, приватизацију онога што је најпривлачније за стране инвеститоре ми бисмо искористили да држава, пре свега, одговори својим обавезама. Да исплати заостале пензије, социјалну помоћ, породилске додатке, дечије додатке, сва материјална давања према социјално угроженим категоријама становништва. То је режим сада могао да уради елегантно када су добили милијарду и по марака од продаје 49% телефоније. Они кажу боље да инвестирају у извоз. Ево, штампа већ пише како су те паре распоређиване. Лобби јуловских и социјалистичких директора, те паре преузима. Оне у крајњем исходу заврше на Кипру. Знате, ако се чак извезе роба ко зна шта бива са тим новцем. Како их онда натерати да новац врате у земљу када продају производе. Новац оде на неке друге рачуне, испури. Држава треба да врати дугове. Па се повећа одједном куповна моћ пензионера и социјално угрожених. Па онда они, када добију те своје три заостале пензије, неће да мењају то за девизе, него купују одећу, обућу, храну, купе поклоне униформе, плате заостале рачуне за струју итд. На тај начин тај новац опет уложу у оне привредне гране које су данас у најтежем положају, а управо онај ко има шта да понуди на тржишту, добије тај новац на може још интензивније да производи. Дакле, то би била паметна и промишљена економска мера, а не давање овако од ока, који ми се директор свиђа његовој фирми дајем, који ми се не свиђа његовој фирми не дајем.

Тендециозна питања

Водитељ: Добро вече, ви сте последњи, изволите.

Гледалац: Добро вече. Зовем из Крагујевца, и поздрављам све у студију. Желим вам пријатно вече. Питање за господина Шешела.

Били сте саучесник кршења Устава Републике Србије подржавањем спољне политичке бившег председника Србије, на коју уставно није имао право када је погрешно политиком српски народ и стигао до садашњег ужасног стања. Зар нисте одговорни, поред вашег поноса, зар не осећате одговорност личну, јер сте били саучесник?

Ја бих поставио још неколико питања, али пошто је близу крај емисије, то би било то.

Водитељ: Кратко још само једно или два питања.

Гледалац: Не можете рећи као што кажете да није било бољих решења јер било је и предлога Бадинтерове комисије, једна валута шест држава, једно тржиште, аутономија Срба у Хрватској којих сада тамо нема, сви су то прихватили и потписали, чак и Момир Булатовић само ви и ваш саучесник то нисте прихватили и нећете признати, наравно. Али ипак вас на то подсећам. Онда следећа ствар, ви сте изјавили да као будући председник Србије нећете водити спољну политику, већ ћете се ангажовати у борби против криминала. Пошто сте то изјавили, ја се са тиме слажем и кажем криминал и корупција су познато је срушили велике империје. Али, да ли се може вама веровати када кажете да ће ваша борба против криминала дати резултате. Ако се криминалци побуне и неће да прихвате то, и не престану са криминалним активностима, да ли ћете наћи лака оправдања за одлагање те борбе као и нападати оне не криминалне који траже борбу против криминала као што је сада ту у Републици Српској.

Водитељ: Хвала вам.

Гледалац: Имамо и следећи проблем око криминала, прислушкивања, кажете па и мене прислушкују 20 година. И тиме оправдавате криминалну радњу што је апсурд. Како вам веровати у борби значи против криминала. И...

Водитељ: Ја се извињавам, ово је већ четири питања, а већ смо пробили термин за пет минута.

Др Шешел: Пустите гледаоца нека још пита.

Гледалац: То ви, у ствари, успешно радите, а за све су криви неки други моћници, стварате и одржавате мит о властитој непогрешивости, претпостављам ради тога да би се пружила илузија моћи. Да ли ћете тако радити као председник Србије, и једна ствар која би пета била, можда за будућност оно што је основно и што народ наш треба да зна. Већина народа мисли делом и због ваших ставиова и пропагандне врховног вође, да је и даље у свету присутна колонијална политика, што је превазиђено и доказано. Свет данас, једноставно, у највећој мери, почива на принципу освајања тржишта других земља преко производа, аутомобили из Јапана су најбољи пример. Ми морамо констатовати да Срби-

ја осим природних производа има про-изводе који по квалитету спадају у ниже категорије вредности и по функционалности и по ценама. Због системских грешака. Само производи значи, рад и производи системски организовани на већ проверен успешан начин у развијеним земљама, Србију могу вратити...

Водитељ: Сада смо стварно пробили све термине, да оставимо господину Шешелу времена да одговори. Хвала.

Авнојевске границе

Др Шешел: Прво, никада нисам био саучесник ни у чему лошем по интегресу српског народа. Пред предају Српске Крајине био сам противу уставно и противзаконито ухапшен, са својим најближим сарадницима, укључивши и Томислава Николића. Када смо ми излазили из Гњиланског затвора, хрватски тенкови су улазили у Книн. Ми смо унапред осетили да се спрема предаје Крајине и зато смо заказали протестни митинг у Београду да би се предупредио тај митинг, ми смо похапшени.

Друго, што се тиче извештаја Бадинтерове комисије он је изразито анти-српски био оријентисан. Знате ви сада кажете зар није било боље да прихватимо цепање Југославије на шест држава, тиме су гажени српски национални интереси. Те границе међу федералним јединицама нама Србима је један ненародни комунистички режим наметнуо. То су октроисане границе. Ми их нисмо смели прихватити. Ми смо се морали борити да се те границе не признају. Ми смо се морали борити за своје територије и делове свога народа. Када уђете у неку борбу, ви можете успети победити и бити поражени. Не бојном пољу смо победили. Поражени смо лошим потезима режима из Београда за преговарачким столом. Али је много горе скрипте-них руку све то посматрати и не борити се за оно што је наше, за интересе нашег народа. То значи капитулацију унапред.

Прави људи прихватају борбу

Свака борба је неизвесна по свом крајњем исходу. Али оно што нас чини људима у правом смислу речи је то да живот прихватамо као један изазов, као једну непрекидну борбу.

Водитељ: Да ли ви, као политичар, имате одговорност да предвидите пре него грађани, шта може да се деси.

Др Шешел: Имао бих ту одговорност да сам био политичар на власти.

Водитељ: Ви сте подржавали ту политику.

Др Шешел: Подржавао сам само једног човека који је био на челу режима док је водио исправну националну политику. Док је помагао успостављање Републике Српске и Републике Српске Крајине, док је помагао ослободилачку борбу западних Срба. Само у

том случају. Ни у једном другом аспе-
ту његове политике нисам га подр-
жавао.

Јесте ли записали следеће питање?

Водитељ: Борба против криминала,
како вам веровати, тако је питао гле-
далац.

Др Шешељ: Што се тиче борбе про-
тив криминала, како ми можете веро-
вати да ћу у томе истрајати пре свега на
основу чињеница да вас никада ни-
сам слагао. Никада вас до сада нисам
слагао према томе можете ми верова-
ти. Све док вас евентуално први пут
не слажем, ја сам убеђен да вас никада
нећу слагати.

Покварени телефони

Водитељ: Прислушкивање и ваш
коментар.

Др Шешељ: Што се тиче прислуш-
кивања, видите док је Биљана Плав-
шић била у добрим односима са Радо-
ваном Караџићем, Момчилом Крајиш-
ником и осталим функционерима
Републике Српске њој није сметало
што се прислушкују политички про-
тивници. Што су, рецимо, челници
Српске радикалне странке прислуш-
кивани.

Ја сам једном приликом у кабинету
Слободана Милошевића замерио Ра-
довану Караџићу, био је присутан и Мо-
мчило Крајишник, то је било 1992. го-
дине због деловања њихове групације
Тајфун. То је једна обавештајна група
са центром у Бања Луци, која је про-
тив Српске радикалне странке ланси-
рала лажне гласине, па смо дошли до
неких њихових извештаја, нашао се
један патриота у тој обавештајној гру-
пи. Чак су тамо тврдили да сам ја масон,
повезан са масонским круговима итд.
У оном тренутку, када је СДС осетио
опасност у српским радикалима, Би-
љана Плавшић је у томе учествовала.
Она је тај манир прислушкивања
прихватала када јој је то одговарало,
када је дошла у сукоб одједном се сада
чуди откуд то.

Друго, ако и шеф државе крене у
изјадничку политику, ништа нема
нормалније него да Служба државна
безбедност утврди која га страна сила
у томе подупире, који су јој мотиви,
која агентура организована итд. Ако,
контраобавештајна служба шпијуни-
ра политичке противнике, ту има
елемената кривичног дела. Али, ако
праћећи деловање страних обавештај-
них служби наиђе и на домаће поли-
тичке функционере било режимске,
било опозиционе, служба мора свој
посао да одради до краја.

Ја претпостављам да је у овом слу-
чају Служба државне безбедности Ре-
публике Српске, кренула од страних
агената, ти агенти су тим илегалним
каналима водили на врата шефа др-
жаве, Биљане Плавшић. Шта се онда
она ту чуди. Не мислите ваљда да Слу-
жба државне безбедности мора скрпте-
них руку да посматра како стране силе

разарају државу. То ниједна држава у
свету не би дозволила.

Американци идите кући!

Водитељ: И последње питање, јако
кратко, тиче се жеље света, да ли он
жели стварање колонија, дакле неке
светске силе, или свет води на еконо-
мску политику.

Др Шешељ: Не колоније у класи-
чном смислу речи. Американцима је
потребан сукоб на Балкану, да би Ев-
ропу стално држали у некој нервози.
Да би имали оправдање за присуство
својих трупа. Јер, после уједињења Не-
мачке, није било никаквог другог ар-
гумента да америчке трупе остане у Ев-
ропи. Сада криза на Балкану даје кон-
кретан повод за њихово што дуже за-
државање и у целој Европи, а погото-
во на Балкану.

Америка је усмерена на сузбијање
српских националних интереса, јер
жели Србију да сведе на што мању те-
риторију. Свесни су и Американци да
Русија не може вечито остати на ко-
ленима.

Водитељ: Хм-хм.

Др Шешељ: И да смо ми њихов тра-
диционални савезник на Балкану. За-

то потпомажу све српске непријатеље
и Словенце, и Хрвате, и муслимане, и
Шиптаре. Зато, ми Срби да дубимо на
глави, Американци ће нам бити проти-
вници. Не вреди умиљавање Америка-
нцима.

Водитељ: Зашто нам нису били про-
тивници раније?

Др Шешељ: Када раније?

Водитељ: У историји.

Др Шешељ: Били су нам и раније про-
тивници, знате после Другог светског
рата када је Черчил предао комунистима
власт у Београду, дошло је до из-
весних сукоба око Трета, било је и оба-
рања америчких авиона итд. Нису нам
били непријатељи у правом смислу
речи, јер Америка је, пре свега, водила
изолационистичку политику до ула-
жења у Први светски рат. У Првом свет-
ском рату смо били савезници, у Другом
светском рату се понавља та изола-
ционистичка политика, Рузвелту је тре-
бало дуго времена да убеди своју на-
цију да треба да се умеша у европски
рат.

Водитељ: Господине Шешељ, хвала
вам на гостовању у емисији "Интер-
вју гледалаца". Вама поштовани гледа-
оци, хвала што сте били са нама, бу-
дите ту и следећег четвртка. Пријатно.

Вођа Срба – не треба се улагивати Американцима

**Центар свих политичких акција српских радикала
- Централна отаџбинска управа, највиши орган Странке**

**Успешни у Земуну, на реду је Србија
- Српски радикали у Скупштини општине**

СВЕТ У ЗЕМУНУ

V DECIJA ŠAHOVSKA OLIMPIJADA
AVGUST 1997 ZEMUN

Отварање олимпијаде

Представљање екипа

Посета делегације Словачке народне странке

Шаховски дуел др Шешел - Карпов

Жан Мари Ле Пен, лидер француских националиста у Општини Земун

Митинг пријатељства у „Пинкију“